உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்னைத் திருமயிலை

ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரரின்

சிவஞான பௌதிகம்.

இதனுள்

நாற்பதாம் வருட நம்பி கணம்ப

நடன விலாசமும்

அடங்கியிருக்கின்றன

இஃது

சிவநேசச் செல்வர்கள் விருப்பத்தின்படி

ஸ்ரீ சிவசமயத்திற்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும்

அடியார்களில் ஒருவனும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுஞ்ஞான விலாச

சபாப்ரசங்க கோளரியும்

சென்னைத் திருமயிலை வடகூர் இராயப்பேட்டை

அருட்கவி

கி. ஊ. பா. கங்காதர நாவலரென் றியற்பெயரமைந்துள்ள

"சிவஞானப்பரதேசியாரென்னும்"

சிவப்ரகாச தேசிக சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டு

கையொப்பக்காரர்கள் நன்முயற்சியினால் தமது

சென்னை சேத்துப்பேடு,

ஸ்ரீ ஜெய விநாயக சிவப்ரகாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

40-வது ஷூத்தின் திருப்பணியாக கலியுகாப்தம் 5020க்குச்

சரியான சித்தார்த்திஷூ பங்குனிமீ 20உ

சுவாமிசந்நிதியில் தேசிக சுவாமிகளால்

அரங்கேற்றஞ்செய்யப்பட்டது.

1920ஷூ ஏப்ரல்மீ 1உ:

2- JUL MA

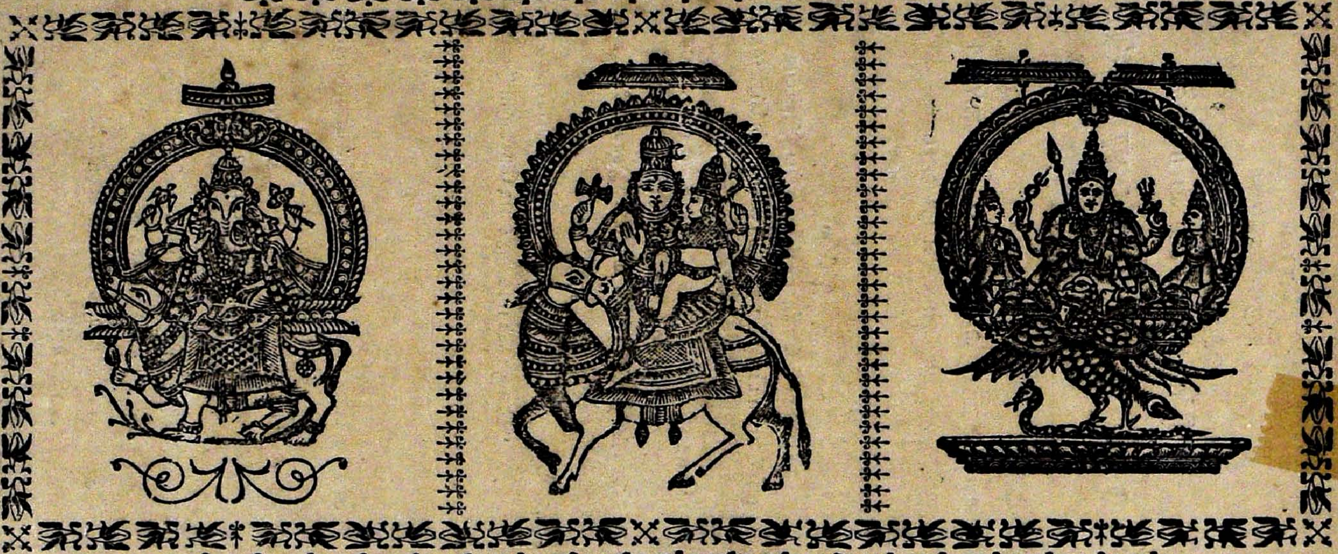

44
294551

3

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

179184

2- JUL 1920
MADRAS.

R23'38'211
N20

சென்னைத் திருமயிலை

ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரரின்

சிவஞானபௌதிகம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

துவாதசமணிமாலை.

§

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமருவும் பரம்பொருளை தெய்வமணிச் சுடர்க்கொழுந்தை தேவ தேவை
கருமருவு மிருவினையாங் கடல்கடக்க வருட்சுரந்து காக்க வல்ல
அருமருவி யுருமருவு மைங்கரனைக் கணபதியை யன்புசெய்து
தருமருவு மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகச்சீர் சாற்றிவாழ்வாம். (க)

கதியெனவந் தடைந்துசதா துதிசாற்றி மதிவிளங்குங் கருத்து ளோர்முன்
பதியெனவந் தருளீந்து நலமருளி விக்கினங்கட் பற்று வண்ண
நிதியெனூஉ நித்தியாப ரோட்சநிலை யதிற்குலவு நிமலன் ருளைத்
ததியெனவே மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றிவாழ்வாம் (உ)

உம்பரர்க்கு மிம்பரர்க்கு முள்ளமெனு மெய்வனத்தி லுதித்து ஞான
சம்பிரம ஞானமணங் கமழநின்ற வறிவதனிற் றழைக்கு முண்மை
யெம்பரனு மோம்சிவ கணேசனென வந்தருளு மிபத்தை போற்றி
சம்போதிரு மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றிவாழ்வாம். (ங)

அற்புதமா யெங்ஙணுமே நிலவுகின்ற மறைபொருளை யகண்டாதீத
சிற்பரமா யுற்பவமுங் கற்பனையு மில்லாத திவ்ய போக
நற்பரமா யளவில்லா நாயக விநாயகனை நமஸ்கரித்து
தற்பரமா மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (ச)

ஆயனவன் றலையைந்தி லொன்றைக் கிள்ளி கையேந்தி யடியர் முன்னந்
தூயமுடன் சாரிவரு குங்கபா லீசன்மகிழ் தொந்தி தன்னை
மாயன்பணு வுருமாற்றி முன்சாழ லதையளித்த வள்ளல் பூந்தாள்
தாயகமாய் மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (ரு)

மயலெனுஉ மும்மலத்தைக் கெடுத்தவர்க ளெஞ்ஞான்றும் வருந்தி யேத்த
கயமுகனு யெழுந்தருளித் தானென்ற வசுரனுக்குக் காலனுகி
ஜெயமருளி நடம்புரிந்த சித்திவிநா யகனடியைச் சேவை செய்து
தயைசெயுஉம் மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம்.

கமகமெனப் பூவெடுத்து சாத்து செய்து கனிவுகொண்டு கவிகட்பாடி
அமர்ந்துவொரு நெறிபிடித்து வைம்பூத வசடுகளை யகற்றிப் போட்டு
நிமலநினை நிகரிலையென் றேத்தினர்க ளுரைஞான நிட்டை கூடி
தமனியமா மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (எ)

எங்குநிரஞ் சனமாய் நிராதார நிட்களமா யிலகு நாதன்
மங்கையெனுஞ் சித்திபுத்தி யவைகளினுற் சகலநன்மை வழங்குவித்து
துங்கநெறி யருளுகின்ற சுமுகனை விநாயகனைத் தோத் தரித்து
தங்குபுகழ் மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (அ)

புங்கவர்க ளெனுமஹனி யர்களுக்கு வந்நாளிற் புதுமை காட்டி
திங்களென வொளிகிளறும் பரமவுரு வதுகாந்துத் திகழு மெய்மை
யிங்கிதமா யருட்செய்த விக்கவிநா யகன்கழலை யேத்தி போற்றி
சங்கரனு மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (கூ)

அரஹரவோம் சிவகணேச நமவெனவே திருவெண்ணீ றணிந்த பேர்க்கு
வரந்தந்து கடைக்கணித்து காத்தருள் விநாயகனை மாதவத்தோர்
சரணடைய நலம்பணித்த தந்திமுக யெந்தையடி சார்ந்து நின்று
தரணிபணி மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (ய)

மாட்சிமையோ டன்புலவு மெய்யடியா ருள்ளமதில் மன்னும் பூர்ண
ஆட்சியெனு மூலவொளி யதிற் களிக்கு முழுமுதலை யறிவிடத்து
காட்சிமிகுஞ் சோதிபரம் பொருளான கணேசனடி கருத்தில் வைத்து
சாட்சியென மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். ()

சென்னை-600 005.

பந்தமலி யஞ்ஞானக் கடற்கடந்து பிறவியது பலுகிடாது
சிந்தையதைத் தெளிவித்து சின்மயமாய் நிற்குநிலைத் தெரிவித் தாளுந்
தந்தையெனுங் கணபதி விநாயகனின் றிருவடியைச் சரணங் கொண்டு
சந்ததமு மயிலையண்ணற் சிவஞான பௌதிகசீர் சாற்றி வாழ்வாம். (௰உ)

—‡—

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

மாமஹேஸ்வர ஹரவோம் மணிமாலை.

சோடசம். இருபஃது நான்குசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

பண் – நட்டராகம்.

திருமணிகட் கலகலென பாதமதி லோதையெழத்
திகழ்நடனம் புரியும்பதியே
செஞ்சடா டவியனே செக்கர்வே ணியனேபல
தேவர்தொழுகு மதீதனே
தினகரோ தயனெனவே வொளிகிளற வுலகெலாஞ்
சேவைசெய வரும்பரமனே
தீயபவ மாயவழி யோயந லுபாயமதைத்
தெரியசொலு நாளெந்நாளோ ?
குருமணியே குணங்கொண்டு மணமுண்ட மெய்யடியார்
குறையிலா சகலவரமுங்

குவலய மெலாம்பணிய வனுபவித்து நினதரிய
குரைகழலுக் கருகராகி
கொண்டாடி யெண்டிசையுஞ் செயசெயவென் றேத்தியே
கும்பிடுந் தெய்வமாகக்
கோதற்று சூதற்று வாதற்று நின்றநிலைக்
கொடியனே னுணரவெளிதோ?
அருமணியே வகிலாண்ட கோடிக ளனைத்தினுக்
காதார மாகிநின்ற
வையனே மெய்யனே வாய்தர்களி னுளமதைவிட்
டகலாத பரம்சொரூபா
அதுவிதுவென் றிடவுஞ்சில ரெதுயெதுவென் றிடபலரா
ளாக்ரமித் திடும்புலியென
வையகோ யெதிருக்த சாத்திர போராட்டமிட
வவைகளி லெவைக்குமெட்டா
மருமணியே மயமணியே விலையிலா மாணிக்க
மானவுரு வானசிவ
மதிமன்ன துதியின்ன கதிசொன்ன பதியென்னும்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மங்கையொடு திங்களுங் கங்கையது தங்குபுகழ்
மாமஹா தேவதேவ
மாமஹேஸ் வராஹரவோம் மாமஹேஸ் வராஹரவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (க)

தொழுதெழுஉ மெய்யன்ப ருளஞ்சிறிது மகலாத
சுத்தனே சுயம்பிரகாச
சோதியே யாவுக்கு மாதியே சொல்லரிய
சூட்சாதி சூட்சமுடிவே
துய்யநெறி வுய்யுமுறை வையமிசை செய்பவர்கள்
தொல்லையனுக் கெவரோசொலாய்?
சுந்தர வரூபமே மந்திர சொரூபமே
சூக்மசை தங்யமுடிவே
பழுதுடைய யென்புதோ னரம்புதிர மச்சையுட்
பட்டதச காடிமற்றும்
பகருமுடி வானதொண் ணூற்ரூறு தத்துவப்
பங்கிலுட் பட்டுநைந்து

படும்பாடு யிடோடு கொடுவோடு சுடுகாடு
பற்றினவர்க் கணக்குள்ளதோ?
பங்காளி யையவராற் றங்காது சுழல்கின்றப்
பரிதாபம் பார்ப்பதென்கொல்?
அழுதழுது கண்கணீர்ப் பெருககசிந் தேத்தியு
னம்புயப் பாதமலரை
யனுதினமு மறவாது யன்னையிடம் பிறவாது
னருள்வருகும் வழிக்குழைக்கு
மன்பென்ப தொருசிறிது மின்றியலை பேதையென
வகற்றுவது தன்மமோசொலாய்
யரஹர மஹாதேவ தேவனென் றளவிலா
வடியர்தொழக் கருணைகொண்டு
மழுமானு மரவமுங் கொக்கிற குடன்கொன்றை
மலர்கமழ நந்திமீது
வலம்வந்து நலந்தந்து சலனசஞ் சலமகல
வாழ்வுதர வருகும்பரனே
மயிலென வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ் வாஹராவோம் மாமஹேஸ் வாஹராவோம்
மாமஹேஸ்வர வோம்மணியே. (உ)

அங்கென்று மிங்கென்று மூங்கென்று சிங்கென்று
வகலாத வங்மங்கென்று
மட்சரமா மந்திரத்தை யெந்திரத் தினிலமைத்
ததனுட் பந்தனப்படுத்தி
ஆட்டுவது மயிலாசைக் கூட்டுவது முருபோட்டு
வதன்வழியை காட்டுவதெனி
லளவிலா மறைமுனிவ ராப்தர் மஹனியர்சித்த
ரானசிவ முத்தர்பத்தர்
அங்கத்தை யொடுக்கியு மாசைகள் வெறுத்துலக
வாபாச கோபபாப
வகங்காரப் பேய்தன்னை யடக்கியொரு மூலையி
லன்னமா காரமின்றி
அனைத்தையு மொருபொருளா யெண்ணி துதி பண்ணிதவ
மந்தரங் கத்தில்செய்து

அறிவோடு வறிவாகி யதனுட்குண் டலிசத்தி
யருண்ஞானப் பாலைமாந்தி
தங்கமதைப் புடம்போட மாற்றதிக மேலாகுந்
தன்மைபோல் திருவருணிலைத்
தாவிசுகம் பாவித்து ஆவிசமு காமற்படி
சத்துவ சமாதியென்னுந்
தகைமையாற் சடமழியா வகையதுகை வந்தநாள்
தானேதா னுவதல்லாற்
சகலரை மயக்கிபொய் வேடமிட் டுண்பதிற்
சகசநிட்டை வந்திடுமோ?
மங்காத பேரின்ப வாழ்வடைய வேண்டிலுன்
மலரடியை மறவாமலும்
மதகரிபோ லெகிறிகுதி வலியவை யடங்காது
வாய்ப்பதென சொல்வரெவர்காண்
மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே
மாமஹேஸ்வர ஹரவோம் மாமஹேஸ்வர ஹரவோம்
மாமஹேஸ்வர வோம்மணியே. (அ)

எண்ணரிய பலகோடி சனனமது வந்துவந்
திவணுளமுப் பாசவழியி
லின்னபடி யின்னவழி யின்னநிலை யின்னமுடி
வென்பதொரு சிறிதுஞ்சொல்ல
யிடமின்றி திடன்குன்றி மடமொன்றி கடனன்றி
யேக்கத்தி னேக்கமுற்று
யென்னென்ன வோகொடியச் செயல்களுக் காளாகி
யேதமிகு பேதைவாதைப்
பண்ணுவதும் பலவழியி னண்ணுவதும் பூர்வவினைப்
பற்றுவது முற்றுபெற்றுப்
பார்ப்பது மவாவெகுளி அச்சம் நாணம்வாய்மைப்
பலியாது நீக்கிநிற்கும்
பணிசெய்து துணிபுய்த்து விதிவைது கதிவரும்
பக்தியதிலே நிலைத்துன்
பாததா மரைதொழுஞ் சாதனையை யருளாது
பராமுகம தாவதென்சொலாய்?

அண்ணலே வாருயிரே யன்னை தந்தை குருதெய்வ
மரசன்மனை மக்கட்சுற்ற
மனுபவித் திடவருஞ் சுகாசுக மனைத்துநீ
யல்லாது வேறொன்றுளதோ ?
அகரமது முதலெழுத் தாகநிற் பதுபோல
வமலனே சகலசீவர்க்
காதார மாகநில விடவருஞ் சிதானந்த
வையனே செவிசாய்த்தருள்
மண்ணுண்ட வாயனெனு மாயன்கண் வைத்துதொழ
மன்னுவரந் தந்தசிவமே !
மாசற்ற குணமுடனே நேசமுற் றவர்கள்தினம்
வாழ்த்தவரு மாதித்தனே
மயிலெனு வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே !
மாமஹேஸ் வாஹாரவோம் மாமஹேஸ் வாஹாரவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (௪)

ஆதரை யெலாம்பணிகொ ளகண்டிதா காவடிவே
யாவுக்கு முதற்பொருளென
வளவிலா சொச்சொரூப சுகசொரூப மாகியயெ
ஞண்டவா ஆண்டவைகளே
அவையவைக் கேற்றவுரு கொண்டுபிரா ணனுடற்கு
ளடங்கியே யாட்டிகாட்டு
மந்தரங் கந்தன்னை யறிந்தவரே நின துருவி
ன திமகிமைக் கண்டுபோற்றி
வேதமாகவுஞ் சிலது போதமாகவுஞ் சுருதி
மிக்கமஹா வாக்கியமோக்கிய
விஞ்சைமலி புராணயிதி காசகாண் டங்களுடன்
விதிமதி யிரண்டுமின்றி
மேலான சரிதைமுத லாமுடிவின் ஞானமய
விபரசித் தாந்தநிலையை
விளக்கவைத் ததினுண்மை தெரிந்தாலுங் குருவிலா
வித்தையது முத்திதருகுஞ்
சாதனை யானதுவந்து கைக்கூடன் பொய்யலோ
சாற்றிடினும் மாற்றமாகும்

தகத்தகா யச்சோதித் தன்னைபார்த் திட்டபின்
சார்வதற் கானவேறு
தற்சொரூப மோட்டதற் கேற்றவே றிலக்கணந்
தழையிலட் சணமுண்டுமோ ?
மாதவர்க ளோதரிய பாதநிழ லாதரவாய்
வணங்குந்திற மருள்வதெந்நாள் ?
வையாளிக் கிரையாக மறையாது வரந்தந்தால்
மாபுண்ணியஞ் சொலவேண்டுமோ ?
மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே !
மாமஹேஸ் வாஹாவோம் மாமஹேஸ் வாஹாவோம்
மாமஹேஸ் வாவோம்மணியே. (௫)

பந்தமெனும் படுகுழிய தெனுநரகப் பேய்வாயுட்
பட்டுநலம் விட்டுகெட்டு
பற்றுமிகு சுற்றமதி லுற்றவினை யதைதொட்டு
படாதயிமி சைக்காளாகி
பாபியா னிடுக்கணுற் றிடகண்டு மையனே
பரிதாப மென்பாலிலையேற்
பாரில்வே றியாருளார் பகருமொழி பொய்யதோ ?
பட்சம்வைத் தாதரித்துன்
மைந்தனென கைதூக்கி யாண்டிடிற் குறைசெய
வலியரிவ னுண்டுமோசொலாய் ?
மகத்துவ மெலாமுனது வசமோயென் வசமுளவோ
வசனிக்க வகையேதுகாண்
மாரூத யின்பமே வழங்குமா னந்தமே
வாதுசெய் வோர்க்குயெட்டா
மாதேவ தேவனே மனவாட்டை பலியாக
வழங்கினோர்க் கிறையேதுரையே
சுந்த்ரஜோ பிதமேமறை சொல்லரிய மெய்ஞ்ஞானச்
சோதியே சுகாரம்பமே
தொம்பத மதைத்தாண்டி தொய்தபத மதன்முடிவாய்த்
துலங்குஞ் சுழுச்சிகலையிற்
றோன்றவரு நித்யாப ரோட்சசுவ்ஷ் கிதசுபிக்ஷ
சுத்தசை தந்யபெருமைச்

சூழ்கின்ற வெம்மானே பெம்மானே யுனதருளாற்
றொல்லையதி னீங்கவருள்வாய்
மந்தமதி யினனென்று கைவிடில் தவிப்பனியான்
மறுத்துசொல வேண்டியததோ?
வஞ்சகனுன் செஞ்சரணந் தஞ்சந்தா கெஞ்சினேன்
மனதுள வறிந்தபரனே!
மயிலேன் வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ் வாஹாவோம் மாமஹேஸ் வாஹாவோம்
மாமஹேஸ்வா வோம்மணியே. (௬)

மெய்கொண்டு மெய்யுணர்ந்த மெய்யர்முன் மெய்யனுய்
விளங்கவர் ததும்பொய்யோ?
வித்தாகி விளைவாகி விளையுந்திற மும்பயன்
விடுபடா தருளுகின்ற
விமலனே வமலனே வேதாந்த சித்தாந்த
விஞ்சைக் குகந்தவடிவே
விட்டது வினைவந்து தொட்டது யெனசொலி
வீண்கடை பரப்பிவிழலாய்
துய்யநெறி யதைவிட்டு மையலுட் பட்டுலக
சூதாகும் பொய்யைநட்டு
சூர்யன்முன் பனிநிற்கு மெனமன கர்வங்கொண்டு
துகளதைப் புகலடைந்து
சோங்கேறி யிரவுபக லொழியாதக் கவலையைத்
துணைக்கொண்டு வாடனல்லதோ?
சுத்தசித் தத்தினட மெத்ததியு நத்திசெயுஞ்
சுயம்பிரகாசச் சொரூபமே!
பையுளப் பாம்புநிக ராகசொல் லெனும்பல்லது
பட்டவுட னஷ்டஞ்செய்யும்
பாபிபரி தாபமுகம் பார்க்காது நீக்கிவிடின்
பகரவொரு மொழியுண்டுமோ?
பரமவபி தானமே பாங்குளமெய் தானமே
பணிநிலவு மெய்ஞ்ஞானமே
பாசமுட னுசஞ்செய் தவேசமுள தேசன்வந்து
பற்றுமுன் கழலருளுவாய்

வையமிசை பொய்யுளையி னையும்படி செய்துவிடின்
மாற்றியெனைக் காப்பவரெவர்
மாசிலாப் பரஞ்சுடரே! வணங்கினோர்க் கிலையிடரே
வரவேண்டு மிதுசமயமே
மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ்வர ஹரவோம் மாமஹேஸ்வர ஹரவோம்
மாமஹேஸ்வர வோம்மணியே. (எ)

கானவன் வலைப்பட்ட மான்பகிர் துயர்போலுங்
கணவனை யிழந்தமங்கைக்
கண்கலக் கத்துடன் வாதைபடு நிலைபோலுங்
கறவதனை யற்றவலையுங்
கன்றதனைப் போலவுங் கண்கெட் டலைந்திடுங்
கபோதியந் தகன்போலவுங்
கைப்பொரு டனைத்தோர்த்து கையேந்தி யேநின்ற
கன்மந் தனைப்போலவும்
ஊனுற் கொழுத்தவுட லதிலுள்ள வைவர்செய்யு
மொட்டார மதைப்போலவு
முள்ளதனைக் கண்முன்னே மறைத்து பொய்யானதை
வுறுதிபடுத் திடுவன்போலு
மூமையவன் கண்டகன வதைப்போலவும் பலோர்க்
கோடிவோடித் தன்பஞ்சே
யுலுத்தரிற் றலைமையன் போலவு மாலைவாய்க்
குட்பட்ட கரும்பைப்போலுந்
தேனது யிருக்ககசங் குடிப்பவர்கட் போலவுந்
தெய்வவழி பாடுவிட்டு
தீக்கருமந் தனக்குவெச மானனாய்த் தலையாட்டித்
திரிந்தலையு மலகைபோலுந்
தேசிக ரெனுங்குரு மூர்த்திசொ லதற்கிடர்
செப்பிமகிழ் மூடன்போலுந்
தேசமெல் லாமோடி பாபமாஞ் சுமையதைச்
சிரமேத்தித் திரிவன்போலும்
வானவர்கட் சுகம்விட்டு தானவனாய்ச் சனனமுற்று
வாதைபட் டயரல்போலும்

வன்மமலி கன்மத்தின் சுழல்காற்றி லலையுமெனை
　　மன்னித்திங் காளவேண்டும்
மயிலேனை வுமாதேவி வணக்குந்திரு மயிலைவளர்
　　வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ் வராஹரவோம் மாமஹேஸ் வராஹரவோம்
　　மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (அ)

எல்லாரு நல்லவர்க ளுள்ளமதை நத்தஞ்செய்
　　திறைஞ்சிசதா போற்றியென்று
மெப்பொருளு மெவ்வுயிரு மிறைவனீ யல்லாது
　　மில்லையெனு நம்பிக்கைகொண்
டோர்த்தவழியினுக் காளாகி மகிழ்வெய்தி
　　பின்னடருங் கொன்னலுக்கு
மிடந்தராப் படிசத்திய நெறிநின்ற தாலலோ
　　யிமையவர் வாழ்வடைந்தார்
பொல்லாதவனுனதுப் பொன்னடியை நினையாது
　　பொத்தலுளப் பொய்யுடற்கு
போசன மளிப்பதும் வாசனைத் தெளிப்பதும்
　　போர்வையால் மறைத்துக்கொளலும்
புத்தியது போனவழி சிக்குண் டலைவதும்
　　பொருளல்லா தவற்றினைமெய்ப்
பொருளாகக் கொண்டுமலை வுற்றுழலலே சனன
　　போகமதிற் சிறந்ததெனவும்
கல்லான ததிலேநா ருரிப்பவரை நிகராக
　　கன்மசிர்தைக் காளாகி
காலன்வரு நாளதிலே வோலமிட் டழுவதிலென்
　　கார்யமிலை யென்றயெண்ணி
கஞ்சமலர் விஞ்சைபத மெஞ்ஞான்று மஞ்சருகோள்
　　கடையேனை விழிசாய்த்திடாய்
காரண சருவபரி பூரண னந்தமே
　　கைவிடின் மிகதவிப்பேன்
வல்லாண்மைக் கொண்டவனென் றெள்ளாது தள்ளாது
　　மனம்வைத்து வாதரிக்கு
மாதாவு நீபெற்ற தாதாவு நீசருவ
　　மகிமைக ணிறைந்தசிவமே!

மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே !
மாமஹேஸ் வாஹாரவோம் மாமஹேஸ் வாஹாரவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (௬)

ஏகலை போகனே யெங்கணு நிறைந்துநட
மியற்றுஞ்சச்சி தானந்தமே
யெப்பொருட் குந்தலைமை யுடையசிதா காஸமே
யிறப்புடன் பிறப்பிலானே
எவ்வுயிரி னுளுந்தழைத் திருப்பவனே மஹானிய
ரிருதயக் கமலமதில்வா
ழீசனே கைலாசனே யிணையிலா விலாசனே
யேதமிலார் மனவாசனே
ஆகமங் கைவிட்ட பாவியெனை நிகருலகி
லியாருளா ரொருவருமிலை
அனியாய மனியாய மனியாய மனியாய
மையகோ யெனதுவிதியை
அகற்றியே வாதரித் தஞ்சாதே மகனேயென
வருகே வழைத்துநன்மை
யருளுபவனே கருணை யதுபூத்தவா நினது
அன்பினைத் தடுக்கவசமோ ?
தேகமதிற் சிவனாய் குடிகொண்டு வளவிலாத்
திருவிளை யாடற்செயுமுன்
சிந்தையதை யுந்தனரு ளன்றிபொய் மாய்கையிற்
றெரியவல் லவர்களுளரோ ?
சித்தருடன் முத்தரும் பத்தரு மெத்ததியுஞ்
சேவைசெய் திடுந்தெய்வமே
தினகரோ தயமென வொளிதிகழுஞ் சின்மய
சிற்பரதத் துவசொரூபமே
வாகைபெற மஹானியர்கள் வந்தனம் புரிந்துள
மகிழவரு மானந்தமே
மலைமதையர்க் கெட்டாத மாணிக்க சோதியே
வரையறுக் காதமறையே
மயிலென வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே

மாமஹேஸ் வரஹரவோம் மாமஹேஸ் வரஹரவோம்
மாமஹேஸ்வர வோம்மணியே. (௰)

பரமசந் தோஷமே பாக்கிய மெலாந்தந்து
பாதுகார்த் திடும்பிர்மமே
பகரரியப் பிரணவ பஞ்சாக்கர சொரூப
பருணித விலாசமன்னும்
பாஸ்கர சுபாஜித சுபிஷலட் சணமருவும்
பண்ணவா பக்தர்நேயா
பணியினிற் கனகமா யொளிதிகழு மெய்ஞ்ஞான
பானுவே வுயர்தாணுவே
அரஹரவோம் நமசிவய நமவோம்சிவ நமசிவய
அருண்மண மலக்குமலரே
ஆசித்து யெஞ்ஞான்றும் பூசித் துபாசித்து
அபிடேக வாராதனை
அன்புகொண் டேசெய்து சிரஞ்சாய்த்து கரங்கூப்பி
அருணிறைவெண் ணீறணிந்து
வமலனே நிமலனே ஆதரித் தருள்கவென
அஞ்சலிசெய் மெய்த்தொண்டர்கள்
விரதமிகும் பக்திக்கு வுள்ளமது பூரித்து
வேண்டிய வரங்களீவோய்
விஞ்சைதருங் குஞ்சித பாதநிழ லதைக்கண்டால்
வினையெலாம் பொடியாகுமே
வேதாந்த சித்தாந்த நாதாந்த நாயக
விகிர்தனே செக்கர்வேணி
வித்திலா விளைவான சத்துசித் தானந்த
விழுமித ரகஸ்யப்பொருளே
வரமிகு மாதவர்கட் சாதனையுட் பொலியவரு
மன்னுஞ்சிதா காஸவெளியே
மச்சமென ரகுநந்தன் கொண்டகிலே மாற்றிட
வணங்கிதொழுங் கங்கைவேணி
மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ்வா ஹரவோம் மாமஹேஸ்வா ஹரவோம்
மாமஹேஸ்வா வோம்மணியே. (௰௧)

சின்மயா னந்தமே தேடருஞ் சிலாக்கியமே
செழுமறை நிறைவாக்கியமே
தேனெனவே யடியவர் தனக்குள் ருசித்திடுந்
தீங்கனியே தெள்ளமிர்தமே
திவ்யபரஞ் சுடராகி யெத்திசை தனக்குவொளி
திகழவரு ஞானபாநு
தேவர்க்கு மூவர்க்குந் தெரிவரிய பரமாகுஞ்
சிற்பரதற் பரனேவினைகள்
முன்னஞ்செய் தப்படி வழாது வன்னையின்கரு
முதிர்ந்து யீரைந்துமாத
முடிவாகப் படிமீது சடமாக யிடங்கொண்டு
முறைபடி சனித்துவூழின்
முகிலெனும் பனிவரையு மூடின விதங்கன்மம்
மூண்டெழுந் துலகவேட்கை
முனந்தோன்றி மாயையது வீறமெய் வாய்கண்செவி
மூக்குடன் பொறிகளைந்து
தன்னுடைய வாசனையைப் போலநன்மைத் தீமை
தனையனுபவித் திறுதியிற்
றள்ளாமை வந்திட கண்ணுக்கோர் கண்ணாடி
தடியூன்றி நடைநடக்க
சந்தோஷங் கொண்டமனை மக்களுடன் சுற்றஞ்
சலிப்புற்றுக் கிழவனென்று
சாற்றியழைத் திடும்வரை வைத்திருப் பதிலென்ன
தன்மமென்பதை யறிந்திலேன்
மன்னுமெய்ஞ் ஞானியர்கள் வாழ்த்தியே தொழுஞ்சந்திர
மௌலியே பரமசூக்ம
வாச்சல்ய கெம்பீர சுத்தசுகா ரம்பமே
வரவேண்டு மிதுநேரமே
மயிலென் வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ் வராஹரவோம் மாமஹேஸ் வராஹரவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (௰௨)

தலைவனெனு மரசனிலா நகரமுங் குடிபோலுஞ்
சற்குரு விலாமாணவன்

றனைப்போலு மன்பிலான் றவம்பக்தி யோகமுந்
தானமில்லான் செல்வமும்
தளகர்த்த னில்லாதப் படைகளு மாசாரமிலான்
றனதுமந்திர பூசையுஞ்
சாந்தமில் லாதவன் செய்கின்ற நிட்டையுந்
தன்னையறியான் கல்வியும்
சிலைபோ லொடுக்கமிலான் சிந்தையு மைம்பூதச்
சேட்டையை யடக்கமுடியான்
செய்கின்ற விரதமுந் தெய்வபய மில்லாத
தீயர்களுடன்செய் யுறவுங்
செகமாய்கை செகமாய்கை செகமாய்கை யெனச்சொல்லி
சிறிதுந்துறவான் வண்மையுந்
திறமாக மறம்பேசி நல்லோரைப் பெரியோரைச்
சேர்ந்துலவு வோன்மோசமும்
வலையில்படு மீனென வஞ்சிக்கும் பொல்லாரின்
வாக்கிலெழு தந்திரமொழியும்
வனத்தினிற் காய்ந்திட்ட நிலவும் பட்டிமாட்டை
வாங்கினவன் படும்பாடதும்
மாறுதப் பொய்சொலி யெல்லவர்க் குங்கெடுதி
வழங்குவோன் கள்ளசெயலும்
மரியாதை வணக்கமதை முதற்காட்டி யிறுதியில்
மதியாது மதயானைபோல்
மலைவுற்று நிலையற்று கலைமுற்று மரிந்தான்போல்
வாயாடி தனத்தில்மிஞ்சி
வலியவுற வாடிகொடுஞ் செயலுடையோன் செய்கையென
மாதவர்கள் வேதமொழியே
மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே !
மாமஹேஸ் வாஹரவோம் மாமஹேஸ் வாஹரவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (௧௩)

அருள்மன்னு மாப்தர்களி னடியிணை சேவைய
தகப்படுவ தருமையெனல்போ
லத்துவித முத்திநிலை யாருஞ்சித் தாந்தநெறி
யவையடைத லருமையருமை

யாமென்ப ரறிவுடைய ராதல்போ லன்புகொண்
டந்தரங்கப் பூசையை
யாற்றலு நோற்றலுங் கூற்றன ணுகா மூனடிக்
காளாக நிற்பதரிதாய்த்
தெருள்மன்னும் பெரியோர்கட் குருக்களும் விவேகமதிற்
சிறந்தவர்க ளுரையுமெனல்போற்
சிந்தையை யடக்கலும் நிந்தையை யொடுக்கலுஞ்
செப்பரிய கீர்த்தியழியா
தேகத்தைக் கொண்டவர்க் கன்றோ பூர்வபுண்யஞ்
சேர்ந்துவந் தவைகொடுக்கும்
தீண்டிய வுடன்கொல்லு நஞ்சுடையப் பாம்புநிகர்
செடமுடையோர் நலமென்றருவார்
பொருள்மன்னும் பேருடைய ரெல்லவரு மடக்கமுடன்
பொறுமையெனு மாபரணமே
பூண்டுவான் டனுபவித் தளவிலா தானதன்மம்
பொருந்திநல் லவர்க்கீதலே
போதுமிதுவே சிவப் பணியில்மே லானதெப்
பொருளையுந் தருகுமண்ணல்
புகன்றசை வாகமத் துள்ளபுதைப் பொன்னெனப்
போற்றிசைப் பதுயிலாது
மருள்மன்னு மாயையைத் தாமூட்டும் பாலதை
வாயார மாந்துமாக்கள்
வண்ணமிடி கொடியபிடி படிநொடி விடாதென்றும்
வஞ்சகுண மகலக்கண்பார்
மயிலென வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே!
மாமஹேஸ் வரஹரவோம் மாமஹேஸ் வரஹரவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (௧௪)

காரணம் பொன்னுகக் காரியம் நகையாகக்
கலந்துசொலித் திடுமுறைமையைக்
கற்றவர்க ணற்றவமே யுற்றதெனப் பற்றிமனக்
காடதைச் சீர்ப்படுத்தி
கருணைமிகு மருண்மாரி தனைப்பாய்ச்சி சத்தியமெனுங்
கனிதருகு ஞானவிதையைக்

காலத்தோ டிட்டபெயி ராக்கியறுப் பறுத்துண்ண
கன்மமது தலைக்காட்டுமோ
பூரணா னந்தசுட ரதையணுகி லிருவினைகட்
போகும்வழி தெரிவதில்லை
போக்குவர வற்றநிலைப் பொருந்திடி லுலகெலாம்
போற்றும்வர மதுவந்தணுகும்
போராட்ட வஞ்ஞான மாருட்ட முதலளவிற்
பொல்லாத செடிகொடிமுடிப்
பொடிபடுந் தீமுன்னம் பஞ்சென யெரிந்துபோம்
பொய்யென மறுப்பவரெவர் ?
ஆரணஞ் சொல்லுநெறிக் காட்பட்ட பெரியோர்க
ளறிந்தாசை கொண்டுசொன்னா
னாலு மிதனுண்மை கண்டுவிசு வாசமுட
னுசித்தோர்ப் பயனடைந்தார்
அறிவிலா மிருகநிக ரலைந்தலைந் தோரிடத்து
மடங்கிபசி யாற்றலின்றி
அகங்காரப் பேய்ப்பிடித் தாட்டிடநற் குணமற்று
லையோநான் கண்டபயனென் ?
மாரணத் திசையதை மாதவத் தினரன்றி
மற்றவர்கள் வெல்லலெளிதோ ?
வந்த சனனத்திலே பந்தமற் றந்தனடி
மருவதலைச் செயின்மாபுண்ணியம்
மஞ்ஞையா யுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே !
மாமஹேஸ்வர ஹரவோம் மாமஹேஸ்வர ஹரவோம்
மாமஹேஸ்வர வோம்மணியே. (௰௫)

சாகினி யெலாமெனது வசமாகினு மென்ன
கடக்கபோய் நின்றுமென்ன
கருவி கரணச்சேட்டை யொடுங்கிடு முறைகற்ற
காலத்தி லன்றோநன்மைக்
கைவருகு மப்போது சிவஞானப் பாலதைக்
கருணைவிழி யதனைச்சாய்த்து
கற்பக வல்லித்தாயார்க் கொடுக்கவருந் திருநெல்லைக்
கான்முலையென் றாவணைத்து

யீசனே ஞானமன வாசனே கைலாசனேவு
னிணையடிக் கருகனுக்கி
பினிப் பிறவாத்தன்மை யருளினு லல்லவோ
யெளியேன் பிழைத்துபோவேன் ?
என்றாலு மரிதரிது மாவரிது அரிதரிது
யெவரிதைத் தரவல்லவ
ரெங்கோடினும் பயனென் பதுசிறிது முண்டுமோ
யிவைகளுன்முன் மறைவனதோ ?
ஆசரித் திரவுபக லாகவுழைத் தவையெலா
மந்தகோ பொய்வெறும்பொய்
யானுலு மலவழீங்கித் தனியாகு மோர்கிலே
யருள்வரெவ ருன்னையன்றி
அப்பனீ யன்னைநீ குருதெய்வ மரசன்மனை
யாதிமக்கட் சுற்றமவைநீ
அளவுபடா சுகிதுகி வுண்ணலுறங்கலும் பக்தி
யவைகட் காதாரமவைநீ
மாசற்ற தங்கமே யெனைப்பெற்ற அங்கமே
மறந்திவ ணிருக்கப்பாழாம்
மனதான ததுயெனை மறைக்குதே யவைநீக்கி
மலரடிக் கர்ளாக்குவாய்
மயிலேன் வுமாதேவி வணங்குந்திரு மயிலைவளர்
வள்ளலே கபாலீசனே !
மாமஹேஸ் வாஹூாவோம் மாமஹேஸ் வாஹூாவோம்
மாமஹேஸ் வரவோம்மணியே. (௰சு)

கயிலாச மயிலேசமாலை.

வண்ணச்சந்த பஞ்சதுணித விருத்தம்.

அண்ணமணி வண்ணனெனுங் கண்ணன்றறி வரவிந்தமே
யருளாவிடி னெருபோதுமிக் கடியேனெரு நொடிநின்றிலேன்
பண்ணாரிசை யெண்ணற்கிலாப் பாடல்தனைக் கேடன்சொலிப்
பதமானதைச் சதமாகவே நிதம்போற்றிடு மிதம்பெற்றிலேன்
பெண்ணுனெனும் பேதந்தனிற் பிணைப்பட்டனன் றணையுற்றிடாப்
பேதைப்படு வாதைத்தனை யோதத்தகா தேயத்தனே
கண்ணுயதி னொளியாகவே கலந்தோயுனைக் கலனுக்கியே
கருணைத்தா வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (க)

அதிபோகமே மிகுயோகமே வகிலமெலா முனதாட்சியி
லல்லாதிலை யெல்லாமுன தருளானதே பொருளானது
மதியாதவவ் வவுணர்ப்படை மறையகன்மங் குறையவுன்றன்
மனதாகியே கந்தனெனா மைந்தனைசம் பந்தனென
ததியுற்றிட நிதிபெற்றிட பதியற்புத மதுநத்திட
நந்தாயம்மை வந்தாளவே தந்தாளேபால் சொந்தமுடன்
கதியுற்றவர் துதிகற்றனர் விதியற்றுவச் சிதமுற்றனர்
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (உ)

ஆற்றுப்படைச் சாற்றினர்மு னந்நால்வர வுன்னாரெனி
லாரோதெரி வாரோசொலாய்ப் பாரோர்ப்பணி யாரோகணா
மாற்றுக்குறை யாப்பொன்னிலே மணியாயொலி திணியாளனே
வந்தாள்பவ ரெந்தாயுன்போ லெங்குமிலைத் துங்கநிலைச்
சாற்றும்படி நோற்குமடி யேர்க்குத்தரப் பார்த்தாள்விழி
சருவசொரூ பமதானவா தமியேன்மிடித் தமைநீக்கிடாய்
காற்றுடிபோ னிலையற்றலைக் கயவன்மிசை தயைவைத்துநின்
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௩)

வஞ்சக்குண படுபாவியின் வாய்ப்பட்டிவ னாய்ப்போலவே
மாயக்கண்ணா னோயுற்றனன் மருந்தானது யருந்தேனலேன்
தஞ்சப்பதங் கெஞ்சுமெனைத் தற்காத்திடும் பொற்றாளருட்
சமயமிது வுமைபாகனே சைவசமயப் புண்ணியமே
பஞ்சானதுத் தீமுன்படும் பாடுற்றந்தோ வாடற்கொண்டேன்
பரிதாபமா னதுமில்லையோ? படிறன்முன்னாள் விழைதொல்லையோ?
கஞ்சனெனும் பிரமன்சிரங் கையேந்திய மெய்யாயுன்றன்
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௪)

வெண்ணீறணிந் தெந்நேரமும் விஞ்சைமிகு சஞ்சம்பெற
விமலாதயைச் செய்தாதரி விடமுண்டவா நடங்கொண்டவா
எண்ணாப்படிப் புண்ணாங்கடைக் கண்ணாவியாய்ப் பண்ணுந்தொழி
லெல்லாமொழிந் துல்லாசமாய் நல்லத்துதி சொல்லவருள்
மண்ணானயான் மண்ணாகியே மறையுமுன மிறைவாயுனை
வணக்குமதி யிணங்கும்வித வல்லாய்மொழி சொல்வாய்த்ததி
கண்வைத்தன்று தொழுததினால் கண்ணனெனும் பெயருற்றனன்
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௫)

அமரர்களுக் கிடுக்கண்செய்த வசுரரெலா நசுங்குண்டிட
வருடந்தமெய்ப் பெருமானுனை யல்லாரெவர் வல்லாருளார்

சமரசத் தியவந்தனர்த் தனதாத்தும மனக்கோயிலிற்
றாண்டவஞ்செ யாண்டவனே ஆண்டவினைத் தாண்டாவிடி
னமனுனவ னிடரானதா லிகோட்டிற்குட் படுவேனவை
கலமாகுமா நதிகொன்றையு மதிகங்கையு மணிநாதனே
சமழுமல ரதிற்றேனெனக் கலந்தாய்பொல்லாப் புலனைய்ந்திட
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௬)

அருளாளர்க ளுளம்வாழ்ந்திடு மத்தாபரி சுத்தாவன்று
அயனுமரி யுந்தேடிட அண்ணாமலை யெனநின்றவா
திருவம்பலப் பொருளானதுன் செயலின்றிவ ணையமொன்றிலை
செல்வத்தினுட் செல்வஞ்சிவச் செல்வமெனச் சிறந்தோயெனை
ஒருவாப்படி தயைசெய்திடி லொதியேனரகில் வதையேனெலா
வுல்லாசமும் வல்லாண்மைகட் சொல்லாப்படி வொழியுமிவைக்
கருதும்வடி வாயன்பர்முன் கனிந்தேமன மூவந்தாயுன்றன்
கருணைத்தா வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௭)

இனியாகிலு மனம்வைத்தரு ளீவாய்சர்வ தேவாயுனை
யின்றித்துணை யிலையையனே யெல்லாந்தெரி வல்லாய்வினைப்
பனியானதப் பருதிமுனம் பறக்குநிலை சிறக்கவருட்
பரனேநிரா தரனேகிருபா கரனேயுன்றன் சரணண்டினேன்
தனியாய்மன மதுவாய்ந்தொரு சார்புற்றிடு நேருற்றிடேன்
தகையானவோர் வகைதந்திடிற் சகலப்பவம் பகலாய்விடும்
கனியாயதன் சுவையாய்க் கலந்தவனேநலந் தரவித்தி
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௮)

பற்றொன்றிலாப் பரமர்த்துதி பண்ணுமென தண்ணுவுனைப்
பணியவெண்ணி றணியும்படி பார்த்தாள்துயர் தீர்த்தாளுவாய்
சற்றேனுமிவ் வற்பன்றனைத் தள்ளாமலு மெள்ளாமலுந்
தாதாவரு ளுதாமரைப் போதாகுணு தீதாவென
நற்றாமரைப் பொற்பாதமே வற்றாப்படிப் பெற்றார்களே
நல்லாரவர்ப் பொல்லேன்கதி யெல்லாம்பல வுல்லங்கமே
கற்றாய்ந்தவர்க் கருத்தானதிற் கருத்தாவென நிருத்தஞ்செயுங்
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௯)

பல்லோர்த்தொழும் பரமானந்தப் பருதியன்பர்த் திருதியெழிற்
பதமானதைச் சதமாயெணுப் பாபித்தனின் சாபமெல்லா
மில்லாப்படி நினைவாயுனை நிகரானவோர்ப் புகலண்டிலே
னேயாதலோர்த் தூயாமாச காயாயெனை யாயாதருட்

பொல்லேன்கலைக் கல்லேனிலைச் செல்லேனுண்மைச் சொல்லாதமாப்
 புலையேன்சிவர்க் கொலையேன்பழித் தலையேன்மாயச் சிலையேனழி
கல்லாகினுங் கரையுமுன்றன் கடைக்கண்கணித் திடவேதயை
 கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௰)

காதாந்தமே நடுநாயக நம்பனுனை நம்பாப்படி
 நாயேன்வெளி பேயேனலைக் காயங்கொண்டு மாயம்பேசி
யாதாரமிங் கில்லாமையா லந்தோவென்றன் சிந்தைநைந்து
 அழுதேனுன்று டொழுதேனென்றம் பழுதேயுளப் புழுதேகத்தைச்
சாதந்தனு லுயிரோம்பியே சாக்காடதில் வேக்காடுகொள்
 சண்டாளனை யண்டாப்படி தடுத்தாலுயிர் விடுப்பேனுண்மை
காதற்கொளு மாதர்ப்போலக் கலியானதா னலிவுற்றிடாக்
 கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௰௧)

உலகானதி லுளயாவுமுன் னுறவன்றியோர்ப் பொருளுண்டுமோ?
 உற்றாரெவர்ப் பெற்றாரெவர்ப் பற்றானதை யற்றாரெவர்க்
கலனுகவந் தடைந்தாரெவர்க் கடந்தாரெவ ரிடைந்தாரெவர்க்
 கலைக்கற்றுமெய் நிலையுற்றுபொய் மலமற்றுவர் பலன்முற்றுமே
நலங்கொண்டுமுத் தலம்விண்டுசேர் நிலங்கண்டுழூழ்ப் புலனொன்றிடா
 நாட்டமுடன் சேட்டையற வேட்கையுட னுட்பட்டிடாக்
கலகப்பய லெனுமைவராற் கண்ணீர்க்கொண்டுப் புண்ணுகினேன்
 கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௰௨)

போருற்றெலாப் பொருட்போனபின் புலம்புங்கதி நிலவாப்படி
 புநிதக்கழ லதைப்போற்றிடும் புத்தியுடன் பத்தியருட்
சீருற்றவு னேருற்றவர் பேர்பெற்றதை யாரற்றனர்
 சிந்தித்துனை வந்தித்திடுஞ் சிறப்பானதை மறவாதுதா
பாருற்றவூழ்ப் பறந்தோடிடும் பறவைநிகர்ப் பறந்தோடக்கண்
 பார்த்தாயெர்த் தீர்த்தாள்முகம் வேர்த்தேன்றதி கார்த்தாட்சரண்
காருற்றவா ணவக்காட்டிடைக் கலங்காவுண்மை நிலைபெற்றிடக்
 கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேச்னே. (௰௩)

புலிவாய்ப்பட்ட வாடாகவும் புழுதீயினிற் படும்பாடெனப்
 பொல்லாவிட முண்டவுயிர்ப் போகுங்கதி யதுவாகவும்
நலிகொண்ட தேகம்போலவு நவிலாலைவாய்க் கரும்பாகவு
 நாசப்படு மோசக்குண நயவஞ்சகர் மயல்பட்டிவ
ணலைகின்றவன் கதிபோலவு மறம்விட்டவன் மறம்போலவும்
 அலையிற்படுந் துரும்பாகவு னறிவற்றவ னெறிபோலவுங்

கலிவாய்ப்பட்ட கயவன்றனின் கன்மமற நன்மைப்பெற
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௰௪)

போற்றுந்தொழி லுடையார்களே பொன்னுடதின் புகழ்க்கொள்ளுவார்
பொய்க்கோலத்தா லுய்யுமெனைப் பொருளாய்க்கொள்வ ரொருவரில்லை
தூற்றுங்குணம் மாற்றாதவர்க் கூற்றனெனச் சாற்றுமொழித்
தொலைவோயிலை கலைகற்றவ ருலகுற்றிட நிலையாக்கினர்
சீற்றங்கொண்டுப் பார்த்தாலேழை செழிப்பதில்லை யொழிவேனோர்நாள்
சிவயநம வெனயேத்தினர் திருமூத்தியி னுறவுற்றனர்
காற்றுக்குப்பி னேருற்றிடக் கருதாப்படி யருளாகியக்
கருணைத்தர வரவேண்டினேன் கயிலாசமா மயிலேசனே. (௰௫)

திருவிழிசாய்க்க சிந்தைசெய்மாலை.

துவாதசம், சோடசக் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

பண் - நட்டராகம்.

—)§(—

அண்டபகி ரண்டநவ கண்டமுட னனைத்து
மமர்ந்துநடம் புரிந்துவர மருளும் புராதனனே
அசரசர பேதமு மபேதகுணம் பொருந்தி
அம்மையப்பன் குருதெய்வ மரசன்மனை மக்கள்
பிண்டமுள வுருகரந்துப் பிறந்துசுகா சுகத்திற்
பிணைப்பட்டலையேழையெங்ஙன் பேசுவேனுன் நிறத்தை
பிரணவ பஞ்சாக்கரத்து ணிறைந்துலவு மகிமைப்
பேசுவர்கள் மாசற்று தேசுற்ற நேசர்களே
கண்டவைக ளியாவினுளுங் கலந்தப்பெருந் தகையே
காணுமுளக் கண்ணுடையார்க் கண்டுகளிப் படைவர்
காண்கிலான் கண்டதெனக் கதைசொலிலென் பயன்காண்
கண்டவர்கண் விண்டிலராய்க் கணித்தார் முன்னோர்கள்
செண்டாடு நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (௧)

மெய்யழியா மெய்யுணர்ந்து மெய்மையதற் குழைத்து
மெய்கண்ட தேவர்களே விஞ்சைதேக முடையார்

மித்தைதரூ ழனித்தியமிகுஞ் சித்து வித்தைகளில்
மென்மேலும் விருப்பமுளா ரென்னறிவார் முடிவில்
செய்வதொன்று சிந்தையொன்று செப்புவதொன் றுனூற்
றெரியார்க ளுளரென்று யெண்ணுவதுஞ் சான்றும்
தீபட்டு யெரிவதிலே நெய்யதனை வார்த்தாற்
சில்லென்ப துளதெனவே செப்புவரியா ருலகில்
கையிலுள ததைப்பார்க்க கண்ணாடி வேண்டுவரேல்
கண்மூடி தனமென்ற்கு சாட்சியங் கேட்பதுயேன்
கலையைவிரித் தாடுமயி னிகரென வானகோழிக்
கருதிடுநேர்ப் பெரியவர்முன் சிறியவர் செய்வதுவே
தெய்வீக நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (௨)

புகழ்படைத்த மெய்யடியார்ப் போற்றுந் திவாகரனே
புரந்தரனே சிவஞான போதத்தெழும் பொருளே
பொய்யகன்ற மெய்யுரைத்துப் புனிதநிலை யடைந்த
புண்ணியர்க ளுளமகலா வண்ணலே பெம்மானே
இகபர சாதனைக்கேற்ற மதியும் வாழ்வருளு
மிறைவனே சுகாசம்ப பெரும்பயனே ஹரனே
எள்ளினுட் டயிலமென யிலகுஞ்சுவஸ் திதனே
செவ்வுயிர்க டனக்குஞ்சிவ ஞானநிறை பவனே
சுகதுக்க மிவையிரண்டு மொன்றெனவே நினையுந்
தூயகுண முடையநல்லோ ரஞ்சலிசெய் பரனே
சொல்லரிய மாயைவழிக் காட்பட்டலை யாநற்
சுத்தநெறி சித்தமுற வத்தனே பத்தியருள்
திகழ்கின்ற நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
செழுவுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (௩)

கதியெனவந் தடைந்துதொண்டர் பணிசெய்வதற் குகந்து
காட்சியுடன் மாட்சிமைதந் தாண்ட பெருமானே
கங்கையனே மங்கையுடன் திங்களணிந் தவனே
கையின்மான் மழுவுடனே பிரமன்சிர மேந்தி

துதிபுரிவார் முனந்தோன்றி வேண்டியவாழ் வளித்த
சுயம்புவே சம்புவேவோம் துரியாதீதச் சுழுச்சித்
துலங்குமுடி வாங்குண்டலி சத்திதரு மமுர்தந்
துகளறவே யருந்திவரும் பிறவிகடற் றாண்டி
சதிசெயூஉங் கன்மவூழ் வலியின்றலை யுடைத்துத்
தானென்ற வாண்மையுள மனத்தின்வலி யொடுக்கி
சங்கற்ப வாசனைக ளகன்று சிதாகாஸந்
தனிநின்று யெனைமறந்து யுனையறிந்து வாழ்குந்
திதிநிலவு நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பகவல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் றிருவிழிசாய்த் தருளே. (ச)

சங்கரவோம் சச்சித சதானந்த சாட்சியனே
சந்திரசே கரனேசதா சிவமேதவத் தினர்கட்
சந்ததமும் வந்தனைசெய் சிந்தையி லுவந்தாட்
சாஸ்விதனே சாத்திரமெலாஞ் சாற்றுமூலவடிவே
அங்குளது யிங்கிலையென் றாற்றுபவர்க் கண்மு
னகப்படாப் படிசருவ வுயிர்களினு நிறைந்து
அவரவர்செய் கன்மதன்மப் படிநன்மையுந் தீமை
யருளுகின்ற வுளவதனை யறிவது லேசல்லவே?
தங்காது யிழுத்திழுத்து வலக்கழிர்துக் கொல்லுஞ்
சண்டாளக் குணமுடைய தீயநெறிக் காளாய்த்
தான்படைத்தா யெனிலெவர்காண் தடுக்கவல்லா ரறியேன்
சத்துசித்தா னந்தமெனத் தழைக்குமகண் டிதனே
செங்கணுள நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லீமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் றிருவிழிசாய்த் தருளே. (ரு)

கருணைமன்னும் பரஞ்சுடரே காரண காரியங்கட்
கடந்தவர்க ளெஞ்ஞான்றுங் கருதுஞானப் பிழம்பே
காலமெனுங் காலனவன் கோலஞ்செயு நாளைக்
காணுமலழிவில்லா வரமுடையப் பெரியோர்ப்
பெரும்பயனை மூவாசைப் பகட்டிவிருட் பகடாய்ப்
பின்றிரிந்து சகலநல மிழந்துவேட்கை மிகுந்து

பெண்வேடந் தரித்துலவும் பேடியென நிலவும்
பேதையர்கட் சூததற்கு வாதரவாய்த் தூதாய்
மருட்கொண்டு மாயையிலக ரடுத்தவரைக் கெடுக்கு
மனிதரிற்பை சாசகுணம் படைத்துழலா நல்லோர்
வாசகவிஸ் வாசகமெய் நேசவுப தேசம்
வாய்த்திடினே பூர்வவினை யாவுமாய்ந் திடுங்காண்?
செருஞலவ நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்க்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் றிருவிழிசாய்த் தருளே. (சு)

மாசில்லா மணியேமர கதமே வைடூரியமே
மாணிக்கமே முத்தேநவ ரத்தினமே பவளமே
மங்காத கீர்த்திநிறை வள்ளலே யுள்ளமதை
வசமாக்கி குடியிருந்து வாழ்வுதரு பவனே
காசினியில் மாயைவச மாகாமல் தப்பினவர்
கருவிகர ணங்களிடுக் கண்கடனைக் கடந்தார்
கனமருவும் பொய்வேட வுடுப்பதனை யுடுத்தி
கண்டவர்கட் கண்கடனை மயக்கி தியங்கிடச்செய்
பாசமெனு மாசையினி னேசமுற்றே துயர்க்கொள்
பரிதாபங் கண்டிலையோ ? பார்க்கவுங் கண்ணிலையோ ?
பாரிலுள சிவர்களி லியாளொருவ னல்லவோ ?
பசுபாசங் கடந்தவர்கட் பணியும்பசு பதியே
தேசம்புகழ் நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பகவல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் றிருவிழிசாய்த் தருளே. (எ)

ஒப்புயர் வில்லானேபரஞ் சுடரேசோம சுந்தரா
வோதரிய பலவுருவா யெழுந்தபரத் துவனே
உண்மையுரை திண்ணியரு ளண்ணு மண்ணலேமெய்
யொடுக்குமுறை யடுக்குநிலை படுத்துறங்கி விடுக்கும்
முப்படையை யுறவாக்கித் திறையதனை நீக்கி
முப்பாழுக் கப்பாலாய் மூளைத்திருக்கு முதலை
மூதண்ட கோடிகட்கு மறியவொணாத் தனியை
மூச்சொடுங்கு முனஞ்சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கும் வழியைத்

தெப்பமெனக் கொண்டுஞானச் செல்வ சிவகாமி
தேவியுமை பார்வதிகுண் டலிசத்தியாள் தருகுந்
தீஞ்சுவை நிறையமுதந் தனைப்பருகி சுகிக்குந்
திறமுடனே வாமுதவுந் தெய்வீகசிற் பரமே
செப்பரிய நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுருபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (அ)

அரஹரவோம் சிவயநம வென்வே மனமொடுங்கி
வைம்பூதச் செயலடக்கித் திருவெண்ணீறு பூசி
அக்கமணி மாலையணிந் தைந்தெழுத்தை யோதி
யன்புகொண் டஞ்சலியா யனுட்டிக்குநன் முறைமைத்
திரம்பணித்து திருத்தொண்டர்க் கூட்டமதைச் சேர்ந்து
செயும்பணியிற் சிறிதுமக லாப்படிமெய் யுணர்ந்து
தேசிகராங் குருமூர்த்தி திருவடி விடாது
செழுங்குணம் படைத்துவரு ணிலவுநெறி பிடித்து
சரணடையு மெழிலடைந்து பழிபாவங்க ணசித்து
சமரச சுபாவநிலை யுடனேமுத்தி யெனுமுஞ்
சமாதியெனு மூர்த்தவுரு வாய்த்திடுநா ளலவோ?
சகல கேவலங்கடந்த தென்பர் சதுர்முகனின்
சிரமேந்தி நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுருபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்ந் தருளே. (சு)

மாதவத்திற் சிறந்தவரே மாயக்கட லடைத்து
வாழாரை வாழவைக்கும் வல்லமைகைக் கொண்ட
மகிமையதை யேழைபுத்தி யுடையவனு னுரைக்க
வல்லவனோ? இல்லையில்லை யெனினுமவை முடியா?
கோதகற்றி கோதனைத்துங் குணமேனவே கொள்வார்க்
கூற்றனையும் வென்றிடுவோர்க் கும்பிட்டார் தனக்கு
குறைவில்லா வாழ்வருளிக் குவலயங்கட் புகழுங்
கோவாகி தேவாகி சேவைசெய நிலைப்பார்!
பாதகத்திற் றலைவனெனப் பஞ்சவர்கட் செயலுட்
பட்டுவினைத் தொட்டுநெறி விட்டுபெழி நட்டு

பாவாதீதத் துட்படாப் படிநன்மையைச் சுட்டு
பலகால மிருப்பனெனும் பாவியெங்ங னுணர்வேன்
சீதரனு நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பகவல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (௰)

மூவுருவு முத்தொழிலு மும்மூர்த்தி முப்பசையா
மும்மலமு முக்குணமு முச்சுடர் முத்திரையாய்
மொழிகின்ற வழியில்லா மோனஞானப் பொருட்கு
முதன்மையனு நிலவுகின்ற பரனேசிதம் பரனே
ஏவலிடம் பொருளிவைக ளியாவுமே கைவந்து
மின்னலற்று நினதுதொழும் பதைமறவா துளுற்று
மெண்ணமுளப் புண்ணியரே விண்ணவர்நா மேரைவார்
விஞ்சைசபா ரஞ்சிதமெய்க் கொஞ்சுமுமா தேவி
தாயின்று சண்முகர்க்குஞ் சம்பந்தர்க்கு மமுதந்
தான்கொடுத்து களித்தவண்ணஞ் சார்ந்தவடி யவர்க்குத்
தஞ்சமென வருட்சுரந்து காக்குநிலை யென்நாள்?
சமஸ்த ஜீவாதாரப் பொருளெனவே நிறைவோய்
சேவைசெயு நந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (௰௧)

வாசிவா சிவாவேனவே வாசியதைக் கட்டி
வல்லவோங் காரபீடத் தமர்ந்து சுழுச்சியதின்
மலைசிகர முடிநடுவி லுடுவெனவந் தடுக்கும்
மாணிக்கப் பாம்பதின்மேற் படுத்து சயனித்து
நாசிமுனை தனில்ரேசித்து பூரித்து கும்பித்து
ணயனமதி லெழுஉந்தண் லதையடக்கி மேலா
ளுட்டத்தின் ஆட்டங்கண்டு வாட்டுமுழைப் போட்டு
நமசிவய வெனுமமுதம் பொசித்துப் பசியாற்றி
ஆசில்லா யிருப்பிடமாம் மூலவெளி யதனி
லதுவதுவா யிருக்குந்தன்மை யடைந்து நித்தியசுகமா
யாப்தர்களும் மஹனியரு முத்தர்சித்தர் பத்த
ராசிக்கு முத்திநிலை யடைவதெந்நா ளுரையாய்?

தேசிகனு கந்தியெனு மால்விடையின் மீது
திகழுறுபான் மூவருடன் திருவள்ளுவ ரேத்த
சீர்கற்பக வல்லிமகிழ் ஸ்ரீகபாலீச் சுரனே!
சிவசிவ மஹாதேவநின் திருவிழிசாய்த் தருளே. (௰உ)

சித்தர் பெத்தர் முத்தரும் பத்தருஞ் சேவைசெய் சிவபிரான் நீயென சிந்தித் தேத்துதல்.

சந்தவிருத்தம்.

மாசிலா மணியே மன்னு ஞானநிலை
வழங்கிடுஞ் சிற்சுக வாரியே
வள்ளலா யெவைக்கு முன்னோ னாகவரு
மகிமை தங்குங் கிருபாகரா
ஏசிலாத பஞ்சாக்கர சொரூப மலி
யிலக்கணத்தை யுப தேசிக்க
யிறைவிதன் மனஞ் செலுத்திடாமற் படி
யெதிரி லுற்றகேதாரந்தன்னை
ஆசிலாதப்படி பார்த்து வாசை கொண்ட
ததனு லவ்வுருவைப் பெற்றமே
அன்பாய்ப் புன்னைமா நிழலி லிங்கமமைத்
தம்மைப் போற்றவவ ணமர்ந்தவா?
தேசிக மூர்த்தமாய் சனகர் நால்வர்க்கன்று
சேவை தந்தசிவ நாதனே
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழும்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௧)

மறைக டன்னைக்கள வாடியே வசுரன்
மாயமாய்க்கடலில் விட்ட நாள்
மாயவன் மச்சமா யெடுத்துவந்து தொழ
மகிழ்ந்து நன்வர மளித்தவா!
கறைகனுன சுக்கிரன் மூன்றடிமண் தானங்
காண்கிலாப் பொருமைப் பேயினுற்
கருவண்டாக மன்னன் மாபலிக் கைகர
சரக வாயிலை யடைத்திட

நிறைவிலா ததறிந் தேவவ்வா மனனு
நியமதர்ப் பையினுற் குத்தவே
நிலவுங் கண்ணிழந்து துளமும்லிங்கஞ் செய்து
நிட்டைகொண்ட தேவே பிர்மனைச்
சிறையில் வைத்தசிவ சண்முகனைப் பொரியிற்
செனிப்பித்த மாப்பிர சித்தனே
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௨)

புனலினிற் கனலி லேடிட்டுப் பொன்னுக்கி
புத்த நந்திதலைத் தத்தவும்
புகழ் மலியுஞ்சைவ மெய்ப்பட வாண்பனைப்
பொருந்தி பெண்பனையாய்க் காய்க்கவும்
மனங் கனிந்துதொழும் பாண்டிமா தேவிக்காய்
மன்னவன் கூனை நிமிர்த்தியும்
வணிகனுக் குயிர் கொடுத்து வாழ்வுற
மணமுடித் தெலும்பைப் பாவையாய்த்
தனமிகு மற்புதஞ் செய்யவே கந்தனைக்
காழியிற் சம்பந்த மூர்த்தியாய்க்
ககன மீதருளி தன்ம நோயகற்றங்
காருண்ய வெண்ணீ றளித்தெங்குந்
தினகரோதயமாய் விளங்கச் செய்தமஹா
தேவ தேவசித் விலாசனே
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௩)

தபிலை நந்தன வனத்திற் கண்டபிரு
கன்னியர்களை மணங் கொளுங்
கன்ம தேகங்கொண்டு வாரூரிற் பிறந்து
கருது மேந்தல்பால் வளர்ந்துமே
செயமிகும் வதுவைத் தனில்வந்துத் தடுக்க
திறமிகு மோலையைக் கிழித்துபின்
திருமுணர்ந்து பண்ணி சைத்து காட்சியுடன்
திருத்தொண்டர்த் தொகையைப் பாடியே
வயமிகும் பரவைத் தனைக்கல்யாணங் கொள்ளம்
மனைக்குத் தூதுசென்று செங்கல்லை

மகிழ்கனகமாக்கி குளத்திற் பொன்னெடுத் தோர்
மகனை முதலைவாய்ப் பட்டருளியுந்
தியங்கிட மகிழ மரத்தின் கீழமர்ந்து
திகழ்வதுவை சுந்தரர்க் களித்தவா
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௪)

அழிவிலாத சைவத் தனிற்பிறந்து பெற்றோ
ரதிதனத்தை திருப்பணி செய்து
அமண மார்க்கமதிற் சென்று சூலைநோய்பட்
டங்கமேநொந்து மெலிந்த நாள்
பழிசேர் தேகமுடன் தமக்கையைப் பணிந்து
பாவம் போக்குந்திரு நீறினைப்
பண்பாய்ப் பூசப்பெற்றுக் கூற்றயினை வேனப்
பதிகம் பாடி சுகமாகியே
இழிவுள சமண மழியு மூலமாக
யீந்த கஞ்சுண்டனல் குளிரவு
மியானைக் கும்பிடவுங் கடல் தனைக்கடந்து
மெழிலப்பூதி செல்வன் பண்ணினற்
செழித்துயிர்ப் பெறவுஞ் செய்நாவுக் கரசர்
சேவிதா சருவ சோபிதா
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௫)

மந்திரித்தொழி னடத்து நாள் குதிரை
வாங்கவே கொடுத்த தனத்தினால்
வன்னனுக் காலயஞ் செய்ய வேண்டுமெனு
மகிழ்வு கொண்டு பெருந்துறையினிற்
சுந்தரமாகவே முடித்து போற்ற ஞானச்
சுத்தசைவமெய் சித்தாந்த நூல்
சொல்லவு மெழுத குருவாய் வந்தமர்ந்த
தூய்மையா மகிமைக் காண்பரியார்?
தந்திரமாய் நரிகள் பரிகளாக வைகைத்
தழைக்க பிட்டுக்காய் மண்சுமைத்
தலைபி லேற்றிபின் மறைந்திடப் பாண்டியன்
றந்த வோரடி சேர்க்கெலாஞ்

சிந்தை யாயுறவு முமைப்பெண் பேசவுஞ்
செய்த வாதவூரர் தெய்வமே
சித்தர் பேத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௬)

தில்லைவா ழந்தண ராமூவா யிரவர்த்
தினம் யாகஞ்செய்து பணிந்தவா
திருநீல கண்டமென் றன்னவன் மனைவி
செப்பிய வார்த்தைக்கு பயந்துள
மொல்லை நேரமு மெண்ணிலான் காட்சிகொண்
டுய்யவே பணித்த மெய்யனே
உயரியற் பகையு மிளையான் குடிமாற
னேதுமெய்ப் பொருண் விறன்மிண்டர்
எல்லை யில்லாபத்தி யுடையமர் நீதியும்
எறிபத்தன் ஏனாதி யுடன்கண்ணே
டிறைச்சி தந்து யெதிருற்ற சேசரியு
மேத்திய பூருவ அர்ச்சுனன்
செல்வ ஞானமுடன் காட்சி பெற்றவண்மைத்
திறமுணர்ந்தோதுத லரிதலோ?
சித்தர் பேத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௭)

மக்கட் பட்டினியைப் பொருட்செயாது தூபம்
வழங்கி யேத்துமெண்ணம் மன்னுநாள்
மனைவி தாலியைக் கொடுத்து குங்கிலியம்
வாங்கிப் பூசைசெபம் முடிவுற்றுப்
பக்குவப் படாமற் சாய்ந்த லிங்கமதைப்
பத்தியாம் பூனூலால் நிமிர்த்திட
பாருளோருஞ் சோழ மன்னனுந்திருப்
பணிக் குதவியே வணங்குஞ்சீர்
மிக்குயர் கலயனார் மானக் கஞ்சாரர்
விமலனி னடிசிற் சிந்திட
வேதை கொண்டரி வாளாற் கழுத்தரிய
விஞ்சையார் தரிசனம் பெற்றுத்
திக்கெலாம் புகழும் அரிவாட்ட நாயனார்
சிந்தையாய்ந்த ஞானத் தந்தையே

சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழும்
திருமயிலை கபாலீசனே. (அ)

ஆமெய்த்தும் பஞ்சாக் கரந்தனைக் குழலி
லமைத்துப் பாடிசர்வ வுயிர்கட்கு
மண்டருக்குங் களிப்பெய்த ஆனயர்
அருமுழங்கைத் தேய்த்தச் சந்தனர்
தாமளித் தமனை யழித்து நீறதுவே
தரு மபிடேகம் ருத்ராக்ஷமே
தங்க வாபரணஞ் சடையே கிரீடமாகத்
தானரசு கொண்ட மூர்த்தியார்
நேமமாய் நால்வகைப் பூக்களா லர்ச்சித்த
நியமடி தள்ள முருகனர்
நெறியுடன் சலத்தில் ருத்திர மந்திரமோதி
நிகரிலா உருத்திர பசுபதி
க்ஷேமங் கொள்ளு மஷ்டசித்தியுஞ் சுந்தரர்
சேவைகொள் மீழலைக் குறும்பருஞ்
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (கூ)

அடியவர்க் கமுது வூட்டியே பொய்யா
மமணர் களைக்கழு வேற்றியே
அம்மை மங்கையர்க் கரசி தொண்டினுக்கு
அன்புட னுதவி சம்பந்தர்
அடியிணை யர்ச்சித்த குலச்சிறை நாயனர்
ஆதனூரிற் பிறந் தந்தணர்கள்மூ
வாயிர வர்பதஞ் சலிவியாக்கிரம ரயு
னரியிந்திராதி தேவர் முனிவர்
முடியினல் வணங்கி யரியொணுத ஞான
முத்திசே ரம்பல வாணனர்
மூவுலகந் தொழ தனியைப் போலருந்த
மூர்த்தியாய்க் கலந்த நந்தனர்
செடியுடைச் சமணர் நாணகுள சலத்தாற்
றிருவிளக் கிட்ட நமிநந்தி
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (ய)

ஏகாலி குலத்திற் சனித்து வன்பர்வேஷ்டி
யிதய மகிழ்ந்து துவைத் தீயுநா
ளெதிருற்று வங்கீந்த கந்தையைக் காணுதா
ளெழிற் சிரத்தைக் கல்லிற் புடைக்கவே
ஆகமத்துக்கெரி வரிய காட்சிபெற்ற
வன்பன் திருக்குறிப்புத் தொண்டனுர்
அர்ச்சனைக் கிடுக்கண் செய்த தந்தைக்காலை
யறத் துணித்தசண் டேசுரர்
போகப் பேரின்பந் திடவெழுந்த நலம்
பொருந்தி பத்தாதந்த கனியினுற்
புண்ணியமும் பக்தியும் வந்திட வடியார்ப்
போசன மருந்தி வாழ்த்த வூன்
தேகம் வேண்டாமற்பேய்ச் தேகங்கொண்ட காரைக்கால்
தேவியாம் புனித வதியருந்
சித்தர் பேத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதோழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௧)

திருநாவுக் கரசர்க் கீர்த்திகள் விளங்குஞ்
சிந்தையாய் மடந் தண்ணீர்ப் பந்தர்
செல்வ ராமொடு வூழியர்க் கப்பெயர்ச்
சிறப்பதைக் கேட்டுவரச் சரியமாய்
வருக நேரிற்கண்டு போசனங் கொள்ள
வருந்திய நாள்மகன் பாம்பினுல்
மடிந்தும் நெஞ்சமது வாடலின்றி யன்னம்
வழங்கப் பதிகத்தா லுயிர்ப்பெரும்
குருவிஸ் வாசமுள அப்பூதியரு நற்
குண லிங்கமேற் சிலம்பியும் விழ
கோதென வாயிணு லூதிய மனைவிமேற்
கோபித்த திருநீல நக்கரும்
தெருளிலா வமணர்க் குருடராகக் கண்கொள்
திருப்பணி செய்தண்டி யடிகளுஞ்
சித்தர் பேத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதோழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௨)

பரவையின்பாற்றூது செல்ல வைத்தகோபம்
பற்றிரா முழுதுந்தூக்க மின்றியே

பனேந்துன்ப மகற்றி ஸ்நேகஞ் செய்துவைக்க
பணிசூழ் சுந்தரர்க்காய் சூலைகொண்
டாற்றுக வருவ தறிந்துந் தன்கழுத்தை
யரிவா ளாற்கொய்துயிர் மாண்டின்ப
மாம்பத முற்ற கலிக்காமன் பசக்க
ளவைமுன மரித்த மூலனின்
பிரிவை யாற்றாதுயர்க் கொண்ட கோக்களுக்காய்
பெட்புடன் றேகத்துட் புகுந்துசீர்ப்
பெரிதுவக்க வெழுந்து மூவாயிரம் பண்
பேசி வைத்த கைலைச் சித்தரும்
தெரிந்திடாது வந்த ரங்க பக்திசெய்து
சீரடைந்த சாக்கிய புத்தருஞ்
சித்தர் பேத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௩)

மாமஹேச்சுரப் பூசையைச் சூதாட்டமதில்
வரும் பொருளைக்கொண் டூற்றியும்
மார்க்க வஞ்சகரைத் தோல்வி யுற்றவரை
வாளாற் கொய்த மூர்க்க நாயனர்
நேமமாக பஞ்சாட் சரஞ்செபித்து சுந்தரர்
நேசங் கொண்ட சோமாசி மாறனர்
நெறிவழா தன்பர்க்கு அடிசிலுந் தனமும்
நிலவத் தந்தசிறப் புலியரும்
பூமலி மைந்தன் சீராளனைச் சமைத்து
போனகத்துட னளித்து சீர்ப்
பொருந்திய முன்சன்ம கர்னனுரு முற்
போத முற்றசிறுத் தொண்டரும்
தேமலராற் பூசை புரியுந் தெய்வகண
தேவனு மசரன் கூற்றுவன்
சித்தர் பேத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௪)

பூசையின் மணியி னோசைக் கேட்டிடாமற்
புந்தி நைந்துடை வாளாலுயிர்ப்
போக்க வெண்ணியொலிக் கேட்டும் போற்றிநலம்
பொன் வண்ணத்தந்தாதி நவின்றமே

பாச நீக்குந்திரு நீறென வண்ணான்முற்
  பட்ட வுழவுமண ணாலவன்
    பாதத்தில் விழுந்து கும்பிட்ட சேரமான்
      பரத வர்களதி பதியராய்
ஆசிலாத்தலைமீனதைப் புணரி விடுத்
  தவைபின் வருவநற் பயனுறும்
    அதிபத்தரு முன்ன ரடிமையானேனூற
      அவமதித்த மனைவி கைவெட்டி
தேசுற்ற கலிக்கம்பநும் வெண்ணீறுற்
  செய்யகூனி யிர்ந்த நெடுமாறர்,
    சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
      திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௫)

திருவிளக்கு வைக்கும் பணியினால் வறுமை
  சேர்ந் தொலெங்கிகூலி கிடைத்திலாச்
    சிந்தை நைந்தில்லாளை விற்க யெண்ணிடவுந்
      தீண்டிடாக் கவலை மிக்கவே
குருதி தன்னாலெத்த கழுத்தரியும் வேளைக்
  குணங்கொண்டு தடுக்க முத்திகொள்
    கோதிலாக் கலியர் அடியாரை தூஷிக்குங்
      கொடியவர் நாவதைத் துண்டித்திடும்
பெரும்விரத முள்ள சத்தியனார் பல்லவர்
  பேசும் வேத நாசமாகவும்
    பெட்பாய் மைந்தனுக்கு வரசளித்த காட்வர்
      பெரியவன் விளக்கு நெய்யிலா
தெருளுற்று கணம்புல் லுடன்றலை ரோமத்தாற்
  திசமுற்ற கணம் புல்லனார்
    சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
      திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௪)

தமிழிற் பாண்டித்திய முடையாராய் மூவேந்தர்த்
  தன்மேற் கோவைப்பாடிப் பொருட்பெற்று
    தரைமேற் கீர்த்திநிலைத் திட சிவாலயங்கட்
      சமைத் தன்பர்க்குதனங் கொடுத்தசீ
ரமர்ந்தகாரியனார் ஆலயமே மனா
  மாக்கி ஞானவிளக் கேற்றிதன்

ஞவியே திருமஞ் சனமென வாட்டிமெய்
யரு ளுருவமேநற் காட்சிகொட்
சமரச மெய்ஞ்ஞான சைவராம் வாயிலார்
தகைசேர்ப் பூசைமலர் மோர்ந்ததைத்
தானறிந்து மூக்கையுங் கையையுந் தறித்த
சதுரித செருத் துணையரும்
திமிரமி லியாக்கையைத் தெழுத்திற்குங் கௌபீனஞ்
சீலத் தந்தநெறி நேசனார்
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௰எ)

இல்லா னெல்லவர்க்கும் பொல்லா னென்னுஞ்சொ
விருப்பினு மவற்றைப் பொருட்செயா
தேழையாகித் தொண்டர்க் கன்னமீயுஞ் செய
விருதயத் திற்றங்க யிரவிலே
நெல்லதைக் களஞ்சி யத்தில் வாரிசெல
நிறை காவலர்க்கண்டு கொடுவோ
நெறியதை ஆழவே யாய்க் தவர்க்குவேண்டு
நிதியு நெல்லுந்தந்த இடங்கழி
நல்ல மன்னனுடன் அடியார் பக்தியதி
ஞட்டமாய் துட்டரை வென்றசீர்
நவில் மூனையடுவார் வறுமை வந்தப்போழ்தும்
நலிந்து தேகவலி குறைந்துமே
செல்வ மன்னுந்திரு மஞ்சன மாட்டியே
சீர்த்தி யுற்ற புகழ்த்துணையரும்
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௰அ)

ஆலயப் பணிக்காய் நெல்லை சேர்த்துவைத்து
அமர்க்கு சென்றவர வவையெலா
மருந்தியே செலவழித்த பெற்றோர் சுற்ற
மருமனைவி மக்க ளனைவரை
ஞாலமீது சைவ பற்று மிக்கவன்னோர்
நமனுலகஞ் செல்ல வாளினால்
கையக் கொன்றசிசு வொன்றுடன் காட்சியை
நல்க யாவர்களு மூத்திசேர்

மூலமாகிய கோட்புலியரும் தேகமே
　முன்னவ னாலய மாக்கியே
　　முறைபடியே மனோ பாவனை கைவந்த
　　　முதல்வன் பூசலார் சம்பந்தரின்
சீலமெய்ப் பதிகந் தனிலுரைத்த தொண்டு
　திகழாசீர் மங்கைக் கரசியர்
　　சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
　　　திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௧)

மெய்கொள் சோழநாடு சந்திர தீர்த்தமதில்
　வெண்ணாவல் மரத்தி னடியிலே
　　விளங்கிய லிங்கத்தை வெள்ளையானை தினம்
　　　மேவியே சலங்கொண் டபிஷேக
மூய்யச் செய்துபுட்பஞ் சாத்தியே தொழுநா
　ளுண்மை கண்டசிலந்தியு
　　முளமகிழ்ந்து சருகுதிரா வண்ண நூலா
　　　லுகந்து மேற்கட்டி செய்ததைக்கண்டு
துய்ய யானையதை யெடுத்தெரிந்த தனாற்
　சோர்வுற்றுச் சென்றதைக் கொல்லவே
　　துகளடைந் திறந்த வச்சிலந்தி மன்னன்
　　　சுதனாகப் பிறந்து நலமுற்ற
தெய்வநற் பணிசூழ் கோச்செங்கட் சோழனார்
　சீர்மையு நேர்மையு மார்வங் கொட்
　　சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதொழுந்
　　　திருமயிலை கபாலீசனே. (௰௨)

சம்பந்தர்ப் பதிகந் தன்னையாழில் வாசித்து
　சதுரித பொற்பலகை பெற்றுஞ்
　　சந்ததமுஞ் சிவப்புகழை யாலயத்திற்
　　　சாற்று நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
தம்பிரான் தோழனென் றியம்புஞ் சீர்த்தியுற்ற
　தலைமைசூழ் சுந்தர மூர்த்தியைத்
　　தநயனாகப் பெரும் தவத்தினை யடைந்த
　　　சடையனாரும் இசை ஞானியார்
சம்பிரம வரங்கள்தங்கும் வேதம் நான்கு
　சாற்று தங்கம் பூதியக்கமும்

சென்னை-600 008. 179184

சாதனைத் தவழ சதுர்வித் கவியிற்
சமர்த்தராயுஞ் சிவதியான மெய்ச்
செம்பனுவலுரை காற்பத் தோன் பதின்மர்
திகழப் பொய்ப்பாடா மெய்ப்புலவருஞ்
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதோழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௨௧)

உண்ணினும் பசிக்கினு முறங்கினு
முலாவினு மோய்ந்து யிருக்கினு
மொருநிமை யோமு மறவாது சித்தத்தை
யுகந்துமே சிவன்பால் வைத்தவர்
வெண்ணீறென்றே யீசன் றிருவுருவென் றெண்ணி
விகற்ப சாதிசொலொன் றேற்கிலா
மேலவர்க ளடியார்க ளென்று சதா
மெய்மைகொண்டு தொழும் பத்தரும்
என்னு மூன்றுவித தீட்சை நிர்வாண
மெழிலா சார்ய வபிஷேகமு
மேதமற்று பெற்றோர் முழுநீறுப் பூசினோ
ரீசை திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்
திண்ணியமாய் அப்பாலு மடிசார்ந்தார் முப்போதுந்
திருமேனி தீண்டுவார் செழுங்கண
சித்தர் பெத்தர்முத்தர் பத்தர் நத்திதோழுந்
திருமயிலை கபாலீசனே. (௨௨)

——)§(——

மனோபதேச மாண்புயர்மாலை என்னும்

தேகபோக ஸ்திரமுணர்த்துதல்.

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆரணங்கள் மூலியமா யளவிறந்த தெய்வ
வந்தரங்க் தனையருளி யவைக்குமூலப் பொருளைக்
காரண காரியமாக நேரிற்சொல்ல குருவாய்க்
கடைக்கண்சாத் திடவந்துங் காணும்புண்ணிய மிலையேற்
பூரணு னந்தஞானப் புதைப்பொருள் வந்திடுமோ ?
பொய்யுடலை மெய்யென்றெண்ணி போசனத்திற் குழைத்தாய்
நாரணனு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧)

பந்தமெனு மாயப்பெண் சாயப்பெண்ணைக் கலந்து
  பகாரிய வேஷமெல்லாம் போட்டுவீண்சொல் கேட்டு
மந்திவெனப் பல்லிளித்து மாருட்ட போராட்ட
  வலிமலிந்து பெலிபூனை வாய்ப்பட்டழு வண்ணம்
புந்திவிட்டு சந்துட்பட்டு நிந்தைக்குட்பட் டொன்பது
  பொத்தலை யடைக்கவேண்டி பிரவுபக லுழைத்தாய்
நந்தியெனு மால்விடைமேல் வருங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (உ

அகரமெனுஞ் சிவமதுபி ராகியனைத் தினுளு
  மசைவாடி பசைகூடி நசியப்பசி நீடி
உகரமெனு முடலோம்ப வொன்பது வாயிலுள
  வுறவின ரைவர்களினு லோகோபல சேட்டை
மகரமெனு மயலியலிற் பிணைப்பட்டவூன் கொழுக்க
  மரக்கறிக ளிலைக்கனிகாய் வரும்வழிக்கே யுழைத்தாய்
நகரமெனு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௩)

சரணம்போடு நெஞ்சேவுன் காரியமெலா மிடரே
  கண்கட்டிக் காட்டில்விடக் கலங்குஞ்சிவ னதைப்போல்
தரணியெலா முனதுசொந்த மெனப்பொய்க்கொள்கைக் கொண்டு
  தானென்ற கர்வமதால் நல்லோர்சாபம் பெற்று
வரமிழந்து மாமிஷத்தோ டென்புபுலா னரம்பு
  வலுக்கமலந் தனில்முளைத்த வலைகளைத்தின் றுழைத்தாய்
நரசிம்ஹ நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௪)

மூலப்பிர ணவபஞ்சாக் கரந்தனையுட் கொண்டு
  முத்தருமென் சித்தர்பல பெத்தர் பத்தாளுர்
சாலவனவ நெறியில்லாது வோட்டைக்கடப் படைத்து
  சகல வாசனையுடனே தளுக்குடுப்பு வுடுத்தி
பால்மோர்த்தயிர் வெண்ணெய்யேடு நெய்க ளெதவ்ஷ்டமதாய்
  பழஞ்சர்க்கரை பிணிப்புள்ளப் பலகாரத்திற் குழைத்தாய்
ஞாலம்புகழ் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே (௫)

எண்ணுவது கோடிகோடி யிழந்தாற்பெருந் துக்க
  மிழவுவந்தா லெல்லையுமின்றி யேகுஞ்சுடு காட்டைப்

பன்னும்பூசை யதின்பயனே பலிக்குமிறு தியினிற்
பகலவன்போல் தெரியவிட்டார்ப் பலன்பெறலெங் ஙனங்காண்
உண்ணலின்றி வுயிர்ப்பிழைத்து யிருந்தாரவ ரெங்கே
வூரெலாந் திரிந்துபிச்சை யெடுத்துயிவ னுழைத்தாய்
ண்ணுநெறி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௬)

அன்றயனி னுண்மையினா லிழந்தானொரு தலையை
யதைக்கையி லேந்தினவ யன்றோதெய்வ மகிமை
தின்றதெலா மலமாச்சம் மலக்கொழுப்பா லுதித்து
சிறந்துநின்ற யிலைக்காய்க்கனி தண்டுபூவுந் துளிர்கள்
வென்றிடுமேழ் வினையென்றெண்ணி வேறுவேறாய்ச் சமைத்திடும்
வேர்க்கநெய்யில் பொரித்துவைக்க மிகவுண் ணுதற் குழைத்தாய்
நன்றிநினை நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௭)

சலந்தீர்த்த மூர்த்தமவைத் தனைவணங்கிச் சகல
சனனபந்தம் போம்சற்குரு கிடைப்பர்முத்தி கிடைக்கும்
புலனிது புலானிதுமெய்ப் பொருளிதுவென் றுணரும்
புத்தியில்லா மத்திபரின் போதனைவீண் பொய்யே
இலவங்கார்த்த கிள்ளையென மண்ணில்விளை வனைத்து
மினிப்புபுளிப் பதுகசப்பு யெனும்பொசிப்புக் குழைத்தாய்
நலந்தருக நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௮)

தானாகுந் திறந்தெரிந்து தலைவன்சிவத் துடனே
தானானற் றானாக்கித் தனைத்தந்தான் றன்றானே
ஊனாகும் பொதிசுமைக்கு ளுளப்புலாலோ டொழுகு
மூதிரஞ்சீ ழுடன்மாங்கிஷ நரம்புசவ்வு நாற்றக்
கானகத்திற் பூத்துதிரு மலசல வாசனையைக்
கட்டவழி யறியாமல் வெட்டியொட்டிப் பேசின்
ஞானமுண்டோ நந்திமிசை வருகுஞ் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௯)

கொங்கணனுஞ் சித்தன்பசி கொண்டுதாங்க முடியாத்
குணம்படைத்து பிச்சையது கேட்ட தருணத்தி
லங்கைநெல்லிக் கனியெனமு னெரிந்தகொக்கு நிலையை
யும்மையவ னுரைக்கவெட்கி யவள்பால் ஞானமுணர்ந்து

பங்கமுற்ற தவைப்பொய்யோ? பட்டினத்தார்ச் சொன்ன
பசிபாட்டை படித்திலையோ? பாழாவதற் குழைத்தாய்
நங்கையுமை யுடனந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰)

காற்றுள்ளப் போதல்லவோ தூற்றவேண்டு மெனமுந்
காலத்துப் பெரியவர்சொல் மலைமேலிட்ட விளக்காம்
சோற்றுக்கே பலசோலி தொல்லையுடன் மதிப்பு
சொல்லரிய மடங்கோயில் சேடர்களூழியர்கள்
போற்றிடு மந்திரதந்திர மெந்திரம்பூசை தெய்வப்
பொருட்படுத்தி நிலைத்திடாம லொழியநாளு முழைத்தாய்
நாற்றிசையும் பணிநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௧)

ஆத்தாளு மப்பனுமாய் குருதெய்வ மரசனு
மணைமனைவி மக்கட்சுற்ற மித்திரர்கல்வி செல்வப்
பூத்தான மாய்க்கார்க்கும் பொத்தைசொத்தை பூத்தைப்
பொருந்தியமண் ணுங்கடத்திற் பொலியுஞ் சீவனுங்
சாத்தானு மனிதர்தெய்வ கணமாய் நரைதிரையுஞ்
சாக்காடு வெல்லாமல் தெரியாவுண்மைக் குழைத்தாய்
நாத்தழும்பத் தொழுநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௨)

புன்புலா லல்லவவைப் புன்மைபொறி யைந்துப்
புலனைவென் றப் போதல்லவோ பொருந்துஞான நிலையை
கன்மேந்திரிய மதனுஞ் சுடகலா ததனுந்
கணித்தார் ஞானேந்திரியங் கைவரல் புண்ணியமாம்
தன்மமெல்லாந் தனையறிதற் சற்குரு தீட்சையினுல்
சனனக்கடல் தாண்டலென்ற முறைதெரியா துழைத்தாய்
நன்மைதவழ் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௩)

பாடனைத்தும் விட்டவரே பாத தரிசனையின்
பாக்கியமில்லை யென்றழுதரர்ப் பாபிநீயென் பறைவாய்?
வேடத்திற்கே மதிமயங்கி விமலன்பக்தி யிழக்கும்
வீணருக்குங் கோணருக்கும் விளம்புவரியார்? நாணம்
ஆடலுக்கும் பாடலுக்கு மாலசைவைத்த சிவன்ரு
ளாசித்துப் பூசைசெய்யா வறிவிலியா யுழைத்தாய்

நாடகஞ்செய் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௪)

ஆடாத வாட்டமெல்லா மாடியாடிக் களித்து
  யாருநம்முன் சிறுபதரென் றெண்ணியகங் கரித்து
யாடாதப் பாட்டிசைத்துத் தலையாட்டிகைக் கொட்டி
  பல்லிளித்து மாடோட்டும் பையலென வதட்டி
கூடாதா ரிடம்வலியக் கூட்டுறவுக் கொண்டு
  கொழுத்தப்பல வூனடைத்து மலைத்துமாயைக் குழைத்தாய்
நாடாண்ட நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௫)

உலகம்வந்த நாள்முதலா யுதித்தவுயிர்க ளெல்லா
  மொழியாது யிவணிருந்தா லிப்போதுள நாமெலாந்
தலங்கண்டு வசித்துநன்மைத் தீமைவாழ்வுத் தாழ்வைத்
  தானடைந்து வனுபவிக்க முடியாதப்பா முடியா?
சலமுமண் ணுங் காற்றுகாயம் தேய்வதைக்கொள் சனனந்
  தட்டென பொட்டெனவிழுஞ் சாக்காடதற்கே யுழைத்தாய்
நலமலிந்த நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௬)

பார்க்குளறி வாளியைப்போல் பகட்டுஞானம் பேசிப்
  பகல்வேடம் பூண்டுலகோர் பத்தியதைக் கெடுத்து
சீர்க்கெட்டு வந்தசென்ம பயனடையாப் படியே
  சிவசமயப் பயிரோங்குஞ் சித்திபுத்தி யின்றி
ஆர்க்கெட்டா னமக்கென்ன செய்ப்பால் தயிர்வெண்ணெ
  யவையோடன்னம் பொசித்தாற்போது மெனவீணுக்குழைத்தாய்
நார்க்குப்பூவாய் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௭)

வஞ்சக்குண முளவரையில் மாறுமோவூழ் வினையு
  மங்கள சிவஞானங் குருவன்றி வந்திடுமோ?
தஞ்சந்தந்தோர்த் தங்களுக்கே சகடையதை முடித்துத்
  தலையாட்டி பல்காட்டி ஞானமொழிப் பேசி
கெஞ்சினவை மறந்துயிந்நாட் கிடைத்தபெரும் பெயரின்
  கீர்த்திக்கலைச் சிற்றனர்போ லுற்றவுடற் குழைத்தாய்
நஞ்சுண்டு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௮)

பழையனவைக் கழி[illegible]ன் புதியனவைப் புகுமோர்
 பாட்டமைக்கு மிலக்கணநன் னூலவை[illegible]ளதைத்
தழையச்செய் திடவேண்டி சமயநெறித் தொழும்பு
 சார்ந்த வாசாரம்பக்தி தெய்வப்பூசை விரதம்
விழைந்தவர்க ளறிவிலிக ளெனவீண்கடைப் பரப்பி
 விட்டனையே தொட்டனையூழ்க் கெட்டவனென் றுழைத்தாய்
நழைமலிய நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே (௧௯)

உண்ணுமது துண்பதற்கு முறங்கா துறங்குதற்கு
 முள்ளவுள் வறிந்தவர்க ளொன்றுஞ்சொல்லா தொழிந்தார்?
பண்ணுமற் பண்ணும்பூசை பணியாப்பணி கோயிற்
 பலித்தவர்க ளிருந்தபடி பார்த்துகளிப் படைந்தார்?
எண்ணாத வெண்ணமது யெதுவரையி லுளதோ
 யேகாந்தம் வருவதில்லை யிழியுட்லுக் குழைத்தாய்
நண்ணும நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௨௰)

எலியதுவு மணியுக்தீப மதனைத் தூண்டியதா
 லிராசனெனப் பிறந்திலகை யாண்டகதைத் தெரிந்தும்
புலியதனைக் கண்டபூனை சூடேற்றநேர்ப் பெரிதாம்
 புண்ணியம் பிறர்மெச்ச கோடிக்கோடி செய்து
மலைவுற்று வலைநீங்கிய வோர்க்குறைவின் வசத்தால்
 வந்தணுகும் பவந்தெரியா தந்தோவீணுக் குழைத்தாய்
நலந்தருக நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௨௧)

சோமனின் முனமின்மினிப் புழுநிகராய் விடுமோ
 சூரியன் முன்னம்பனி வொழியாநிலைப் படுமோ
நேமநிட்டை யுடையவர்முன் நீச்சர்தலை யெடுத்து
 நிற்பதற் காமோவதுபோ னெறியுற்ற பெரியர்முன்
எமனென வெதிர்த்துபல யிடுக்கணதைச் செயினு
 மெரியனல்முன் பஞ்சாகு நிலையறியா துழைத்தாய்
நாமங்கொண்ட நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௨௨)

கந்தமூலந் தனைப்பொசித்துக் கனல்நடுவி லிருந்து
 கண்மூடி செவியடைத்துக் கால்தலைக் கீழாக்கி

பொந்துகளிற் புகுந்துமலைப் புக்கிவளைந் திருந்து
போகயோ[illegible]சாக தாகம்பசி யற்று
ஞாதாரிய மனைவிமக்க ளின்றியவை யடைத்து
யிருப்பவரெங் குளரவரை யறியாதூனுக் குழைத்தாய்
நந்தியெனு மால்விடைமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனமே. (௨௩)

ஓட்டையுமொன் பதுவுளது வோரவழக் குரைத்து
வொதியமர மானதிது தொதிபெருத்த தொந்திக்
காட்டையடைத் திடும்வேளைக் கணக்குளதோ யிலைகாண்
கண்கெட்ட மாடெனவே காலமதைக் கழித்து
வூட்டிவூட்டி யுண்பதெல்லாஞ் சதையுதிரந் தழைத்த
வூத்தைகடம் நாற்றப்பிண மாவதற்கே யுழைத்தாய்
நாட்டியஞ்செய் நந்திமிசை வருகுங் க்பாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனமே, (௨௪)

யோசிக்கும் வேளையினில் பசிதீர வுண்பதுவு
முறங்குவதாய் முடியுமென வுரைத்த தாயுமானர்
பாசாடவிக் குட்செல்லா தவர்களல் லவோவொரு
பருக்கையுமுண் ணாதுபிணி நரைதிரை துன்பசுகம்
நேசஞ்சொந்த மன்னியமுங் குளிர்ப்பனி வெய்யலிருள்
நேர்வதிலை யெனச்சொன்னதை யறியாதூனுக் குழைத்தாய்
ஞாசமுள நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனமே, (௨௫)

எத்தனையென் றெண்ணுவையு ளிருதயத்தி லெழுந்து
யிங்குமங்கு மலைந்துவுனக் கேற்றவரைக் கூடி
சத்தியவா னுனைநிகரித் தரணியி லில்லையென
தன்மவாரி யெனப்பகட்டி சாதுக்களுக் கிடர்செய்
துத்தம நெறிகடந்து வூத்தைக்குழி யடைத்து
வொப்பாரி சொல்லியழு தொழியவூனுக் குழைத்தாய்
நத்திதொழு நந்திமிசை வருகுஞ் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனமே, (௨௬)

பிச்சைகேட்க வந்தசிவ னடியவரை மதிக்காப்
பெண்மணியாந் தாசியவள் கணவனுட னுண்ட
எச்சைசாத மதையிட்ட யின்னலெனும் பாவ
மிறுதியினிற் பெண்நாயாய்ப் பிறந்தடியா ரிடத்தே

எச்சலதை யருந்திமுத்தி யடைந்தவுண்மைத் தெரிந்து
மிடுவார்வாயில் கார்த்திருந் தேமாந்து சோற்றுக்குழைத்தாய்
நச்சகன்ற நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௨௭)

அன்னமயத்தா லல்லவோ பிராணமய மிருப்ப
தறியாதா ரருந்தாம லிருந்தா ரிருப்பவரியார்
பொன்னவைக்கு மாற்றுவொளிப் பொருந்தி நிற்பதெனலான்
பொத்தைசொத்தை யாக்கையிதுப் போசனத்தா னிலைக்கும்
பொன்னகரன் கர்னனவ னன்னமிடா தாலே
புவிபிறந்தா னவைபொய்யோ? போனகத்திற் குழைத்தாய்
நன்மைதர நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௨௮)

ஆசாரந் தவரினனா மன்னை தந்தை குருக்க
ளாசரித்த சமையமதைத் கைவிட்டவ னெனினும்
கூசாது பெரியோரைப் பழித்து களிப்பெய்தி
சோணனடை யுடையவ னென்கினுந் தொந்தியைநிறப்பி
வாசா கயிங்கரிய னாகவுப சார
வார்த்தைசொல வூன்கொழுக்கத் தின்றுநாளைக் கழித்தாய்
நாசமற நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௨௯)

வாசிவா சிவாவெனவே தாரையூது மிடத்தின்
வழிகண்டு சுழியண்டும் விழியண்டி யழியா
தேசிகனா ரருட்பெற்று சிந்தையதை யடக்கி
தினகரனா யொளிருஞான பீடத் தமராமல்
எசியேசி யவையிடினு மெடுத்தவை களுண்டு
யீனமின்றி பேய்போல வலைந்துநாளைக் கழித்தாய்
நாசிமுனை யதனடுவி லாடுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௩௰)

அஞ்ஞானி ஞானியென யிருவகையா யுயர்ந்த
ஆதரையி லியாவரையு மயக்கி கெடுப்பவர்க
ளெஞ்ஞான்று முளரோவென யெடுத்தாராய்ந்து பார்த்தா
லின்பமுட னுண்ண லுடுத்தலும் பொருட்சேகரித்தற்
கொஞ்சமேனு நாணந்தயை யின்றி கொடுப்பவரைக்
கொண்டாடி மரித்தலுக்கே நாளொழிய வுழைத்தாய்

நஞ்சுண்டு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௧)

முத்தர்கட்கு முனிவரர்க்கு முள்ளசிந்தை யொன்றாய்
 முடிவதனு லந்நிலையி லாட்படுநாள் வந்தா
லத்தகையா ருற்றபிடந் தெரியு மதுவதுவா
 யானபின்ன ரவையுன்முனந் தோன் றுமியாவு மொழியும்
சித்தர்களி லெத்தனைபேர் செனித்து யில்லறத்தை
 சிறப்புறவே நடத்திபின்னர் துறவறத்தை யடைந்தார்
நத்திதுதி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௨)

எவரெனினு மென்னமதி யாதவர்கட் பலகா
 விழிவுரைத்து மிடுக்கண்செய்து யேசியிடுஞ் சோற்றைத்
தவராது மெடுத்துபொசித் தவர்வாயில் கார்த்து
 சாக்காடு தலைக்கொண்டு தவிப்பதென்ன கொடுமை?
அவமகற்றி தனித்துநல்ல சிந்தைகொண்டு வுயிரு
 மகலுவரைக் கையேந்தி வுண்ணுமலிங் குழைத்தாய்
நவமிலகு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௩)

பொய்சொலலும் ஏசுதலும் போலபொல்லா கொலையிப்
 பூதலத்தி லெடுத்துசொன்ன வேதமெங்கு மிலையால்
உய்யுநெறி கண்டவர்க ளுநமையென வொன்று
 முரையாது மௌனமுதை யடைந்தது வுண்மையன்றோ?
தெய்வத்தன்மைக் கைவரினே சிந்தை சிவமாகத்
 தெளிந்திருக்கு மிதையறியாய் திண்டிக்கேநீ யுழைத்தாய்
கைவினையில் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௪)

தவத்தினள வாகயிவண் சனித்து வயதோங்கி
 சகலமறைக் கற்றசைவ சமயநெறிப் [illegible]
சிவயநம வெனவெண்ணீறுப் பூசியேசந் தனத்தாற்
 றிலதமிட்டு பக்திசெய்து யெழுத்தைந்தையு ணினைந்து
பவக்கடலைக் கடந்தநல்லோர்ப் பரமபுரு ஷர்களாய்ப்
 பகரரிய சிவஞானப் பாலருந்தி வாழ்ந்தார்
நவமிலகு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௫)

எல்லாமுன் னிடத்திருப்ப தாகவெண்ணி மலைத்து
　யிடருற்றலைப் புன்செயலா லென்னோ அனுபவிப்பாய்
கல்லேனுங் கணவன் புல்லேனும் புருஷனெனக்
　கற்புடைய மங்கையரின் கருத்தெனும் பூர்வமொழி
வல்லமையாய்க் கடைப்பிடித்தோர்த் தங்களின் முன்றறவி
　வணங்கிடுவ னவர்கண்வலி செல்லாதென்பர்ப் பெரியோர்
நல்லகுண நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
　நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௬)

தந்திரத்திற் றலைமையனாய்த் தனதுவேலை முடிக்கத்
　தற்புகழ்ச்சி மிகுபேசி சார்ந்தவரை மயக்கி
சிந்தைதனை வயப்படுத்தி தெய்வநெறிக் கெடுத்து
　செகமெச்சப் பொய்பேசித் திரிகின்றனை வையகோ?
மந்திரத்தில் மாங்காய்விழா தெனுமுன்னோர்சொல் பழுதாய்
　வருத்தது சாமார்த்தியமே நன்றிதனை மறந்தாய்
நந்திமிசை சாரிவந்து காக்குங் கபாலீசன்
　நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௭)

சித்தரென்பார் முத்தரென்பார் செகத்தைப்போல் வேறொன்றுச்
　செய்வோமென்பார் பலமாயைக் காட்டிமயக் கிடுவார்
எத்தியெத்திப் பொருளெவ்வழி வருமோ அவ்வழிக்கே
　யிரவுபக லுழைத்திடுவா ரேமாறவுஞ் செய்வார்
பத்தியெல்லாம் வாய்க்குணவு பால்பழஞ் சர்க்கரையும்
　பருப்புநெய் தயிர்வெண்ணெய்மோர் பலகாரமுண் டுழைத்தாய்
நத்திதொழ நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
　நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௮)

ஓயாமற் பொய்சொலலு முறவைக் கெடுத்தலுநல்
　லோர்கட்சாபம் பெறலுந்தெய்வப் பணிக்கிடும்புச் செயலும்
தாயாரைத் தந்தையரை மனநோக வைதலுஞ்சேர்த்
　தருகுங்குரு மொழிக்குயிடர்ப் புரிதலு நம்பினரைக்
காயாத மரமாக்கி வேரில்வெந்நீர் விடலுங்
　காலன்குண மென்பதல்லான் கருதுவதோன் றிலைகாண்
ஞாயமுட நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
　நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௰௯)

குடுமியில்லாத் தேங்காயைக் கொள்வரியார்க் கோவிலுக்கு
　குற்றமுள்ள நெஞ்சினிலே குருமொழித் தங்கிடுமோ?

அடுத்துகெடுத் திடவெண்ணி யனுகி மோசம்பேசி
  லண்ணலின்முக் கண்ணிருக்க வவைக்கு மறைவாமோ ?
படுத்தப்பாய்ப் பகையாகிற் பகர்வது வொன்றுளதோ
  பாழாக்கு முப்பாசைத் துறந்தவரே சிறந்தோர்
நடுநிலையாய் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௰)

கூட்டமெங்கே கொள்கையெங்கே குணமுமின மெங்கே
  கொண்டதெங்கே கொடுத்ததெங்கே கோபசாப மெங்கே
தேட்டமெங்கே செல்வமெங்கே செய்தசெய லெங்கே
  தீரமெங்கே வீரமெங்கே சிந்தைசொந்த மெங்கே
ஆட்டமெங்கே பாட்டெங்கே அன்பும்பகை யெங்கே
  ஆண்டவன்முன் செய்தசத்திய மகன்றநன்மை யெங்கே
நாட்டமுட னந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே, (௪௧)

துட்டருக்கு பயப்படுவார் துணைசெய்வது முண்டு
  சூதருக்கும் வாதருக்கும் [illegible]க்கு மவையே.
அட்டமா சித்தியுள்ளோ ராயினுமென் செய்வா
  ரரவமடங் குதல்போல வாப்தர்களு மிருப்பர்
பட்டம்பக லிரவெனிலோ பகற்குருட்டுப் பறவைப்
  பார்வையற்றுத் திரிதலனு பவமே மறப்பவரியார் ?
நட்டமாடி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௨)

இட்டதையுந் தொட்டதையுஞ் சுட்டுசுட்டுப் பொசுக்கி
  ஈயெறும்பு தனக்கிடாம லுண்டுபசி யாற்றி
பட்டமென வூர்த்திரிந்து சொல்லிசொல்லி மகிழ்ந்தால்
  பாரிலெவர் வேண்டுவரோ பரனேனு மெள்ளுவர்காண் ?
மட்டளவிலா தன்மத்தை வகுத்த முன்னோர்கள்தன்
  வாயினுல் வசனிக்க பயந்தனர் சாட்சியமேன்
நட்டம்புரி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௩)

தானதவ மதுமலிய சாந்தம்பொறை யடக்கஞ்
  சற்குரு தீட்சையுஞ்சமையாச் சாரியர்கள் விஸ்வாசம்
மானத பூசையுந்தந்தை தாய்மரபு வாய்மை
  மதிநூலை விதரணமும் வாய்த்திடினுந் தன்னை

மோனவரை யதிலேத்தி மூத்திரோர் சமாதி
மூழ்கினல்லா லியாதும்பய னிலையறியா துழைத்தாய்
ஞானமுணர் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெக் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௪)

ஆற்றில்நின்றுந் துறையறியான் போலவுல கனித்திய
மளவில்லா தவையறிந்துந் தலைமயக்கங் கொண்டாய்
சேற்றினட்டக் கம்பமெனச் சேர்ந்துலக வேட்கைத்
திறம்பணித்து கலகலத்துத் தியங்கித்தனி நின்றாய்
தூற்றுவர்கள் வாயில்கார்த்து சோற்றுத் துருத்திதனைச்
சொந்தமென கிடைத்தவுணை யூட்டியேநாட் கழித்தாய்
நாற்றிசையும் பணிநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௫)

உள்ளனவை யுள்ளபடி யுணர்த்தியாளுங் குருதாட்
குகந்துபணி செய்துவேண்டு வனவளித்து மனதி
லெள்ளளவும் வஞ்சமின்றி யீன்றதந்தை யிவரென்
றெண்ணியொரு சிறிதும்நீங்கா துழைத்தவ ரன்பதனை
வள்ளலென வழங்கும்வரைக் கார்த்திருப்போன் சீடன்
வரமுமுண்டு ஞானமலி வாழ்வுஞ்சித்தி கிடைக்கும்
ஞள்ளலற நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெங் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௬)

போனதையும் வந்ததையும் போட்டுயிட்டுக் கொடுத்த
பொள்ளலெனுங் கந்தைகளைப் பொறுக்கி புருவாக்கி
ஆனமட்டும் வாய்க்கூசாமற் பேசிலெவர் மகிழ்வா
ரவரவர்கட் கானவரே அவரந்தஸ்தின் படியே
யீனமின்றி நாணமின்றி யெதிரியுமின் றெனவே
யேசிடினு மவரவர்க்கு முண்டுபெங் கதிலே
ஞானமுணர் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௪௭)

பொய்யெழுதும் புலவர்களின் போக்கைநம்பி மதிக்கும்
புலையர்கட்குத் தலைமையனாய் நிலையைவிட் டலைந்தாய்
மெய்யெழுதும் வித்தகர்கள் சித்தமதைப் புண்செய்
வீணருக்குங் கோணருக்கும் புத்திசொல்வா ருளரோ?
வெய்யவன்போல் வாதைத்தரும் பசியெனுநோ யகற்ற
வெகுபாடு பட்டல்லோவிவ் வூக்கைப்பள்ள முடைத்தாய்

னையவினை நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (சஅ)

பொன்வெள்ளி செய்கின்றப் புரவலர்க ளுண்டு
  பொருள்வேண்டி யனர்த்தகர்மஞ் செய்தமுடிப் பதுவு
மன்னவை யில்லாதுமகி யாழ்ந்தலைத லுளதா
  பரல்வழிய சகலகலம் பொலமுமனு பவித்து
யின்னவிது யெனவறியா திழன்று நினைநோ
  மேமன்வந்து பங்குகொள வேண்டிதிண்டிக் குழைத்தாய்
நன்மைதர நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (சகூ)

பாடுபட்டப் பெரியோரைப் பகைத்துபழி கூறி
  பரிதாபஞ் சற்றுமின்றி யிடுக்கணது செய்து
கேடுகெட்ட செனனமென பொய்யைக்கடைப் பரப்பி
  கீர்த்திபெற யெண்ணுகின்ற கிருபையில்லாப் பிறவி
ஆடுவொரு யிடத்திருந்து தழையதை யுண்டுபசி
  யாற்றுது வலைவனப்போ லுண்ணலுக்கே வுழைத்தாய்
காடுதற்கு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ருய)

சொற்சோர்வு படவுரைத்து தியாத்தைக் கொள்வதினுஞ்
  சொல்லாது மௌனமுறுந் தொழிலது மிக்கநலம்
புற்கொண்டு பூசைசெய்யும் புண்யமது குறைய
  புத்திசற்று மிளைக்காமற் றலைமயிரைக் கொளுத்தி
சிற்பரமெய் வரமடைந்த செய்தியைக் கேட்டிலையோ?
  தீயவரை விட்டேனி செல்லாதுனுக் குழைத்தாய்
கற்சுகஞ்சூழ் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ருக)

எத்தனையோ சுகதுக்க மெய்தியெய்தி னைந்து
  மின்னுமுனைப் பூர்வவினை ஆசாபாச மயக்கம்
சத்தொழிந்து மண்ணுள்மண்ணாய்ச் சாரும்வரைப் பிடித்துத்
  தானுட்ட வுட்படுதேல் சரியோ? சரியல்ல
புத்துருக்கு நெய்யுடனே பொசித்திடினு மலமாய்ப்
  போவதுதான் கண்காட்சிப் பொருந்தவுனுக் குழைத்தாய்
நத்திதொழ நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ருஉ)

மக்கள்மனை சுற்றம்பெற்றோ ருறவினர் மித்திரர்கள்
மாற்றானைப் போலெதிர்த்துன் னுயிரை வாங்கவுண்ணி
தக்கபுத்தி வஞ்சச்செயல் மதியாதேசி பகைக்கத்
தானறிந்து மின்னுநம்பித் தான்கெடுத னலமோ?
தொக்கிபின்னு நாசமாகாப் படிதனித்து மறைவாய்ச்
சோதனைக்கா ளாகாதுத் துணியாப்படி யுழைத்தாய்
நக்கனென நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௩)

பலநாளின் றுக்கமது வொருமுழுக்கி லொழியப்
பார்த்திலையோ? பார்த்தின்னும் பற்றுவிடா தென்கொல்?
குலமேது தலமேது குணமுமண மேது
கொண்டதேது கொடுத்ததேது கொடுப்போவ தஃதேது
சலத்திற்கரை உப்பெனவே சகலநலம் பொலமுஞ்
சங்கரனி னருளாலழிக் காதுதிண்டிக் குழைத்தாய்
நலங்குலவ நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௪)

வளர்த்தக்கடாக் கையிற்பாயும் வழக்கமது பொய்யாய்
வசனிப்பதற் கொருவர்வெளி வருகுவரோ? இலைகாண்
குளத்தருகே விதிமயக்கப் பெண்ணினுற் றம்பியண்ணன்
கூர்வாளால் மடிந்தகதைப் படித்திலையோ? வதுபோல்
அளகேச னெனினுமென்ன செய்வதற்கொன் றுளா
தனைத்தும்விட்டுத் தனித்திருக்க வகையில்லாம லுழைத்தாய்
களன்வணங்கு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௫)

பழிபிடித்து வழியடைத்து பட்டது கெட்டதையும்
பாரதினி னட்டதையுந் தொட்டுவிட் டதையும்
கழிபிடிக்க நாள்வருமுன் சேர்ந்தவர்க்கை விடுமுன்,
காலனவ னணுகிடுமுன் தனித்துவோர் மூலையிலே
விழிபிடிக்க கலைசெலுத்தி யுண்டுமுண்ணு துறங்கா
விஞ்சையைப் பெறுதப்படி வீணுக்கையோ? வுழைத்தாய்
நழிபிடிக்க நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௫௬)

ஓடிவோடி வுழைத்தாலு முள்ளதுப் போய்விடுமோ?
ஒருவருண்டோ வுன்றுயரைமாற்றுதற்கு வையகோ?

ஆடிப்பாடிக் கூடிசங்கஞ் சபைகட் பலவாக்கி
அடியவரா யமைச்சபக்து செய்துபஜித்த தெலாம்
நீடினதைப் போல்தெரிந்து நிலையாதவைப் பலவாய்
நிட்ரேஞ் சொல்வதற்கே வுடலையோம்பி வுழைத்தாய்
நாடிமாய நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ருஎ)

தண்ணீரில் முழுகிதவஞ் செயுஞ்சடாயு சித்தன்
றன்னடிக்கீழ் மச்சமவை வாழுந்திறங் கண்டு
எண்ணங்கொண்டு மன்னன்மக ளறபதுபேர்த் தனையு
மிணையில்மணங் கொண்டில்லற முஞற்றிநலங் கொடுத்து
மண்ணும்விண்ணும் பணியபல மகிமைசெய்துத் துறந்த
வண்மையதை யுணர்ந்திலாதே யுண்ணலுக்கே யுழைத்தாய்
நண்ணும்படி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ருஅ)

ஐம்பதை யையாயிரமா யெழுதியே முத்திரித்தா
லனுபவிக ளன்றிமற்றோ ரியாரறிய வல்லார்
கும்பலிலே கூச்சலிட்டா லெவரென்று காண்குவபோற்
கொல்லைமேயும் பறவைமிக விருந்தவைகண் மறைய
சம்பிரமசீர் வாய்த்ததெப்போ குருநிழலை யணுகாத்
ததியிலுண்டோ யெனநினையா தந்தோ? வூனுக்குழைத்தாய்
நம்பனென நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ருக)

சீத்தலையன் கலையென்னே திறமும்வண்மை யென்னே
திருவள்ளுவர் முனநின்றதோ தெரிந்திலையே ஒட்டக்
கூத்தன்வலி யரசன்மகள் மதித்தனளோ? பெண்கட்
குணம்பாடிப் புகழேந்திய புலவன்றன்மைச் சிறிதோ?
சேத்துமக் காரன்வந்து சிவனைக் கொள்ளை கொளத்
தேனைவிட்டேக் கசங்குடித்து சேற்றமுற்று வுழைத்தாய்
நாத்தழும்ப துதிநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (சும)

கற்றதுகை மண்ணளவு கல்லா துலகளவாய்க்
கலைவாணி யெனுமௌவையார் வரையறுத்துச் சொன்ன
வுற்றமொழி யவைமுன்னே யொருவர்மொழிச் செலுமோ?
உத்தமர்க ளன்றிமற்றோ ருணரவா முளதோ?

அற்றதெல்லாம் நினைந்தனைவிண் மீன்பிடிக்குந் திறம்போல்
ஹாஹாஹா வெகுசமர்த்து செய்தலுனக் குழைத்தாய்
நற்றவங்கொ ணந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (கக)

வாதாவில் வளன்போன்ற வலிபிடித்து தடித்து
மயக்கிடினு மெல்லவரு மயங்குவரோ? மயங்கார்
சூதாட்டம் பெருகிடினுந் துகிலிழக்க நேரினுந்
துணைவந்த ததுபொய்யோ? துன்பமின்ப மொன்று
யாதலது வரிதெனினு மருளுடன்பூர்வ புண்ய
மவைவாய்க்கி னலமுண்டென வறியாதுத்தைக் குழைத்தாய்
நாதனென நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (கஉ)

நாயினுக்குங் கேடாக நாவுருசிப் படைத்து
நாளெல்லா முழைத்தலுத்து நங்குபட வாழ்ந்தாய்
தாயவட்குப் பிள்ளைகள்மேற் சலிப்பதுவந் திடுமோ?
தாங்குவா ளெவ்வளவுஞ் சத்தியமொழி யலவோ?
பேயதுவும் மந்திரத்துள் வசப்படும்? மூர்க்குருக்குப்
பிணைப்படுதல் முடிவிற்றுன்பம் பெரிதுணரா துழைத்தாய்
ஞாயமுணர் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (கந)

எண்ணலொன்று பிசைப்பதொன்று யெழுதுவதொன் றுக
யேசலொன்றுப் பேசலொன்று பூசலும் பூசையொன்று
பண்ணலொன்று படித்தலொன்று பட்டநட்ட மொன்று
பார்த்தலொன்று தீர்த்தலொன்று பணியணியு மொன்று
உண்ணலொன்று வுடுத்தலொன்று வுடலைப் பலவிதமா
யுருப்படுத்தி ருசிதருகு முண்டிதிண்டிக் குழைத்தாய்
தண்ணும்படி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (கச)

சத்தியவரிச் சந்திரனென்த் தானினைத்துப் பொய்யைத்
தலையாட்டி கைநீட்டிச் சமர்த்துகட் பேசிடினும்
ஒத்துக் கொள்வா ருண்டவர்க ளுடன்படுமோன் வரும்போ
தோகோகோ? அறியாமற் போனேனென விழிப்பார்
சத்தடங்கிப் போகுமுனஞ் சாந்தந்தயை பக்தி
சார்ந்திரு வென்றுற்பெரியோர் மறந்தலுனக் குழைத்தாய்

நத்திசதா நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௬௫)

கற்றதனாற் பயனென்னரன் கழலைப் பணியாதான்
கார்யமிலா னெனசங்கப் புலவர்தலைக் குனிய
சொற்சோர்வில் லாமற்சொல்லி செயங்கொண்ட வள்ளுவர்முன்
தோன்றிநிற்பா ரொருவரிலை விண்மண் ணறிந்ததுவே
பற்றொழிந்துத் தனியிருந்துப் பசிவேளைக் கையேந்திப்
படுமுணவை யுண்டுபக்தி செய்யாய்வீணுக் குழைத்தாய்
நற்குணஞ்சூழ் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௬௬)

தனையறிந்து வொடுக்கமுற்ற தத்வமசி யெனுஞ்சீர்த்
தழைத்திடவே படித்தபடிப் பதுவே சிறந்ததுகாண்?
வினைவலியுந் துணைவலியும் மாற்றான்வலி யறிய
விளக்காத பலசாத்திரந் தனிற் புலமையாகித்
தினையளவும் மெய்யெழுத மெய்ப்பேச கற்காமற்
றீமைச்சொல்லி தடித்துவூனுண் டேவையோநாட் கழித்தாய்
நனிமிகநன் னந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
கடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௬௭)

இறந்தவரை யெண்ணியல்லோ துறவறங் கொண்டனரா
யெழுதினார்த் திருக்குறளிற் றிருவள்ளுவர் முனமே?
இறந்தவரின் பெயரெழுதி நாட்டுகின்ற தவைக
ளிருப்பவர்க ளொப்புதற்கு யிடமுளதோ? வெறும்பொய்
மறந்தழைக்க வாய்ஞானம் பேசி யுலகையெலாம்
வசப்படுத்தி பொருட்பறித்து வுண்டுண்டு மலைத்தாய்
நறவுமொழி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௬௮)

மனைக்காய்ந்தாற் சாணமதால் மெழுகி குடித்தனஞ்செய்
வழக்கமுண்டு மறுப்பவரியார்? மனமது காய்ந்திடினே
முனைப்போரி னிற்போர்பிழைப் பதுவரிதா மவைப்போல்
முரண்படும் வாக்கியமாகும் முத்திவரும் வழிக்கே
நினைப்புநினைப் பற்றநிலை நேர்படினே சுகங்காண்
நிணங்கொண்ட பதார்த்தமெலா முண்ணநாளு முழைத்தாய்
நனிஞான நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௬௯)

உற்றவர் பெற்றவருமுற வினர்மனைவி மக்க
ளுயர்நேச ரன்பரெலாஞ் செல்வம்வரும் வழிக்கே.
சற்றயிலைப் பாறவென்று லொழியாய்ப்படி வுழைத்து
சத்தெல்லா மொடுங்கிநோ டனக்குத்தானே வொழிவாய்?
பற்றற்று லெவையுமுன்னம் பலிக்காதவை மறையும்
பசியொழியும் வரைப்பசையுங் கூடவுண்டு பிழைத்தாய்
நற்றவங்கொ ணந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௭௰)

உயிரோடே கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விடுவரைப்போ
லுள்ளசோற்றைப் பூசணிக்குள் மறைத்துவலிப் பேசுந்
தயிரிய முளவன்மெய்ப்பொய்த் தனைக்காண்பவ ரரிதாய்ச்
சாற்றிடுநூன் முறைப்படியே பழித்துசாப மடைவாய்
கயிற்றினைப்பாம் பெனச்சொலினுங் கண்டவர் நம்புவரோ?
கடமதற்கே கொழுத்தவூ னிடவேண்டியே யுழைத்தாய்
நயனம்வைத்த நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௭௧)

சண்முகனுஞ் சம்பந்த மூர்த்தியின்முன் புத்தஞ்
சிமணமவை நின்றதுவோ வுயிர்க்கழு வேறியதே?
எண்முக லட்சணமுடைய சித்தியெல்லா மடைந்தோ
ரெனினுமுத ராக்கினியைத் தணித்தவரே பெரியோர்
ஒண்முகமா யியாவுமெண்ணுங் குணம்படைத்தாற் சருவ
முனக்குள்ளே தோற்றுநெறி யறியாதூனுக் குழைத்தாய்
நண்முகங்கொ ணந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே, (௭௨)

வேடிக்கையாய் முனிகழுத்திற் பாம்பை விளையாட்டாய்
விட்டமன்னன்.மகன்சமுத்திர நடுவிற்குடி யிருந்தும்
வாடிக்கையாய்ச் சித்துசெய்யும் வகையாய் கனியாகி
வழிகொண்டு சலம்பெருக அன்னோனைக் கண்டு
கோடிக்க வூழியர்கட் கொடுக்கவோர்ந்து மரித்த
கொடுஞ்செயல்போல் வினைப்பழுக்க வேண்டிவூனுக் குழைத்தாய்
நாடிசதா நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௭௩)

சாற்றுவபோ னடக்கையில்லாச் சகடைக்குணம் படைத்து
சமஸ்தகலைத் தெரிந்தோமென மனப்பால் குடித்தனையே?

காற்றுப்போனு லென்னச்செய்ய முடியும் மண்ணுள்மறையும்
காட்சியன்றோ? இதைமறுக்க சாட்சியம் வேண்டுவதோ?
தோற்றுப்போனப் படைக்குப்பரி சுண்டோ நன்மையுண்டோ?
சொல்வதென்னே? மாளுதற்கே வுண்டிவேண்டி யுழைத்தாய்
நாற்றிசையும் பணிநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (எச)

பேச்சற்று மௌனமுற்றுற் பிரமமதுப் பேசும்
பேச்சடங்கா வரையுணர்தற் கரிதென நூற் புகலும்
பாச்சியற்று சோச்சிச்சிப் பலிக்கவுண்டுக் கொழுத்துப்
பகலிரவா யெண்ணிபலப் பட்டாங்கடித் துழன்று
மூச்சுப்போகு நாளதிலே வுதவிசெய் பவரிம்
மூவுலகந் தனிலிலையே நினையாதுழைத்தாய் சிதை
நாச்சிமகிழ் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (எரு)

வான்பெரிது மழைப்பெரிது மதிகதிர் நட்சத்திரம்
வாயுதேய் வுடனப்பு மண்ணுந்தீயும் பெரிது
மான்மழுவு மரவங்கங்கை மங்கைதெய்வப் பருதி
வளரல் முதிர்தலுமிறந்து மானிடச் சட்டைக்கொண்ட
வூன்பெரிது வுடைபெரிது வுண்மைஞான மூடனே
ஒடுக்கம்வர லவைப்பெரிது வுலகக் கடவுளர்க்குள்
நான்பெரிது யெனநந்தியேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (எசு)

சகலவுயிர் களில்மானிட சனனஞ் சிறந்ததெனச்
சாற்றினதின் பயன்றெரிந்தார் சத்தியமெர்டு சாந்தம்
புகழ்தேக மதைப்படைத்து குருநெறிக் காளாகி
புனிதஞான வாழ்வடைந்துப் போற்றும்வரம் படைத்தார்
செகமெச்சப் பால்குடித்து மயக்கமதிற் பெருகி
தீச்செயலுக் குடன்பட்டு திண்டிதனக் குழைத்தாய்
நகநகென நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (எஎ)

சைவமெனு மார்க்கநிலை யறிந்து தீட்சையதனைச்
சற்குருவால் பெற்றுச்சுத்த திருநீறு ருத்ராக்கம்
மெய்திகழ வணிந்துஞ் சிவயநம வெனவே
விதியகல வோதிமறவாதுளத்தி லேத்தி

தெய்வீகத் தன்மைவரும் வரின்பக்தியை நடத்தி
  சிரடையாப் படியர்தோ ? ஆனுடலுக் குழைத்தாய்
கையாண்டி யெனுநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெக் நாளுந்தொழு மனனே. (எஅ)

பொன்னருமை யறிந்தவர்க்கே நகையருமைத் தெரியும்
  பொய்யிலா மெய்யரிடம் புகழும் ஞானந்திலங்கும்
மன்னுகின்ற தெய்வசிந்தை யதனிலன்புத் தோணும்
  மட்டிகுண குரங்கதுதன் சேட்டைவிட லரிது?
தன்மத்திற் கொருபோதுந் துன்பமது யில்லை
  சாபம்பெற யிறுமாந்து திண்டியதற் குழைத்தாய்
நன்மைதா நந்தியிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (எகூ)

சாத்தனெனுஞ் சித்தலையன் கற்றுவல்லோ னெனினுந்
  தனையறிந்து யடங்குநிலைக் காணலின்றித் தவிக்க
பூத்தமலர்க் கமழும்வண்ணந் திருவள்ளுவர் மொழியாற்
  பூசைதவஞ் சிறந்தபடிக் கண்டு தெளிந்தனனே?
நேத்திரமில்லா தண்டியைப்போ லியாரறிய வல்லார்?
  நீட்டையது கஷ்டமென்றே விட்டுவூனுக் குழைத்தாய்
காத்தழும்ப துதிநந்திமேல் வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (அ௰)

பொல்லாத மூர்க்கருக்கென் போதித்து நன்மையதுப்
  பொருந்தச்செய் திடினுமவர் புத்தியைவிட் டகலார்
கல்லாத பேர்களேநல் லவரெனவே சைவக்
  கண்மணியார் தாயுமானு ருரைத்த நிலையறியாய்
எல்லாரு மானிடரோ? கற்றவரோ? அலவென்
  றேந்தல் துணிந்துடிமொழியை யுணராய்திண்டிக் குழைத்தாய்
நல்லதவ நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (அக)

அகங்காரப் பேய்ப்பிடித்து வாட்டதலை யாட்டி
  யணங்கையர்ப்போற் பற்காட்டி குரங்கெனவே யிளித்து
சுகமிதுதா னெனநினைந்துத் தின்றுபன்றி யாகித்
  துறைதெரியா திறுமாந்து எழுத்தறிவு னென்னுந்
தகைமைத் தெரியாமையினாற் பழிபிழிவை யெழுதி
  சாபமதைக் கொண்டனைப்பின் பிணமாதற் குழைத்தாய்

நகைகிலவு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே.   (அஉ)

படித்தபடி நடக்கைகுண மறிவுஞான வொழுக்கம்
பற்றினபேர் நலமடைந்தா ரவைக்கு மாறுட்டமதாய்
குடித்தனமுந் தடித்தனமுங் கொண்டலைபேய்ச் செருக்கிற்
குணம்படைத்த நல்லவர்க ளாசிரெங்கென் கிடைக்கும்
முடிக்குமுடி தரித்துமென்ன முண்டகஞ்செய் கினுமென்
முத்திவழி யணுகுநெறி யிழந்துதிண்டிக் குழைத்தாய்
கடித்துசதா நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே.   (அங)

பற்றற்று நிற்குகிலைப் பற்றிடிற் பற்றினவைப்
பறந்தோடும் பறவையெனப் பலிக்குங்கன்ம மொழியும்
சுற்றுகின்ற கொடியதைப்போற் சூழ்ந்தொடுக்கும் வினையாஞ்
சுழல்காற்றி லகப்பட்டலைந் தனையிதிலென் சுகமே?
கற்றவரைக் கற்றவர்கள் காமுறுவ ரெனுஞ்சொல்
கவனித்திலை யென்படித்தாய்? சாப்பாட்டிற்கே யுழைத்தாய்
கற்றவஞ்செய் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே.   (அச)

சுழியறியா தவர்க்குவேத சூட்சமென்னத் தெரியுஞ்
சுத்தசித்த மில்லார்க்கு சுழுச்சி சொரூபமதின்
வழியறிந்து வணங்கும்புத்தி வாய்ப்பதிலை உண்மை
வசனிக்கா ரிடத்திலன்புஞ் சிவமுந் தங்குவதிலை
பழிவாங்கி யுயிருண்ணும் பாதகத்தில் மிகுந்தாற்
படுவாருனை யன்றியெவர் பணியா தூனுக் குழைத்தாய்
கழிகைக்கொண்டு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே.   (அரு)

வந்தித்து வழிபாடு செய்தமெய் யடியவர்
மானிலமெலாம் வணங்க வரமதை பெற்றனரே?
சிந்திக்குந் திறமதுவுந் திடினேசர்வ வினையுந்
தீண்டாது வொழிந்துவிடுஞ் சிவசத்திபால் கிடைக்கும்
விந்தைமிகு மகிமைபல விளங்குந் தெய்வமெனவே
வேண்டுவோர்கா ணிதற்குழையாப் படிதிண்டிக்கே யுழைத்தாய்
நந்தியெனு மால்விடைமேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே.   (அசு)

சாதனைக ஞான்கதிலே சடமுமுயிர் வடிவாய்த்
தாமாக நிற்குஞ்சத்திய தத்வமசி முடிவை
ஆசவன்போ லணுகிவினை யாவுநீங்கித் தனியா
யறிவதறிக் தறிவாயர சோச்சி யிருதயத்தில்
வேதபோத பேதநாத காதலற்று சுழுச்சி
விஞ்சைதருங் குருவடியை விரும்பா தூனுக்குழைத்தாய்
நாதனென நந்தியிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௮௭)

சன்யாசி வான்ப்பிர சித்தன்பிர்மா சாரியெனச்
சாற்றிடு மூவர்க்குந்துணை யாகுவன் இல்லறத்தான்
கன்மதன்மஞ் செய்துதுறந் தார்த்துவ்வாதா ரிறந்தார்
களுக்குரிமை முடித்துவைப்பான் கடவுளின் காட்சியுள
சென்ம சாபல்யமாகும் வரையும் பிறப்புவிடா
தெளிந்திலையே யிரவுபகற் பொசிப்புவேண்டி வுழைத்தாய்
நன்மைதர நந்தியிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௮௮)

அந்தரத்தில் வீடுகட்டி வாழ்நுவ ஞயிடினு
மாதரையில் விழுந்திறக்க வேண்டுவ தல்லாது
பிந்துகளை மூன்றுக்கு மெட்டாத பிரணவத்துட்
பீடுபெற முடிந்திடுமென் றெண்ணுவதென் பயன்காண்?
சிந்தையதை சிவமாக்குஞ் சித்திபுத்தி வரினே
சீரணுகு மிதையிழந்து சோற்றுமூட்டைக் குழைத்தாய்
நந்தியெனு நாரணன்மேல் வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௮௯)

போட்டவிடந் தனிற்கிடக்குஞ் சிலையெனவே மௌனம்
பொருந்திடுநாள் வாய்ப்பதுவே சைவமதி சமயம்
காட்டிலெரி நிலவெனவே கரணவழிச் சென்று
காலமது கழித்துயிரைக் காலனுக்கு கொடுக்க
வூட்டிவூட்டிப் பலதினுசா யுடலதைக் கார்த்திடவே
வுழைத்தலுத்து நொந்துநைந்து வூனதற்கே யுழைத்தாய்
காட்டியஞ்செய் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௯௰)

வெளுத்ததெல்லாம் பாலெனவும் வெறுப்பு விருப்பமில்லா
விஞ்சைக்குண முடையவரே மேலவர்கா ணுலகில்

தளுக்குகடை சளுக்குவுடை சரசமொழி நல்லோர்
  தனக்காகாச் செயல்படைத்து சமயவேட மணிந்து
* யிளுக்குடைய னெனப்பெயர்கொண் டெத்தனை நா ளிருப்பாய்
  ஏகாந்தங் கொண்டிடாமற் சாப்பாட்டிற்கே யுழைத்தாய்
ஞளுக்கினிய நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௧)

பலபேத வடிவமெல்லாம் பரமனுரு தானே
  பார்த்தவனு பவிகளதை மறைக்காமலே மறையு
ளிலகும்படி சுருதியுக்தி யவையின் முடிவாக
  யெழுதிவைத்தா ரதைக்காட்ட குருமூர்த்தியாய் வந்தார்
அலகைக்குண மெனுமஞ்ஞான வக்ரமத்தில் விளங்கா
  தாதலினுற் பொத்தலுக்கு அடிசில்வேண்டி யுழைத்தாய்
நலந்தரவே நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௨)

சந்திரனைப் பார்த்துநின்று நாய்க்குரைத்தப் போழ்துந்
  தாழ்ச்சியுண்டோ வதற்குரிய மாட்சிமைப்போய் விடுமோ ?
மந்தியெனுங் குரங்கதுதன் புட்டத்தையே கண்டு
  மகிழ்ந்தாலு மிகழ்ச்சியல்லாற் புகழ்ச்சி வந்திடுமோ ?
தந்தைக்கு மைந்தனே சத்துருவெனுங் கூற்றுனுந்
  சாற்றுவதென் னிதையுணராப் படிதிண்டிக்கே யுழைத்தாய்
நந்தியெனு மால்விடைமேல் வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே, (௧௩)

அன்னப்பட்சித் தண்ணீரைப் பிரித்துப்பாலே யருந்து
  மறிவுடையோ ரறிவிலரை நீங்கிதனித் திருப்பர்
சின்னகுண மலிந்தவர்கட் சிறந்தநடை நடக்கார்
  தீயிலண் டியபொருட்.க ணசிக்குமது பிழைக்கா
பொன்னுக்கோர் மாற்றமிலே பொய்யிற்சத்தியந் தழையா
  போஜனப் பிரியனுக ஞானமற்றிங் குழைத்தாய்
நன்மைதர நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
  நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௪)

தவஞ்செய்வா ரவஞ்செய்யார் சார்ந்தநிலைப் பிரியார்
  சாந்தமென்ற கன்னியுடன் வாழ்ந்துசுகித் திருப்பார்
புவனமெலாம் பணிசெய்துப் போற்றும்வரம் பெறுவார்
  புகழிகழ்ச்சி சுகதுக்கப் பொய்மெய்யென்றும் வேண்டார்

* இழுக்கு - என்பது இளுக்கென மருவியது.

சிவவடிவே யெவ்வுயிரு மெனநினைந்து களிப்பார்
திருஷ்டி தன்னிற் கிடைத்ததையே பொசிப்பார்பேத முரைக்கார்
நவமனுக நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௫)

புண்ணியமே யோருருவாய்ப் பொருந்திநன்மைப் பெருகி
பொய்த்தேக மழிந்திடினும் புகழ்தேகத்தை யடைந்து
எண்ணிலா மகத்துவமு ஞானப்பிர காசமுட
னேகாந்த புத்தியுட னெத்தொழிலுஞ் செய்து
கண்ணினைக் காப்பதைப்போல பக்தியுடன் குருபால்
கார்த்திருந்தார் முத்தரானார் கருதா தானுக் குழைத்தாய்
நண்ணும்படி நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௬)

சாத்திரத்தைப் படித்தோமென்று க்ஷாத்திரியம் பேசார்த்
தன்னைப்போல் மன்னுயிரு முள்ளதென மதிப்பார்
கோத்திரமுங் குலமுண்டெனக் கூறிவீணிற் சீறார்
குணமுள்ளசத் கருமமதை மறக்கார்பொய்யிற் சிறக்கார்
மாத்திரைப்போ தேனுஞ்சத்தியம் வழுவார்நன்மை விலகார்
மரணமதை நினையார்முத்த ரிதையுணரா துழைத்தாய்
நாத்திகமில் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௭)

சகலநலம் பொலமுமுன்செய் தவம்போலவந் தணுகித்
தருவதனு பவமாகநிற் பதற்கேன்வேறு சாட்சியம்
புகல்வதைப்போ னடப்பதுவு முடிப்ப தருமையெனப்
புனிதர்கள் முற்போழ்தே யெழுதிவைத்து மறைந்தார்
அகம்பிரம பாவனையற் றந்தரங்க சேவை
யதைப்புரியா தையகோவூன் வேண்டிசதா வுழைத்தாய்
நகநகென நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (௧௮)

எல்லவரு நல்லவர்தா னெவ்வுயிர்க்கு மீச
னிறைவனல்லால் வேறுளதோ? யிதற்குயென்ன மறுப்புச்
சொல்லவல்லா ரிம்மையிலு மம்மையிலு மிலையே
சோங்கேறிப் பேசுகின்ற வாய்ஞானமென் செய்யும்
கல்லெல்லா மாணிக்கமோ யெனஅருண கிரியார்
கணித்ததிருப் புகழ்படித்துந் திண்டிவேண்டி யுழைத்தாய்

நல்லதுசெய் நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (கக)

காரண காரியங்கடந்து கரணமலை யொருபாற்
 கட்டாக நின்றுதவங் கைவரவே பத்தி
பூரணனந் தோதயமாய் விளங்க முத்தராகும்
 புண்ணியத்தை யடைந்தவரே தேவர்களிற் சிறந்தோர்
சீரணுகு மூலகமெலாஞ் சேவைசெய்து மகிழுஞ்
 சித்தியுண்டு யிதையகன்று பேரசனத்திற் குழைத்தாய்
காரணனு நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ள)

தவப்பிரகாச சமயாச் சாரியர்நால்வர்கள் வகுத்த
 சைவநெறி சிவசின்னங்க டனைமறவா தேத்தி
அவப்பிரகாச மலைகிமையி லழிந்துவிடு மவைபா
 லனுபவிக்குஞ் சுகமொன்றிலை அருட்கவி கங்காதர
சிவப்பிரகாச தேசிகன்சொல் நூலுடன் நூற்றேன்றுக
 செப்பியநற் சதகந்தனைப் படித்துதவ முடித்து
தவப்பிரகாச நந்திமிசை வருகுங் கபாலீசன்
 நடனபதங் கிடைப்பதற்கெந் நாளுந்தொழு மனனே. (ஈக)

இதுவுமது.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம். பண் - இந்தளம்.

உற்றதைச் சொன்னு லற்றதுப் பொருந்து மெனவுரைத்தனர் முன்னோர்
மற்றுப்பற் றுகளெல்லாம் வீணெனவகுத்து வசனித்தே னிதையுணரக்
கற்றிலா தென்கொல்? காலமாங் காலன் கவர்ந்துனைக் கொளுமுனமே
விற்பனர் தொழும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. (க)

சத்துள்ள வரையினுந் தாண்டவமாடித் தனதெனப் பொருளையெலாம்
மெத்தவுநம்பியே வீணாள் கழித்தந்தோ? மெலிந்துட னலிந்தனையே
சுத்த சித்தமதாய்த் தொண்டர்முன் சொன்னத் தோத்திர மதைப்பாடி
வித்தகர்ப் பரவும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. (உ)

அள்ளி வெண்ணீ றணியும் புண்ணியமும் ஹரஓம் சிவயநமவென்
றுள்ள மலர மானதப் பூசைச்செய் தண்மையும் வண்மைப்பெற்று
கள்ளச் செய்கைக ளற்று மயங்கிடுங் கரண பூத மொன்றுகி
விள்ளு நெறியால் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. (ங)

மதிநிதிப் பதியாய் மன்னும் பரமனை வணங்கினோர் சுகமடைந்தார்
சதிசெய்மூ வாசைப் பகட்டினால் மலைத்து சாகவோ வுடலெடுத்தாய்
அதிக விதரண முனமுன்னோ ருரைத்த ஆசித்த சிற்பரனும்
விதிதவிர்த் தாளும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.(௪)

பன்னிருத் திருமுறைப் பதிகத்தி லொருசொற் படித்ததன் பொருளறிந்து
மன்னும் பக்தியுடன் தினம்பாடி வணங்கும் வரமதைப் பெற்றனித்தியப்
புன் செயல்களற் றேசிவ ஞானம் பொருந்தியே வருந்திசந்திரன்
மின்னுஞ் சடையுடை ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே(௫)

கண்டதுங் கேட்டதுஞ் சொன்னது முடிந்ததுங் காலத்தின் கோலமென்
பண்டைநாள் விழைந்த வினையுள தெனினும் பறந்திடும் பக்தியினால்[னே
தொண்டர்கள்தொண்டுக் காசித்தபிரான் றுணைசெய்வார் சத்தியமன்றோ
விண்டிடநலந்தரும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.(௬)

எத்தனை விதமாக வெடுத்தெடுத் துரைத்தாலு மெள்ளளவேனு மிதங்காய்
சத்துரு வாக யெனைநினைக் தனையோ சாக்காட்டை வெல்லுவையோ ?
முத்த னாகாமற் பிறவி நீங்கிடுமோ முழுதுங்கர்றன மெனுஞ்சொல்
மித்தையாய் முடியுமுன் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே( )

சகல வாகமத்தின் பொருட்படி யாவுஞ் சங்காரத் தொழிலுடைய
பகவனும் பரசிவப் பிரபுவி னுருவாய்ப் பணித்துண்மைக் கணித்ததிலை
அகத்துணர்ந் தேத்தி யவனடிக் காளா யாகுதலெச் சமயமென
மிகவெண்ணி பூசித்து ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.

தாயுந் தந்தைச்சுற்றம் மனைவிமக்கள் மித்திரர் தனகன சிறப்பனைத்தும்
மாயமாய்ப் பறக்கக் கண்முனங் கண்டும் மதிசற்றும் வரவில்லையே?
ஞாயமாய்ப் பலவாக வுரைத்தினுங் கேட்கிலை நமனவ னுயிரதனை
மேயவந் திடுமுன்னம் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.(௯)

மெய்ச்சொலி விளங்கான் பொய்ச்சொலி விளங்க விற்பன முண்டுகொ
செய்தவ மழிந்தாற் கைதவமாருமெனுந் திருமொழிகற்றென்பலன்[லோ
தெய்வத்தைமறக்கின்தெய்வமேகெடுப்பதாய்ச் செப்புஞ்சீர்மறந்தனையே
வெய்யக் கண்ணுடைய ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே.

சூடுண்ட மாடு துள்ள லாபாசஞ் சொல்லவுங் கேட்ப தெங்ஙன்
ஆடுவ தெல்லாம் நரம்பற்றால் முடியா தாண்மையின் வலியவையே
கேடுவருமுன்னேமதிகெடுமெனமுன்னோர்க் கிளர்த்தினருணர்ந்துமுத்தி
வீடுதந் திடும்பரன் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. (௰)

ஆவியுங் காய மழித்தாலும் பாவிப்பே ரப்பப்பா வேண்டாமெனத்
தேவரின் கணமா யவதரித்த நல்லோர் செப்பியதைத் தெரிந்துங்குரு
சேவையுஞ் செய்திலைத் தீமையும் விட்டிலை சிந்தித்து தனித்திலையே
மேவருஞ் சுகந்தரும் ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

உள்ள தென்றைக்கும் போகா தெனச்சொலி வூரெலாம் வாய்ப்பறையா
லெள்ளா துரைத்து களிப்புற் றனையல்லா லெவ்வகைத் தனிற்சிறந்தாய்
தள்ளுவா ரொருநாட் பள்ளத்தில் மண்ணுட் சமாதியென் றுயர்வுகொள
வெள்ளை மதிநிலவும் ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.()

மானிட சனனம் வருதலே யரிததில் மகிமைசேர் சைவமதிற்
றூனுமே வருதலும் பக்தி யாசாரஞ் சாந்தஞ்சற் குருநெறி கொண்
டோனவனுதலு மரிதெனி லிதற்குமுன் னோன்றுத லுளதோதிரு
மேனியாம் நீறுடை ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.()

கடிகமழ் மலரெனக் கமழும்பொய் களையோர் காசுக்கும் வாங்குவோரியார்
படிமிசை யுள்ளதை மறைக்காது சொன்னால் பாம்பெனப் படமெடுத்து
துடிதுடித் தெழுந்து வலத்காரம் பேசித் துன்பஞ்செய் குணநீக்கி
மிடியதை யகற்றியாள் ஸ்ரீகபா லீசன்றன் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

செல்வத்துட் செல்வ மழியாதச் செல்வஞ் சிவஞானச் செல்வம்பெற்ற
நல்லவர் முன்ன மெவ்வித மாய்கையு நடைப்பெறு தொழிந்திடுங்காண்
புல்லுக்குங்கல்லுக்குஞ்சோல்லுக்கும்வில்லுக்கும்புகிதமளித்திலையோ
வில்வத்தா லர்ச்சித்து ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

வயப்பட்டு ஞான மதியதிற் குலவி மன்னும்பே ரின்பநிலை
நயமுட னடைந்தால் வந்தயிப் பிறவி நலம்பெறு மெனக்கருதி
அயலெனக் கைவிடா தெத்தனைப் போதித்து மையகோ ? எண்ணிலையே
வியர்த்த மாக்காது ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே (௰௭)

உன்னைப்போ லரியத் தோழமை யுடையவ ரொருவரியார் வையகத்தில்
என்சொலை யுணர்ந்து யிணங்கி பொள்ளலைவிட் டேறம் வழியடைந்து
புன்னக மடங்குதற் போலவொடுங்கினுற் புற்றுப்போம் முத்திவரும்
மென்மேலுஞ்சுகமுண்டுஸ்ரீகபா லீசன்றள்வேண்டிவாழ்குவைமனனே

புத்திவந் ததுமுதற் பொய்மெய் நலம்பொலப் புணரியில் மூழ்கியந்தோ
தத்தித்தத்தித்தலைக் கீழுமேலாகவுந் தவித்து சஞ்சல மிகுந்து
சித்தியில்லாது பத்தியில்லாதுத் திகழுமோ முத்திநிலை
வித்தகம் பெறவே ஸ்ரீகபா லீசன்றன் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

பாதகச் செயலிற் றலைமைய னாகிமுப் பகைவீட்டிற் குடியிருந்து
சாதனை நான்கினு ளொன்றேனுஞ் செய்யாது சங்கற்பந் தனினுழைந்து
பேதங்கட் பலபலப் பேசிநாட் கழித்துப் பேயாட்டமாடி நொந்தாய்
வேதங்கட் புகழும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே(உ௰)

உத்தமமதமம் மத்திப மெனமூன்று யுரைத்ததில் முதற்படியி
லெத்தகைச் செயலு முடிந்திடிற் பயன் றரு மென்பதை நினைந்திலையே
மித்துரு சத்துரு வுனையன்றி வேறுளரோ! வீண்புரளிக் காளானாய்
மெத்த சஞ்சலமே ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே ()

பஞ்சாட்சரமே பூதமாய்ப் பட்சியாய்ப் பலபல வடிவங்களாய்த்
தஞ்சமென் றடைந்து வுள்ளதைத் தெரிந்து சரணமென் றடைந்தவர்க்கு
மஞ்சுரு வாகவே தரிசனைத் தந்துள்ள மகிழ்ந்து வரங்களுடனே
விஞ்சை யருளும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.(உஉ)

எண்ணுடனெழுத்தா யிலக்கணச் சொரூபமா யிவைகளின்லட்சணமாய்
கண்ணுக்கண்ணொளியாய்க்கருத்துங் கர்த்தனாய்கடத்துளே சிவனுமாய்
மண்ணுந்தீ வாய்வு அப்பு வாகாசமாய் வள்ளலாய் நின்றுசதா
விண்ணவர்துதி ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே(உ௩)

சோதிட மாநூட்டம் பட்சி மச்சரேகையுஞ் சுகர்நாடி மரணகண்டி
வாதுளா கமஞ்சந்திர பௌஷிய சூத்திர வசனந்தீ கற்றனையுட்
சோதியிற் சோதியாய்க் கலந்துச் சுழுச்சியின் சுகம்பெறப் படித்திலையே
வேதியன் றேடியஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.(உ௪)

வசியமுதல்மாரணம் வகையெட்டுகென்மத்தில் வல்லவனென த்திரிந்தாய்
பசியுடன் பசுபாச மற்றுஅட்டாங்க யோகம் பலிக்கபாடு பட்டிலையே
நசிமசி வசியென பரபக்தி யதினாளு நாடிநீடி வாடினையே
விசயனேத்தும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே(உ௫)

கோடிகோடிமந்திரங் கூட்டி யந்திரத்தினிற் குணித்துயி ரதைப்பிணித்து
ஆடியாகாயத்திற்பறப்பதைப்போன்றையோ வலைந்துநன்னெறி குலைந்தா[ய்
தேடிய யிருவர்க்குந் தேவர்க்கு மகப்படாத் திருவடி சிந்தித்திலையே
வேடிக்கை செயும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.(உ௬)

எப்பொரு ளெனினு மப்பொருடன்னி லெவைகண் மெய்ப்பொருளாய்
அப்பப்பாகாண்பதே அறிவென வள்ளுவ ரருமையா யெடுத்துரைத்தார்
தப்பெனச்சொல்லத்தரணியிலெவருண் மைச்சார்திருப்பாண்டியனின்
வெப்புநோய் தீர்த்த ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

சாந்தமாந் தெய்வந் தான்வச மானாற் சகலமும் வசியமதே
மாந்தளிர்மேனி சிவகாமி சுந்தரியம் பாளுந்தன் மனமிதங்கி

எந்துங் குழந்தையை பாலூட்டி காப்பதைப்போ லீவாள் ஞானவமுதமே
வேந்தன்முன் மறைந்த ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

கூற்றனைவெல்லவுமூழ் வினைக்கடக்கவுங் கூடும்வெண் ணீற்றிலென்றார்
கீற்றைப் புனைந்தென்னெனவெறுப் புரையாம் நீதியையுணர்ந்தனையோ
மாற்றிலைக்குணத்தைச்செயலையென்றலோவரையறுத்தெழுதிவிட்டார்
வேற்றுமை யில்லா ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.()

சொந்த மன்னியமும் பந்தமுக் கந்தமுந் தொந்தமு மகந்தைநிந்தை
யெந்நா ளொழிந்து யெவையும் வேண்டாது யெதிருற் றதைப்புசித்து
மந்தமாய்த் தனியா யிருப்பையோ வந்தநாள் வாய்த்தது சமாதிநிலை
வெந்தழி யாப்படி ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே (கய)

வேதாந்தர் தனக்கு முடிவுடன் பயனும் விளங்குதற் சித்தாந்தம்
ஆதாரமாக யிருப்பதை யறிந்திடு மாக்கமும் நோக்கமின்றி
பேதாபேதஞ்சொலிவீண் புறட்டுகெட்டபேசினாற் பிரிவினை யாய்விடுமோ?
மேதகு வரந்தரும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

முக்குண மொடுங்கிய விடத்தே தேவர்கள் முன்வந்து நடனஞ்செய்வார்
மொக்கு மலர்ந்தபி னன்றோ மணந்தரும் முறைமைகேட் டுணர்ந்திலையோ?
சிக்குபட் டுழல்கின்ற பற்றெலா மொழிந்தாற் றெரியும் பூரணோதயம்
மிக்க ஞானந்தரும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே (கஉ)

சுசிருசி பசிநிசி வசியத்து ளதுவரைத் தூண்டிநீ யெனைக்கெடுப்பாய்
கசிந்துக் கண்ணீரருவிப் பாயத் தொழுதழுது கண்மலர்த் தனைச்சாத்தி
பிசினிக் குணமகன்றுப் பேரின்பந் தனக்காகப் பெரியாருழைத்தனரே
மிசித்துவமுணர்ந்திலை ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே

நாலுபேர்த் தூக்க நலம்பொலஞ் சாற்ற நாள்வருமே அத்ததியில்
மூலையிற் புதைத்து வைத்த செல்வமுஞ்சுற்றம் முன்வந்து தடுத்திடுமோ?
சீலமு ஞானம் பக்தியாய் தெய்வத் திருப்பணி யென்செய்தாய்
வேலனின் றாதை ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.(கச)

இனத்தோடிருந்து நாட்கழித் திடவே யெண்ணினை குண்ணினையே
தொனப்பி லிருந்து துன்பங்கொள் வதினுந் தொலைத்துத் தனியாகி
வனசரன்போலக் காட்டிலும் நாட்டிலும் வாங்கித்தின் றுயிரொழிக்க
வினவி பூசித்து ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.(கரு)

தங்கியிருக்க யிடமெங்கு மிலையே சாகவிங் குழைத்தனையே
பங்குண்ண வருவார் பழித்திழி கூறி படிப்பார் தெருக்கடையில்
மங்குதே ஆவி மறையுதே தேகம் மகிழ்வெலா மிகழாச்சு
வெங்கலி யொழிய ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே.,(கசு)

குண்டரைக் கோள்ளரைப் பொய்யரைச் சூதரைக்குண முளோர்த்தனையிகழும்
வண்டரைத் தொண்டரை மிண்டரை யேனிந்த மானிலத்திற் படைத்தாய்
இண்டைச் சடையோ யெனவே பட்டினத்தடி யெழுதின திருமொழியை
விண்டனை யிலையே ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே (௩௭

அப்பனோ யேழைப் பிள்ளைகுபோனாற் சிறப்பதுதான்
ஒப்பியே வுலகோர்ப் புகழ்நடை தாழ்மை யுதித்திடி னலந்தருகும்
அப்படிக் கின்றி யக்ரமச் செயலை யடைந்தா லதுவேகெடுக்கும்
விப்பிரர்க் கருளும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. ()

மதியுளப் பெரியோரை வணங்காம லெருமை மாடாகத் திரிந்தனையே [ய்
சதிசெயப்படித்தாய்சாப்பாட்டிற்குழைத்தாய்சண்டாளக்குணம்படைத்தா
அதிபதி நமக்குமே லியாருளா ரெனவீணே வகங்கரித்தனை சீ சீ
விதியதைத் தவிர்க்கும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. ()

சொல்லால் வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால் வரும் தோடங்களென்பவைக
ளெல்லாம்பொறுக்க பரமுனக்கென் றலவோயெழுதினார்பட்டினத்தார்
வல்லா ரெவருளர் சிவனை யல்லாதொன் றை வாஞ்சிப்ப தென்மயக்கம்
மெல்லியுமையாள்மகிழ் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே

அவரவர் நலம்பொல மவரவர்க் கல்லால்மற் றவர்களை யணுகிடுமோ?
தவத்தள வெனமுன் னோர்சொன்ன மொழியைச் சற்றுநீ நினைத்திலையே
உவரிநீ ரருந்துதற் குதவுமோ வையகோ ? வுண்மையைக் கண்டடங்கு
விவகாரம் வேண்டாம் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே ()

மணலைச் சாதமாய் வட்டித்து வாசுகி வள்ளுவர்த் தனைமணந்தக்
குணத்தழ கதனை யறிந்தன்னோர் மகிமையைக் கூறவு நாவுளதோ?
நிணமுண்டப்பறவைகட்பொன்னாக விளங்கினிதிவேறெண்ணுவரியார்
மிணயிண லகன்று ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. ()

போனநாட் போச்சுப் பொழுது விடிந்தது புரமூன் றெரித்ததைப்போல்
ஆனதெல் லாம்விட் டப்புற மாச்சுவு னக்கிரம மொழிந்திலையே?
தானமுந் தவமுஞ் சரிவர பலித்துஞ் சாற்றிலரே பெரியோர்
மேனாள் வினையற ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௪௩

பொருளுன தெனது யென்பதெல்லாம் வெறும்பொய் பொய்பொய்யே
மருவிய வாசம்போல்வணங்கி பிறர்சொத்தால் மகிழ்ந்துன்செயல்முடி;
இருளும்வெளிச்சமும்நீங்காவண மவையாவர்க்குஞ்சொந்தமன்றே[தாப
விருது யீசர்க்கென ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

அளவில்லாப்பொருட்களைசெலவழித்தவர்களி லியார்சொலிதலைவிரித்தார்
உனந்தனைக் கோயிலாக் கொண்டாளல்லவோ வுரைப்பான் சிவனுண்மை

காங்க நெஞ்சிலே காணமுடிந்திடாவுட் கண்ணுளே யுளவறிய
வ்ளங்கனி யாகி ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (சரு)

பூண்டனை யக்கம் பூசினைநீறப் போற்றினை பஜித்தனை முன்
மாண்டாரைக்கொண்டு கீர்த்தியுற் றனைநன் மார்க்கந்தன் மார்க்கமென
யீண்டுணர்ந்திலை யெதுயெதற்குத்துணை யெண்ணிணுலவை விளங்கும்
வீண்டம்ப நீக்கி ஸ்ரீகபாலீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே (சசு)

தொத்து வியாதித் தொடர்வதைப் போலத்தோன்றி வையையோகலந்து
ஒத்தவனுகி வுயிரையுண் கூற்றனு யோங்கிசீர் நீங்கினையே
உத்தம ரல்லான் மத்திபர்க் காண்பரோ? ஓஹோஹோ வுன்சித்த
வித்தைக ளொழிந்து ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

ஏசு மியாக்கையை யெடுத்தனை யிதனு லென்பலன் கண்டனையே
ஆசாபாச மியாவு முடிவி லனித்திய மாய்விடுமே?
மோசநாசந் தவேசா பாசம் முன்வந்துக் கார்த்திடுமோ?
வேசம் வேண்டாம் ஸ்ரீகபா லீசன்ருள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே()

எத்தனைக் காலந் தவத்தைச் செய்தனையோ யெதிர்த்தெனை பழித்திடவே
மித்திரன் போலக் கலந்திருந் தையகோ வினைப்புழு வாகினையே
சத்துருவான கள்ளச் செயலைத் தான்விட்டுத் தனியாகி
வித்தக பரமாம் ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (சகூ)

மருந்துக்காணுலும் ஒருமெய்யைச்சொல்லா வல்லாள கண்டனுன்போல்
இருநிலத் துடனுள யெழுநரகத்து மிருப்பாரென் பதுபொய்யே
கருத்துப் போன வழியெழுதி விட்டாற் கடவுள்தா னெப்புவனே?
மிருத்துவமாகா ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே (ருய)

கையினி லுள்ளப் புண்ணதைப் பார்ககக் கண்ணுடி வேண்டியதோ?
வைவது மொருநாள் வணங்குவ தொருநாள் வாழ்த்துவதது வொருநாள்
கொய்திடுங் கனிபோ லெமனவ னுயிரைக்கொடுபோநாட் கென்செய்வாய்
மெய்க்கு நஷ்டமிலை ஸ்ரீகபா லீசன்றள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

எச்சிலை யுண்ட நாய்க்கேனும் முத்தி யெய்திட நேர்ந்ததன்றோ?
அச்சது ரேனுங் கிடைத்திடும் வழிக்கு ஆளாக வுழைத்திலையே
பச்சை மரத்தின் வேருக்கு வெந்நீர் பாய்சசுதற் புண்ணியமோ?
மெச்சுவ ரியாரே ஸ்ரீகபா லீசன்றுன் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

ஆர்த்த சபைக்கு ஆயிரத் தொருவரென் றமைந்ததை யுணர்ந்திலையோ?
பார்த்தோர் சிரிக்க பல்லோர்முன் வெறும்பொய்யைப் பாடிநகைத்திடவே
சீர்த்தியுங்கீர்த்தியு முண்டென நினைத்தனை தெய்வம் பொறுத்திடுமோ?
வேர்த்தனையுள்ளம் ஸ்ரீகபா லீசன்ருள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே. (ருந)

அனுபவ மில்லா ரிடத்திற்கைநீட்டி யகங்கரித் தெகாமட...
மனுஷனாய்த் திரிகின்றா யையையோவெட்கமொரு மாத்திரையுமில்லையே
தனுகரண புவன யோக போகமெல்லாந் தற்சுதந் தரமாமோ?
மினுக்குக் காட்டாதே ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

உள்ள தில்லாதுங் கண்டு தண்டிக்க வுயர்பர சிவமுண்டு
கள்ள வேடமுங் கையினிற் செபமாலை கக்ஷத்திற் கன்னக்கோல்
எள்ளள வேனு மிதக்க மில்லாத விருதயத் துடனிருந்தால்
வெள்ளத்திலழியுமுன் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே

காகமா னாலுங் கண்ணைப்பார்த்து குத்துங் கதையைநீ கேட்டிலையோ?
தேகம தென்ன கல்லோ மரமோ தீயின்முன் பஞ்சல்லவோ?
ஏகபோகமா யிருந்தவ ரெல்லா மெங்கே யுணர்ந்திலையே
வேகங் குறையுமுன் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

சென்றது வயது நின்றது பழிசட் செல்லுபோ லெரித்திடுதே
கொன்றது வுயிரைத் தின்றது ஆக்கைக் கொழுத்துக்கூத்தாடியதே
இன்றோ விட்சணமோ யிமைமூடி திறக்குமு னெக்கதிவாய்த்திடுமோ?
வென்றது யென்ன ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

பெற்றவர்ப் போனார் பிறந்தவர்ப் போனார் பிணைப்பட்டுத் தானிருந்த
சுற்றங்கட் போனார் சூழ்ந்தவர்ப் போனார் சொந்த மன்னியமாச்சு
மற்றது யெதுவுன் வுயிரை யாதரிக்க வருமென்று நினைக்கின்றாய்
வெற்றியையுள்ள ஸ்ரீகபா லீசன்றாள்வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௫அ)

பார்க்காமற் கண்கட் பசிக்குது யென்ற பசப்பினவரும்மறந்தார் [யைத்
ஆர்க்கில்லா விடினு மெனக்குப் போடென்றுண் டவர்களு மென்பழி
தீர்க்காப் படிசென்மம் வைப்பதில்லையென்றுத் திறம்படித் தவர்வடக்கு
மேர்க்கோ தெற்கோ ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

பொறுபொறு தம்பி யெனவல்லோ வந்நாட் புகன்றனர் தருமருமே
சிறுபிள்ளைப் பண்டிதன் றனைவென்றக் கதையுஞ் சீரழிந்தக் கலையும்
முறுமுறுத் தவன்றலை முண்டமானதுவு முறைதெரிந் திலைவீணே
வெறுப்புறுகின்றனையே ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

உதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக்கு யாரழுதாரென வுரைத்தனர் பட்டினத்தார்
மதியதை வகுத்தோர் மனத்தெழு நோயை மாற்றிட வகையுளதோ
எதிரிட்டுச் செய்த விட்டரெல்லாம் பின்னா விருக்குது தலைமேலே
விதிர்த்தழு முனமே ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

தாமரை யிலைக்குந் தண்ணீர்க்குமொரு சம்பந்தங் கண்டவரியார்
[illegible] பங்சபம்போட்ட சரித்தனையோ விகற்பம்

தாம்[illegible]ய நன்மையுந் தீமையுந் தானனுபவிப்பதனால்
விமலனுனலென் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே (௬௨)

எரியினில் விழுந்த விட்டிற் பூச்சியது யெப்படி வுயிர்ப்பிழைக்கும்
கரியெனும் யானை வாயினிற் பட்ட கரும்பின் கதியடைந்தாய்
சரிசரி யென்று பின்பாட்டுப் பாடுவோர்த் தாங்குவரோ முடிவில்
விரியன் பாம்பானுய் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

கண்ணாற் கண்டு காதாற் கேட்டதைபோற் கட்டுரைப் பேசுகின்றாய்
எண்ணுவ தெல்லா மிழுக்கது வானு லென்னச்செய்குவை யுரையாய்
பண்ணினைப் பூசை பார்ப்பவர் மெச்சப் பாம்பின் விஷங்குடித்தாய்
வெண்ணீற்றினனும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

நல்லோரை யேசும் நாவைத்துண்டித்த சத்தி நாயனாரிப் போதிலையே
பொல்லா ரெல்லவரும் பழிகூறிமகிழ்வதைப் பொறுமைதெய்வமறிவன்
வெல்லாமல் வெருட்டும் வித்தைமுத்திரா வீணெனவுரைத்ததென்னே
வில்விற்சொற் கொடிது ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே

பாடுபட்டு சேர்த்து வைத்ததெலா முனதுப் பாடையின் பின்வருமோ?
கேடுற்றலைந்தாய் சற்றேனு மதியிலை இருபையானது மிதுவோ?
ஆடுவதாட்டம் பாடுதற்பாட்டு வினைத்தும் பாழாய் விடுமே
வீடுவந்திடவே ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமன்னே. (௬௬)

வெடித்த மலர்மணம் வெளிப்படா திருக்குமோ? வினைவலி யவ்வழியே
அடிக்கடி யின்பந் துன்பம்வந் தடுத்து வாட்டுத லனுபவமே
கடிக்கும் நாய்தன்னைக் கடிப்பவ ரியாருளார்க் கைவிட் டகன்றுவிடில்
மிடிபொடியாகும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள்வேண்டிவாழ்குவைமனனே (௬௭)

உள்ளத்திலொன்று வெளியொன்றுப் பேசி வுறவாடி நீ கெடுத்தால்
வள்ளலின் முன்ன மிவைமறைந் திடுமோ மௌனிக்கு யிலைகலகம்
சல்லைக ணீங்கித் தனியிருந் துயிரைத் தத்தமாய்ச் சமர்ப்பித்தால்
விள்ளுவ தொன்றிலை ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே. ()

சொல்லவேண்டிய தெவ்வளவோ யாவுஞ் சொன்னேன் பலவகையாய்
நில்லா தலைந்தா லையோவென்செய்வே னிமலனின் றயவென்பேன்
பொல்லா னிருந்தென் மறைந்தென் பயனிலை போயொழிந்திட ஞான
வெல்லத்தில் மூழ்கி ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.

சுதந்தரமாக யெண்ணினதெல்லாஞ் சுடலைக்குத் துணையாமோ?
பதம்பார்த்து வெட்டும் பங்குக்கா ரிருக்கப் பாடுபட் டேனிளைத்தாய்
இதமுடன் விட்டுத் தனியா யிருந்துயி ரேகுகாள் தனிலொழிய
மிதப்பட வுரைத்தேன் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவா[illegible]னே.

உள்ளதைப்பேசா துறவெலாம் பகைகொண் டோடி களித்தனையே
கள்ளச் செயலும் நயவஞ் சகமெங்கே கற்றனை சொற்சுவையோ?
பள்ளத்திற் புதைத்தோ நெருப்பினி லெரித்தோ பாழ்படு மரணமெனும்
வெள்ளம் வருமுனம் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள்வேண்டிவாழ்குவைமனனே (௭௧)

உலகோர் பகைக்க பழிக்கப் பிறந்து வோங்கினை நடைப்பிணமாய்
கலனென நம்பிய வவையெலாங் கைவிட்டுக்கடக்கப்போய் நின்றதுவே
இலவங் கார்த்த கிள்ளைப்போலானு யெவருனைத் தாங்குவர் சொல்?
விலகியே தனியாய் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே.

வசைமொழி கூறி வலத்கார முடனே வஞ்சனை யதில்மலிந்து
மிசைந்தவ ரோடு யெளிதஞ் செய்து யெல்லாங் கடந்தனராய்
திசையறியாது நாட்கழித் தனையே தெய்வமிஃ தேற்குமோ சொல்
விசையன் றுதிசெய் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே, ()

அன்பே சிவமா யறிவே பரமா யரைந்தனர்த் திருமூலர்
இன்பமுந் துன்ப மிரண்டு மொன்றாக யெண்ணிடு முத்தர்நிலை
நன்மை யென்பதெலா நாளுக்கு நாளே நமனுய் முடிந்திடலான்
மின்னுஞ் சடைகொள் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே

எத்தனைக் காலங் கார்த்திருந் தனையோ யெதிரிட்டுத் துயர்ப்படுத்த
வொத்தனை யுன்போ லோகோ கெடுநினை வுடையாரைக் கண்டிலனே
சத்தடங் கிடும்போ தெவருன்னோ டணுகி சாவர்காண் வெளிமயக்கம்
வித்துவராப்படி ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. (௭௫)

மண்ணுக்கு மண்ணாய் நெருப்புக்கு நெருப்பாய் மறைவதுத் தெரிந்தது
எண்ணிக்கை யில்லா திருந்தவரெங்கே யேகினர்க் கண்டனையே? [வே
புண்ணியம் போல சுகதுக்க மானதுப் பொருந்திடு மெனமொழிந்தார்
விண்ணவ ரேத்தும் ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. ()

சுத்த சித்தத்து டோன்றிடு ஞான சூக்ம லட்சணமதனை
பத்தாகத்துட் பரம்பொரு ளாகப் பலுகிடுஞ் சின்மயனை
எத்தவத் தினரு மிறைஞ்சிடுஞ் சிவத்தை யேகாந்த முடனே
வித்தக நிலவ ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. (௭௭)

எல்லாஞ் சிவமே யெனநினைப் பெரியோ ரிடத்தேடியே வணங்கி
சல்லாப மெலா நில்லா தென்றுவத் தன்மையை விட்டொழித்து
வல்லா னெமனு மணுகா முனந்தவ மௌனியாய் வாய்த்திடினே
வெல்வா யூழ்வினை ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவை மனனே. ()

பரமாத் துமநிலைக் கண்டொடுங் கிடினே பற்றெலாம் பாழாகும்
சுரர்முனி வரர்கணம் மஹனியர் வாழ்பதிச் சொந்தமாங் கந்தமென

வரமிகுந் திடுமே சந்திர சேகரனுடன் மன்னுவாய் முன்செய்த
விரதம்போல் முடிந்திட ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே.

உண்ணுப் பொசிப்பு முடுக்கா வுடையு முறங்கா துறங்குதலும்
பண்ணுப் பூசைப் படியா மந்திரம் பணியா திருக்கோயில்
எண்ணு வடிவம் பூசாத் திருநீறு இறவா சிவதேகம்
விண்ணுமண் விளங்க ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே.

இனியேனுந் தனியா யிருந்திடிற் பிழைப்பா யித்தரைப் பற்றனைத்து
மனியாய மனியாய மனியாய மனியாய மையகோ வனியாயம்
சனிபிடித் ததுவே சனிபிடித்ததுவே தலைமண்டை யுடைவதுவே
மினுக்குக ணிக்கிஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே. (௮௧)

இருப்பெலாம் வெளியிற் செலவழித் தந்தோ யிஞ்சித்தின் குரங்காயுய்
வருவன வாய்க்கு வூதியமின்றி மண்ணிற் படுத்திடினே
பெருமைகட் போச்சு பீதியிக் காச்சு பேய்போ லலைதலாச்சு
விருதுகட் பொய்யே ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே.

பிரிவினைக் காலம் வந்ததே யானுற் பேசா தொழிந்து விடும்
கரிசனை யுடையோர்க் கடந்தப்பி னெண்ணிக் கலங்கிப் புலம்பிடுவார்
தரியதிற் பட்ட நூல்போ னசுங்கினைத் தாங்குவையோ முடியா ?
விரிஞ்ச னேத்தும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள்வேண்டிவாழ் குலவமனனே (௮௨)

ஊதியம் வருகும் வழியதிற் சகல வுறவுண்டு பகையிலைகாண்
பீதியுமில்லை சாதியுமில்லைப் பேசுவ தொன்றுமில்லை
நீதிகைவிட்டு வீண்செயற் புரிந்தா னிலைக்குமோ நிலைக்காது
வீதிகாட்சிவரும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே. ()

அதிபதி நாமென் றகங்கரித் திடினே யாரெதிர்த் திதம்புரிவா
ரெதுவெது மணமோ வெதுவெது நாற்றமோ வெவைக்கெவையாதாரவோ
சதிசெயு மரணக் கூற்றுவ னணுக சாதனை யதன்பலனே
விதியகற்றிடும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே. (௮௫)

சகலவாதார சத்ய விலாச சமரச நன்னிலையி
லுகந்திடலன்றோ வுத்தமக் குணமு மோதரு நீதிநெறி
இகத்தினி டங்கு மிறையுருக் காணு மேகாந்த நித்யமுத்தி
மிகவுளந் தங்க ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குலவமனனே. (௮௬)

தெய்வீகத் தன்மை வந்திடலன்பு செறியு முருத்தெரியும்
மைவிழி கண்ணாள் சிவகாமி யம்மை மகிழ்ந்தேவன்று சரவணப்
பொய்கையி லமுதம் முருகர்க்குத் தந்தது போலநல் லருடரவே
மெய்பழியாது ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குலவமனனே. (௮௭)

கங்கையைச் சடை-யி: வைத்தரவமுடன் கமழு மலர்க்கொன்றை
யங்கையில் மழுமா னிடது பாகத்தி லம்மை சுந்தரி நிலவு
திங்களுஞ் சூர்ய னக்கியா முக்கண் டிசழவுந் தருட்டருவான்
வெங்கல ... ல ஸ்ரீகபா லீசன்றுள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௮௮)

பூதல மியாவும் புரந்து ... ர்க்கு புண்ணியந் தனக்கேற்க
சாதனமாக நலம்போல மீந்து சங்காரத ... க்கு
நாதனை நினையாய்ப் பாதகச் செயலா னன்மைவந் தணுங்க ...
மேதகுஞான ஸ்ரீகபா லீசன்றுள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௮௯)

சற்குரு நாதன் றண்ணளிப் பார்வை சருவ நன்மையுந் தருகும்
பொற்பூ தனக்கு வாசனை யுதித்தாற் போற்றிடு மூலகமெல்லாம்
நற்குணந்தானே சிவனார்க் காலயம் நானுமர்ச் சனைப்புரிந்தால்
விற்பன மன்னும் ஸ்ரீகபா லீசன்றுள் வேண்டிவாழ குவைமனனே. (௯௰)

எச்சமயத்து மெத்தொழிலிடத்து மெவையு மொருபொருளா
யச்சுதன் கண்வைத் தேத்திட வருளிய வரனார்ச் சொருபமென
மிச்சைக ளொழித்து யேகாந்தமாக யிருந்திடற் சனமில்லை
மிச்சமொன்றில்லை ஸ்ரீகபா லீசன்றுள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. ()

சத்தசத் தோர்ந்து சங்கற்ப வாசனைத் தனையகற்றத் தனைமறந்து
முத்தனுனவனுக்கு மூவிதத் தோற்றம் முன்வரி னெவ்செயுங்காண்
சித்த சுத்தத்தி லவைபடு ... ருந்தாது தேவர்க ளண்டிதொழ
வித்தகந்தந்த ஸ்ரீகபா லீசன்றுள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௯௨)

அறிவதை யறிந்து யழிப்பதை யழித்து வந்தா ... ததிலே
குறிகுண மில்லாப் பரம சோதியினைக் குணங்கொண்டேத் தற்சமதாய்
நெறிவழா நின்று நிட்டைச்சகை வந்த நிமலவன் பரகட்பக்தி
வெறிகொண் டேத்தும்ஸ்ரீ கபாலீசன்றுள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே

சகசிவபர மியாவுமண்ணடனைச் சாருஞ் சிவோகமதே
யிகபர சாதனை யாவுந்தந்தருளு மிவையின்றிப் பிறிதுளதோ?
சுகதுக்க மிரண்டு மொன்றுனு லன்றத் தோன்றும விதேகமுத்தி
மிகநல மன்னும் ஸ்ரீகபாலீசன்றுள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௯௪)

பலபலத் தோற்றம் பலபலக் கூற்று பத்தர்மு னிலைப்பெறுமோ?
கலகல வெனவே யோதைசெய் சிலம்புக் கழனினைந்தேத்திடினே
சலமதி னெருப்புத் தானெனுங்குதற்போற் சருவமுஞ் சிவத்தொடுங்கும்
விலகுமோ வுயிர்கள் ஸ்ரீகபா லீசன்றுள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே.

கார்த்தவை யனைத்துங் கள்ளனு மேமக் காலன்மு னென்னச்செயும்
பார்த்துளப் போழ்தே பறந்தது சிவன் பாராதார் வையகத்தில்

சேர்த்தவை கைவிட் டகன்றிடிற் றயாஞ் செய்வதேன் ...
வேர்த்தென்னலாபம் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள்வேண்டிவாழ் குவைம...

வாழ்வுந் தாழ்வும் வருவது சகஜம் மாற்றதன் மிகவருமை [தார்
ஆழ்ந்து யோசித்த வாப்தர்க ளெல்லா மவைநம தலவென்...
வழ்மையாய் தனித்துக் கையேர்திப் ... ...மியகாந்த நிலையடைந்
வீழ்ந்தழா முன்ன... ...சன்றாள்வேண்டிவாழ் குவைமனனே ()

...சயலைப் பற்றிடின் முத்தி பலிக்குமோ பலிப்பதில்லை
ஆசாரமீது வாசனுய் வணிக ஞசபற் றொழில் புரிந்தும்
தீதில்லா மந்தர் பேயர்ப் பாலரோனத் திரிவித மூடனிருப்பர்
மேதகு முத்தர் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௧௮)

...டுக்குயிச் சனன மாறமுன் முத்தியில்லை
விஞ்சவே சருவப் பற்றக ளொழுந்து வித்தக சத்தியநெறி
தஞ்சமென் றடைந்து நிரதிசயானந்தந் தனில்மூழ்கி மங்களமாய்
விஞ்சைகொண்டிடவே ஸ்ரீகபாலீசன்றாள் வேண்டிவாழ்குவைமனனே

பெருநூல்கற்ற குருதீக்ஷைப் பெற்று பெரிதுணர் நற்குணத்தார்
சரியெனப் போற்றுவ ரவையிலார்த் தீதுரை சாற்றுவர் சத்தியமே
தெரியவே கங்கா தரசிவப் பிரகாச தேசிகன் றமிழுணர்ந்து
விரிஞ்சன் போற்றும் ஸ்ரீகபா லீசன்றாள் வேண்டிவாழ் குவைமனனே. (௨௰)

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்பதாம் வருட நம்பிகணம்ப நடனவிலாசம்.

அவதாரிகை.

பசு, பதி, பாசம், இம்மூன்றினுள் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களென்னுஞ் சீவர்கள் தற்சுதந்தர மிழந்து, பாசநிவர்த்தித்து பதியென்னும் சிவத்துடன் ஐக்கியமாகும் விஸ்ராந்தியடையும் முமூட்சு யிலக்கணத்தை சரிவரகைவரச் செய்துவொடுங்கலென்பரர். இவைமுறையே சரிதையாதி முதலான ஞான போதத்தை யடைதலும், அவைக்குமுன் பழகி தடிப்பேறியிருந்த பூர்வ வாசனை இன்றேல் எடுத்த சனனத்தின் சேர்க்கையாலும் வலியவந்து கெடுக்கா‌கின்ற கன்மகாண்டிகளை நீக்கி, பக்தி காண்டிகளைச் சேர்ந்து ஞானகாண்டியாகபக்குவசாதனைகளை யெவ்வவதாரத்தும்எம்மயக்கவாபாசத்

இடத்தும் விடாது பின்பற்று முறைகளை அக்ஷரார்த்தமாக வுபதேசித்து செய்யுமார்க்காதி போகங்களைக் கொடுத்தும் குருலிங்க சங்கம பத்திகளிற் றலைமையாதலுமான உருவாவுருவங் கலந்து பரிசோதனுவிளக்கத்திற் சகலவுண்மைகளையுங் காட்டி திருவருட் பிரகாசமாக நம்பிகளாகிய மெய் யடியார்களிடங்கலந்து பரமேஸ்வரன் நடத்திவரும் மாயகோலாகல விஷயானுபோக வுல்லாச ரகசியத்தை பஹிர்முகத்தே திருவிளையாடற் செய்து வரும்ஆனந்தானுபவதிருக்கூத்தாதும் விலாசமாகியநாடகத்தைபரிபக்குவிகளுக்குப் பயன்பட்டெளிதிற் சமயத்திரட்சி காட்சியாகு மியல்பெனும் கைவல்ய சுபிக்ஷ மஹேஸ்வர யிலக்கணத்தை அன்பெனுங் கவசத்தால் அறிவெனுஞ் சத்திய புருஷனைக் கொண்டு ரூபித்து நிச்சயித்தல்.

—):-:(—

ஜெனனகாரண ஸத்வ யிலக்கணம்.

சந்தவண்ணம்.

வானவ ரும்பர் மாலய னிந்திரர் மாதவ ரோதி வணங்க தயைசெயும் வள்ளலி னம்புய நற்கருணைப் படி மானிட சென்மம் வந்துதாய்க் கருவி, லூனெனும் புதிர மச்சை நரம்புகொண் டோங்கி வளர்ந்திவண் மும்மலக் கடலீ லுற்பவ கற்பனை பொற்புள தென்னவே யோடியோடிபலப் பாடுக ளடைந்து, ஈனச் செயல்புரிந் தேயிடுக் கண்ணுறு யேதமும் பேதமுஞ் சூதுடன் வாதுக ளெச்சடை யாயினும் விற்று மடியுமா ளெந்தை மஹேஸ்வர னுங்கபாலீசனே, ஞானவாழ்வு தரும்படி யேத்தினோர் நறவெனுங்கனி யுண்டுமெய் யுற்றிட நம்பிகணம்ப நடனவிலாசமே நடன்விலாச நாய கன்று ணமவே. (௧)

தேவர்களாகினும், சீவர்களாகினும்,
சிவமன்றி யாதுஞ்செய வலியிலையெனல்.

மட்டள வில்லா வரமும் மகிமையும் வாய்த்தோரென்கினும் வல்ல சிவ மெனும் மாமஹேஸ்வர தேவ தேவாதிபன் மன்னுமுக் கண்ணு லியாவுந் தரும்பிரான், கட்புலனை யொடுக்கிய மூத்தருங் கனகம் போலொளி தெய் வத் தொழும்பரும் கால காலனை வென்ற தபோதனர் காட்சி யாகிய வெட்ட வெளியினிற், முட்டிகிட்டி வாய்ப் பட்டியைக் கட்டியே மூதறி வெனுங் குண்டலி சத்தியால் முச்சந்தி வீதி கண்டுறங்கும்வரை முத்தி வாய்த்திடா மூண்ட வினைப்போகா, நட்டஞ்செய்சிவ நாதனல்லரலொரு நாதனெங்கணு மில்லையெல்லாம் வல்ல நம்பிகணம்ப நடனவி லாசமே நடன விலாச நாயகன்று ணமவே. (௨)

அன்புடையாரை அறிவான் சிவமெனல்.

மெய்யிரு லெடுத்த மெய்யழியாப் படி விஞ்சையாம் பக்தி யோடற மேலுற மெய்யுடன்பொருளாவியும் மூன்றினை விமலனுக்கன்றி மற்றிலை யென்னவே, தூய்ய நெஞ்சுடன் தோத்திரஞ்செய்துண்மைத் தோன்ற பாசங்க ளியாவு மறவிட்டு சொச்சொருப சுகசொருபத்துளந் துணைப்பட மீசனவனுட் பிணைப்பட, கொய்தப் பூமின்னுங்கொடியி லேறுவண்ணங் கொண்ட சன்மங் கொடுவெந்த கன்மவூழ்க் கூற்றனுங் காலன் றன்னை யுதைத்தபின் குணமலரிற் குடிகொள்வான் ஈச்சுரன், நைவினை தணுகா ரன்றோ நம்புவார் ஞானங் கைவரு மானந்த வாழ்வதே நம்பிகணம்ப நடன விலாசமே நடன விலாச நாயகன்றுணமவே. (ந)

கள்ளமனத்தைக் கடவுளே யறிவாரெனல்.

வாதா வில்வளன் போற் கள்ளவேட மவிந்து நல்லோரை குருக்களை யடியரை வழிமடக்கி யுயிர்ப்போக்குஞ் செடியர்கள் வையத்துண்டு மறுப் பதற் கியாருளார்? ஆசாரம்மென யேற்படுந் தாய்த்தந்தை யரசன் சற்குரு தெய்வ மிவர்களை யகமே பிரமமென் றகங்கரிப் பேயர்க ளரவணைத்து அருள்பெற நானெங்ஙான், பேதா பேதம் விட்டவர்க் கன்றியிப் பெரிய மெய்நிலைப் பேசுவ ரியாவர்காண் பீதிகொண்டிட சூதும் வாதுமுயிர்ப் பிடித்துணும் புலிமுனம் ஆடு யென்செயும், நாதநாதாந்த நடுநிலை நல்கினால் நானென்ப தெலாம் நாணுங் க்ருபைவேணும் நம்பிகணம்ப நடன விலாசமே நடன விலாச நாயகன்றுணமவே. (ச)

கோடி தானதவத்தை துறை யொன்று அழிக்குமெனல்.

தானங் கோடானு கோடிகட் செய்குவர் தவயோகி தவம திருற்றவர் தாரணி மயல் வேண்டிலோ மென்குவர் சகல வாசையும் விட்டொழிந்தோ மென்பர், மானுபி மானக் கட்டிலுட் பட்டந்தோ வையத்தோரை மயக்கி பகட்டுவர் வள்ளலை யொரு நேரமும் மறந்திலோம் மனத்தில் வஞ்சனை மருந்துக்கு மில்லைகாண், ஆனு லாண்டவன் பணியது செய்வதிலாருளார் தினஞ்செய்வது திருத்தொண்டு ஆதரையோ ரறிந்தது யென் கினு மாயிரங் காக்கைக் கோர்கல் போது மென்பார், ஞானங்கைவர பாவ மொழிந்து போம் நயனமூன்றினு ளியாவு மறைந்திடும் நம்பிக ணம்ப நடன விலாசமே நடன விலாச நாயகன்ற ணமவே. (ரு)

எல்லாம் வல்ல மீச்சுரான் துணை யெனல்.

சன்ம தன்மம்போல் சன்ம மதுவந்துக் கருவி கரண மான தாசைவழி கட்டு பட்டு கலங்கி தவித்தருட் கனியை யுண்ணு சசங்குடிப் பானிகர்,

யின்னிசர் வாழ்வை நம்பி சென்மாந்தர வித்ததுவினை வாகிப்பயிர் முத்தி வேதைக்கொண்டிடாமற்படி சார்த்துண்மை விளங்கச்செய்திடும் மாமஹேற சன்கழல், தன்னை ஞான்றும் வழாப்படி யுள்ளத்திற் றுனிறுத்தி வணங்கு மன்பர்க் கன்பன் சருவ சாட்சி சத்தோதய பூரணஞ் சச்சிதானந்த சங்கர ணறிகுவன், நன்மைத் தீமை யிரண்டையும் வேண்டிலா ஞானமாணிக்க சோதி கலந்திடும் நம்பிக ணம்ப நடன விலாசமே நடன் விலாச நாயகன் றுணமவே. (௬)

ஒன்றிவி லியாவு மோடுந்து மெனல்.

மச்சமாகி மறைதனைக் கொணர்ந்த மாயவன்பூசித்தேத்திதன்கண்ணை மலரடி தனில் வைத்துள மெய்யுணர் மாண்பினர்க்குவே றுள்ளதோ சொல் லவே, இச்சை யற்ற யிடமே சிவானந்த மிவையுளே சருவமு மொடுங்கு மென் றேதமில் சைவா கமத்திறுதியா யியம்பினர்குரு வானோரனுபவம், பச்சிளங் கிள்ளை பார்வதி யம்மையார் பகரு மஞ்ஞெய் தான ரகசியம் பஞ்சாக்கர சொரூப யிலக்கணம் பற்றி யதெனில் பற்றுவ தென் கொலோ? நச்செனினு மன்பர்க்கு வமிழ்தமாம் நவிலரிய மெய்ஞ்ஞான வுளத்தராம் நம்பிக ணம்ப நடன விலாசமே நடன் விலாச நாயகன்ற ணமவே. (௭)

மங்களமென்பது சங்கரசிவமெனல்.

அங்கு யிங்கு யெனச்சொ லடுக்குக ளம்மை யிம்மை யப்பனம்மை பிண்டமோ டண்டமா மவைக்கு மூலப்பிரணவ மாகுமாமறி வோடுவெதி தமே, தங்கிடுஞ் சைவாகமம்புராண சூக்திரர் தலைழவன சருவசிவ ரென்ப ரால் தசத்தகாய சொரூப யிலக்கணந் தாமாய்நின்றவன் சம்போசதாசிவன் பங்கயன் சிரங் கையினிலேந்திய பகருமாலெனு நந்திமீ தூர்ந்தருட் பார் வதி கற்பகவல்லி தொண்டர்கள் பணிசூழ் வள்ளுவர் சைவசீர் மன்னவே, நங்குல தெய்வ மகிமைப்பாடி வாழ்த்தி ஞானவாழ்வடைதல் பூர்வ புண் ணியமாம் நம்பிக ணம்ப நடன் விலாசமே நடன விலாச நாயகன்று ணமவே. (௮)

சூக்மவாதாரச் சுயம்பை நினைந்தொழுகல்.

ஆதார வாதேய மெனுந் தத்துவ வற்புதாகர சொற்பிரகாசத்து ளந் விதானந்த மாகுஞ் சித்தாந்தத்து ளமர்ந்துளந்தங்க வாப்தர்கட் காட்சிகொள் பூத பௌதிகப் பொறிபுலன் சேட்டையுட் பொருந்திடாப்படி புண்ணி யஞ்செய்தவர் புத்திசித்த மகங்கார மிவையெலாம் புகுந்து வாட்டுகின்ற மனமர்க்கடம், சோதனைப்பரிச் சேத்துக்கை மன்ன தூரமாகித் தொலைந் துக் கட்டுப்படுந் தொல்லை யானவைச் சொல்லா தொழிந்திடுஞ் சோமசுந்

தாருக்மசைதந்ய, நாதனின் கருணை யாசிர்த் தங்கிடு நரைதிரை வினை மூப்பற் றுளங்கமழ் நம்பிக ணம்ப நடன விலாசமே நடன விலாச நாயகன்று ணமவே. (௯)

தெய்விகத்தன்மையே சிறப்புடைதெனல்.

தற்பராபர சங்கர சின்மயந் தழைத் தலாவியே சர்வ வுயிர்க்குளுந் தன்மவாரியாய்த் தத்வமசியெனுந் தாமேதாமாய் சதோதய சத்துவ, கற் பனை யெல்லாங் கடந்த சுகாதீதக் கண்ணுங் கண்ணு ளொளியெனவே மறைக் கருத்தி னுண்மையைக் காட்டி மகிமைசெய்க் கடவுளாகி கடத்து வொளித்துயர், விற்பன ஞான வித்தக லட்சண வித்துடன் விளைவுற்று மூப்பாழினை மேவி மேவா விளங்கனி யென்னவே விட்டுபற்றினைத் தொட்டுக் கொள்ளாமலே, நற்பரமக் கிருபாகரச் சோதியு ளுளுந் தங்கி நலம்பெற வாழ்வருள் நம்பிக ணம்ப நடன விலாசமே நடன விலாச நாயகன்று ணமவே. (௰)

போற்றி செய்தவர்க்கு முத்தி பொருந்தவருள்வனெனல்.

ஆற்ற லின்றி யலைந்துள நைந்தன்று யன்னைபாற் சனித்தே யிவண் டுஞ்சிட வணுகிடு மாசா பாசங்கட் பொடிபட வண்ணலே சருவ சுற்றம் நமக்கென, சாற்றுந் தேகம் பொருளாவி மூன்றையுந் தந்து காணிக்கை யாகப் புகழ்ந்தன்பு தங்க மங்கள நற்சிவ சம்புவின் சத்வ சத்ய யிலக்கண மாண்புடன், போற்றிச் செய்து புனிதத் திருவருட் பொருந்தினவா கணக் கெவர்ச் சொல்லுவர் பொய்யுட லழிந் தாலும் மெய்தேசத்தை புனித பக்தி ஞானத்தா லடைகுவர், நாற்றிசையும் புகழ் நாற்ப தாண்டுசீர்நவில் சிவப்ர காச தேசிகன் றேழு நம்பிக ணம்ப நடன விலாசமே நடன விலாச நாயகன்ற ணமவே. (௰௧)

துணைவேண்டுஞ் சத்தமாலை.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கருணையங் கடலே ஞானக் கற்பக வல்லி பங்கா
அருமறை தேவர் போற்ற வங்கையில் மழுமா னேந்தி
திருவருட் சுரந்து காக்கும் ஸ்ரீசபா லீச தேவே
சொரு பனேவடி யருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௧)

ஆதியு மத்ய மந்த மரைவதற் கியலா வண்ண
நீதியோ டமர்ந்து மன்னு நித்தியனே சத்திய சாந்தஞ்
சீதள குணத்தோ ரேத்தும் ஸ்ரீசபா லீச தேவே
சோதியே வடிய ருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௨)

ஐவராம் பூதசேட்டைக் காளாகி முப்பசைத் தன்
வெய்யநோய்க் கொண் டலுத்தேன் விமலநீ யறிந்த தன்றோ?
செய்யமெய் யுளத்தில் வாழும் ஸ்ரீகபா லீச தேவே
துய்யனே வடிய ருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௩)

நன்மையுந் தீமை யென்று நவிலிரு பாக மொன்றூ
யுன்னவே வரமொன் றீந்தா லுத்தம ஞான மாகும்
சின்மயா செக்கர் வேணி ஸ்ரீகபா லீச தேவே
சொன்னய வடிய ருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௪)

எத்தவத் தினரும் போற்று மிறைவனே வுடற்கு ளோங்குஞ்
சத்தெனுஞ் சீவன் போனுற் றூனிவ னறிவ தென்கொல்?
சித்தியெல் லாந்தந் தாளும் ஸ்ரீகபா லீச தேவே
சுத்தமெய் யடிய ருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௫)

எல்லாமுன் செய லல்லாம லியார்செய்ய வலியர் காணேன்
தொல்லைக வகன்றெஞ் ஞான்றுந் துதிபுரி மதியொன் றீவாய்
செல்வமே சிவ பிரானே ஸ்ரீகபா லீச தேவே
சொல்லரு மடிய ருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௬)

சகலமுந் தந்து காத்தாட் சம்போ சங்கர மஹேசா
திகழ்பவா சிவப்ர காச தேசிகன் பண்கொண் டேத்துஞ்
செகம்பணி சந்திரமௌலி ஸ்ரீகபா லீச தேவே
துகளற வடிய ருக்குத் துணைவந்து ரட்சிப் பாயே. (௭)

போற்றிமாலை.

கோச்சகக் கலிப்பா.

அரஹரவோம் சிவய்நம ஹரஹரவோம் சிவசிவவோம்
பரம்பொருளே பாக்கியமே பன்னிரண்டு கலைமுடிவி
ணிரந்தரமாய் நிலைவடிவே நிரதிசயா னந்தனே சருவப்
புரந்தரனே கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே. (௧)

சத்தியெனுங் கற்பகவல்லித் தாய்மயிலாய் வணங்கிடவே
சித்தமகிழ்ந் தருட்சுரந்த திருவிளையாட் டென்னறிவேன்
பத்தியதில் மிகுத்த வறுபான் மூவர்க்கும் வள்ளுவர்க்கும்
புத்தமிழ்தே கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே (௨)

தனிவடிவே பலவுருவாய்த் தழைத்துலவுஞ் சங்கரனே
கனிக்கினிப்புத் தழைவனப்போற் கடத்துளுயி ரெனமறைந்தோய்

சனியெனுமுப் பசைகடந்தார்த் தான்காணும் பெருமானே
புனிதந்தரும் கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே. (௩)

அகங்கனிந்து திருவடியை யர்சித்துப்பூசித்துளந்
திகழவரத் தொண்டவரே செப்பரிய வாழ்வடைவார்
சகடைதரும் வினைக்கடலைத் தாண்டினவர்ப் பிழைத்தனர்காண்?
புகழமனனுங் கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே (௪)

சத்துசித்தா னந்தமெனச் சாற்றுகின்ற முப்பொருளே
சுத்தசத்வ கர்த்தவ்யச் சுடரொளியே சுகாதீதனே
எத்தவத்தோர் களுமிறைஞ்சு மிறையே மஹேஸ்வரனே
புத்தியுள்வாழ் கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே (௫)

எண்ணரிய தேவர்களு மெழினிறைசித்தர் பெத்தர்முத்தர்
கண்ணகல் ஞாலத்தனையே கையகன்று பணிபுரிந்து
வுண்மைதவ ழன்பர்களு முபாசனைச்செய் திடவருளும்
புண்ணியமே கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே. (௬)

அவமனத்து ளமராத வைம்முகனே வாப்தர்தொழுந்
தவப்பயனே சகலசிவ சாஸ்விதனே சதோதயமே
திவலையெனும் வினைக்கடக்க சிவப்ரகாசதேசி கன்றதியே
புவிமகிழும் கபாலீச்சுரனே போற்றிசதா கழல்போற்றியவே, (௭)

வாழி விருத்தம்

அத்திமுகன் ஸ்ரீகபா லீசனுங் கற்பகவல்லி
யம்மையறு முகன்வள்ளி தெய்வயானை மயில்வேல்
சித்திநிறை சிவசமயக் குரவர்நால்வ ரடியார்
திருநீறு ருத்ராக்க மெய்ப்புலவர் பஜனை
சத்தியமுணர்ந் துழைக்குந்திருப் பணியருடன் சபைகள்
சமரச சுபாவநெறி தழைத்தோர் திருமயிலை
புத்தியாய் காற்பதுவருடம் பாலிக்குமித் துதிச்சு
புண்புடனே வுதவினரும் படித்தோரும் வாழியவே,

சென்னைத் திருமயிலை

ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரரின்

சிவஞானபௌதிகம் ஸமாப்தம்

ஓம் நமப்பார்வதிபதயே நம அரஹர மஹாதேவா:

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜகநாதபுரம்.
தன்மீகர். தி. வெ. தம்புசாமிபிள்ளை
" மு. திருக்காமணிபிள்ளை
அ. கா. இரங்கசாமி பிள்ளை
மு. சுப்புபிள்ளை
கி. ச. மாதவதாஸ் (கல்கத்தா)
கி. ச. எதிராஜலுதாஸ் "
கோ. கோதண்டசாமி பிள்ளை
பெ. கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை
வீ. க. முனிசாமி பிள்ளை
பொ. முனிசாமி பிள்ளை
ஸ்ரீ ஜெகவிநாயக பக்தபஜனை
உபாத்தியாயர். கோ. தனசிங்கம்பிள்ளை
பிள்ளை. மு. பஞ்சாட்சரம்பிள்ளை
கருக்காத்தம்மன்கோவில்வீதி
ஸ்ரீ சிவத்யான பஜனை ஸ்தாபகர்
வீ. நா இராகுவேல் பிள்ளை
டாக்டர் சாமிநாய்க்கன்வீதி
N. ஆளவந்தார் தாசர்
செம்மநகர். சி. வெங்கடாசலம்பிள்ளை
" சி. தாழமலைபிள்ளை
கீழ்ப்பாக்கம் மேட்டுவீதி
ஸ்ரீசிவானந்த பக்த பஜனை
ஸ்தாபகர். பொ. ஏ. மதுரைபிள்ளை
முப்பர். பெ. மு. பாலையம் பிள்ளை
" ஆ. செ. பொன்னப்பபிள்ளை
காரியதரிசி. திருவன்பாக்கம்
காஞ்சிபுரம். வி. சின்னத்தம்பிபிள்ளை
ஆலோசனைத்தலைவர்.
செ. கா. இராகுவேல் பிள்ளை
விசாரணைத்தலைவர்.
கு. க. முனிசாமி பிள்ளை
திறவுகோலர். வீ. முருகேசம்பிள்ளை
தண்டல் செ. கா. கதிர்வேலுபிள்ளை
பிள்ளைகள். மு. குப்புசாமி பிள்ளை
" சி. ஜெகதீசன் பிள்ளை
கோட்டிமாநகர்.
வீ. முத்துகிருஷ்ணம் பிள்ளை
B. அருணாஜலம் பிள்ளை
ஜே. வேணுகோபால்பிள்ளை (டிரைவர்
கோண்டிமாநகர்.
கி. வீ. செ. தாமோதரம்பிள்ளை
அமைந்தகரை தே. முனிசாமிதாசர்

சேத்துப்பேடு
ச. மு. சிங்காரவேலு பிள்ளை
ச. நாராயணசாமி பிள்ளை
கி. மா. வே. குழந்தைவேலுபிள்ளை
அ. பொ. சாம்பிள்ளை
செ. முருகேசம் பிள்ளை
மு. இர. பார்த்தசாரதிபிள்ளை
ஸ்ரீ விநாயகபக்தபஜனை
முப்பர். கு. வீ. சுப்பரமண்யம்பிள்ளை
செ. அ. தங்கவேலு பிள்ளை
கன்னிமாநகர்.
தன்மீகர். வா. தெ. ஜெகநாதம் பிள்ளை
மு. அப்பாசாமி பிள்ளை
விஜய. பெ. ஆ. முருகேசம் பிள்ளை
ந. ஜான் துருசையா பிள்ளை
ஜோ. அந்தோனி பிள்ளை
V. K. M. சாரங்கபாணி தாசர்
ஏ. மா. சிங்காரவேலு பிள்ளை
C. முனிசாமிபிள்ளை சேத்துப்பேடு
கி. க. மு. நத்தானியேல் பிள்ளை
M. முருகேசம் பிள்ளை
பொன்னுநகர்
ஸ்ரீ சிவசுப்ரமண்ய தியான பஜனை
கிராமம். வெ. பா. முருகேசம்பிள்ளை
இரா. பொன்னுசாமி பிள்ளை
து. விஜயராகவலு பிள்ளை
அ. குழந்தைவேலு பிள்ளை
த. மு. முனிசாமி பிள்ளை
ஆற்காடு மு. மதுரை பிள்ளை
அ. பி. ஆரோக்கியசாமி பிள்ளை
கேண்டி. P. சுப்பரமண்யம் பிள்ளை
K. V. வீராகு பிள்ளை
ஸ்ரீ பால சுப்பிரமண்யாலயம்
உபகாரியதரிசி. ம. அப்பாசாமிபிள்ளை
நுங்கம்பாக்கம்.
அ. ஏழுமலை நாய்க்கர்
நுங்கம்பாக்கம் கிராமவீதி
பெ. மா. அருணாசலம் பிள்ளை
தெ. ஏகாம்பரம் பிள்ளை
தி. சுந்தரம் பிள்ளை
சாலைதேவனும்பேட்டை
சிவத்யானானந்த சித்விலாசபஜனை
ஸ்தாபகர். அ. சண்முகம் பிள்ளை

வன்னியதேவனும்பேட்டை

பொ. முருகேசப் பண்டிதர்
மு. கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை

வேளாளத்தேவனும்பேட்டை

மு. வே. கோவிந்தராஜலுபிள்ளை
அ. பொன்னுசாமிபிள்ளை (பம்பாய்)
மு. மு. துரைசாமி பிள்ளை
R. முனிசாமி பிள்ளை
T. தாமோதரம் பிள்ளை (நீலகிரி)

ஆல்தோட்டம்

ஸ்ரீ சிவகணேச பக்த சமவாயம்.
அமிர்தகவி இரா. பொன்னுசாமி
வீ. வடிவேலுபிள்ளை [ள் நலகிரி
க. தம்பியப்பன் ளை
மா. இர மி பிள்ளை
ஸ்ரீராஜகோபால் தாசர்
சே. மாணிக்கம் பிள்ளை
மு. காளி பிள்ளை
து. வாசுதேவ மூர்த்தி
வி. எ. சுப்ரமணயம் பிள்ளை
பொ. வீரராகவலுபிள்ளை
என்கிரேவர். மு. நடேசம் பிள்ளை
பா. சதானந்தம் பிள்ளை [பிள்ளை
கண்ட்ராக்டர். அ. பொன்னம்பலம்
சி. மு. நாராயணசாமி பிள்ளை
போட்டகிராப்பர். D. முனிசாமிபி
K. முனிசாமி பிள்ளை [ள்ளை
பரங்கிமலை பா. இராகவலு பிள்ளை
சப்ளையர். ஏந்தூர், ப. முனிசாமிபி

இராயப்பேட்டை [ள்ளை

சோதிடர். மு. முத்துசாமிபண்டிதர்
இல. இர. முருகேசம் பிள்ளை
க. ந. வீ. தம்புசாமிபிள்ளை (உரிகம்)

ஆயிரந்தீபநகர் [னை

ஸ்ரீசிவப்ரகாச லீலா விநோத பஜ
ஸ்தாபகர் ஆ. அப்பு பிள்ளை
R. தம்பியப்பன் பிள்ளை
சி. அப்பாசாமி பிள்ளை

கல்கத்தா காலின்ஸ்வீதி

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகாலய ஸ்தாபகர்
S. P. இராவணன் பிள்ளை
மக்கிமாநகர் த. இர. கணபதிபிள்ளை
" கோ. வீ. சபாபதிபிள்ளை
மக்கிமாநகர் K. அப்பர்சாமிபிள்ளை
R. திருக்காமணிபிள்ளை (கல்கத்தா)
அமீர்நகர். க. முருகேசம்பிள்ளை

மக்கிமாநகர் ஆற்றூர் [பிள்ளை

ஸ்ரீ சிவப்ரகாச சித்திவிநாயக
பக்தபஜனை

ஸ்தாபகர் வீ. ஐயாக்கண்ணுபிள்ளை
உபாத்தியாயர். பெ. வரதராஜலுபி
மூப்பர் கோ. வேம்புலிபிள்ளை [ள்ளை
" அ. பொன்னரங்கம் பிள்ளை
காரியதரிசி வீ. முருகேசம் பிள்ளை
பொக்கிஷர் வீ வேலாயுதம் பிள்ளை
தண்டல் இரா பொன்னுசாமிபிள்ளை
பிள்ளைகள் கா. காளி பிள்ளை
" சி. பெருமாள் பிள்ளை
" பூ. நடேசன் பிள்ளை
" ம. சின்னையன் பிள்ளை
" ஸ்ரீநிவாசம் பிள்ளை
" மு. குப்புசாமி பிள்ளை

துலுக்கன்தோட்டம்

அ. அமிர்தவாசகம் பிள்ளை
சி. சு. முனிசாமி பிள்ளை
T. ஆறுமுகம் பிள்ளை

நரசிம்ஹபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபக்தஜன சபை

ஸ்தாபகர் வீ. கோவிந்தசாமியார்
காரியதரிசி. பெ. இரத்நசாமிபிள்ளை
பொக்கிஷர். நா. முனிசாமிபிள்ளை
திறவுகோலர். வீ. சுப்ரமணயசிவம்
சம்பிரதி. சி. முனிசாமி பிள்ளை

சிந்தாதரிப்பேட்டை

திருப்பணி. செ. தருமலிங்கம்பிள்ளை
" எ. சி. சண்முகம் பிள்ளை
த. இரங்கசாமி பிள்ளை
பாலசங்கீத T. R. தியாகராயம்பிள்
V. மதுரைமுத்து பிள்ளை [ளை
அ. மு. தங்கவேலு பிள்ளை
மேட்டுவீதி. P. சுப்ரமணயம்பிள்ளை

மவுண்ட்ரோட் ஜெகன்ஸ்வீதி
ஸ்ரீ சிவப்ரகாச சுந்தரஞான
பக்தாமிர்த பஜனை ஸ்தாபகர்

எ. மா. தங்கவேலு பிள்ளை
பிள்ளை. த. ஆதிபிள்ளை

காவேரிப்பாக்கம்.
பெ. சின்னசாமி பிள்ளை
எழுமூர் கார்டன்கிளப்
கேண்டி. அ. முனிசாமி பிள்ளை
எழுமூர். சு. செ. மாணிக்கம் பிள்ளை
" அ. பொன்னரங்கம்பிள்ளை
சாணுங்குப்பம்
கிராமம். ச. திருவேங்கடம் பிள்ளை
அ. முத்துகுப்புசாமி பிள்ளை
கி ச. அ. ஏகாம்பரம் பிள்ளை
சு. சிங்காரம் பிள்ளை
சாட்டுக்கோவில்மு.சிராளன்பிள்ளை
தயப்பேட்டை வீராபெருமாள்வீதி
உபாத்யாயர் மு.முருகேசம்பிள்ளை
(Mechanical Gt.)
வாலாஜாபேட்டை [டர்
அ. அண்ணாமலைதேசிகர் கண்ட்ராக்
அடையாறு கிராமவீதி
ஸ்ரீ சித்திகணேச பக்த பஜனை
ஸ்தாபகர். சி. முருகேசம் பிள்ளை
ஸ்ரீ வேதவினோத விநாயக பஜனை
ஸ்தாபகர். ந. குப்புசாமி பிள்ளை
மூப்பர். இர. முருகேசம பிள்ளை
பிள்ளைகள் வே. கி. வரதராஜலுபிள்
" இர. ஆறுமுகம்பிள்ளை [ளை
" ம. மதுரை பிள்ளை
அடையாறு. வ. வ. சிங்காரம்பிள்ளை
" வே. சண்முகம் பிள்ளை
" ம. உலகநாதம்பிள்ளை
நாராயணசாமிதோட்டம்
ஐ. க. மாசிலாமணிபிள்ளை [கல்கத்தா
ஸ்ரீ விநாயக மஹோத்ஸவ சபை.
மூப்பர் வீ. இரங்கசாமி பிள்ளை
" கொ. முனிசாமிபிள்ளை
ஸ்ரீ சிவகணேச தியான்பஜனை
அங்கம் து. துரைசாமி பிள்ளை
பைகிராப்வீதி P. சின்னசாமிபிள்ளை
ஸ்ரீ வல்லாளக்கணபதி பக்தபஜனை
ஸ்தாபகர். ஆ. வ. இரத்னசாமிபிள்ளை
காரியதரிசி. உ. கந்தசாமி பிள்ளை
திருமயிலை மேட்டுவீதி
ஸ்ரீ சிவகணேச பக்த பஜனை
ஸ்தாபகர் பொ. கந்தசாமி பிள்ளை

ஊநூர் ஸ்ரீ சர்வசித்திவிநாயகர்
ஆலய ஆதீனர், ஸ்ரீமத் -
மா. முருகேசதம்பிரான் சுவாமிகள்
அகரம் ந. எல்லப்ப மூர்த்தி
ஊநூர். M. கோவிந்தராஜலுபிள்ளை
இராபர்ட்ஸன்பேட்டை
க. முருகேசம் பிள்ளை
கொன்றைமாநகர்
மயிலை. வே. பொன்னுசாமிபிள்ளை
மயிலை. கொ. ம. குப்புசாமி பிள்ளை
மலயநகர். K. முனிசாமி பிள்ளை
திருவிளக்கேணி.
நேட்டால் வார்விக் அவனியு
ஸ்ரீ சித்திவிநாயக சிவசாதன தலை
சைவசங்கத்தின் ஸ்தாபகர்
புரசை. C, V. பாலகிருஷ்ணம்பிள்ளை
" C. V. பரபுபிள்ளை
நரியமாநகர். மு. ஆறுமுகம்பிள்ளை
புரசை. R, பாளையம் பிள்ளை
வேப்பேரி மாடக்ஸ்வீதி
க. சிவானந்தம் பிள்ளை
புதுப்பேட்டை
பண்டித சங்கீத வித்வராகிய
சி. இஷ்டலிங்க வுபாத்தியாயர்
பாலகவி. அ. ந. முருகேசம்பிள்ளை
வெ. கங்காதரம் பிள்ளை (டிரைவர்
D, டேவிட் பிள்ளை [S. I. R.
பெரியமேட்டு கோவில் தன்மீகர்
பஜனை மூப்பர். ஐ. வடிவேலுபிள்ளை
மஞ்சை. திரு. R S. வரதராஜலுபிள்
ஏழுகிணற்றுவீதி வைதிலம்பேடு [ளை
எ. கதிர்வேலு பிள்ளை
மண்ணடி சவரிமுத்துவீதி
திருப்போரூர் வள்ளுவ சத்திரத்தின்
தலைவர். வீ. முக்குந்த பிள்ளை
செ. அருணாசலம் பிள்ளை
இராயபுரம் கயிற்றுகிடங்கு
இந்து பக்த பால்ய சபை
கொ. சி. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
கா. வே. அர்ச்சுனம் பிள்ளை
ஷெியூர் பூ. வே. சாரங்கபாணிபிள்ளை
புளியந்தோப்பு
கா. சின்னமதுரை பிள்ளை

ராயபுரம். நாகவல்லியம்மன்வீதி
ஸ்ரீ வாசித்தி விநாயகர் பஜனை
ஸ்தாபகர் கோ. தி. அப்பு பிள்ளை
மூப்பர் மு. பெ. முருகேசம்பிள்ளை
காசிமேடு
ஸ்ரீ சின்மயானந்த பஜனை
மூப்பர். இரா. சுப்ரமண்யம் பிள்ளை
அ. மா. வைதியலிங்கம்பிள்ளை
சின்னமலை. க. முனிசாமிபிள்ளை
பெருங்காசயிலம்
சர்க்கரை நாட்டாண்மைவீதி
S. N. வடிவேலு பிள்ளை
அப்மென்வீதி
கிராமம். ஐயாசாமி பிள்ளை
P .இரகுபதி பிள்ளை
கு. வடிவேலு பிள்ளை
தெ. மு. கைலாசம் பிள்ளை
டிரைவர்லயின்
சமரசரத்நாகரம்
C. K. மங்களேஸ்வரம்பிள்ளை
பூவை சின்னமாங்காடு
ஸ்ரீ சிவத்யான் பஜனை
தலைவர் ச. இரங்கசாமிபிள்ளை
செங்கற்பேடு இலக்கண வித்வான்
முதலியரங்கதாசர்க் குமாரர்
மு.தி. வேலுமயில் பிள்ளை
செங்கற்பேடு
தெ. முருகேசம் பிள்ளை
திருப்புழலை ஸ்ரீ சிவத்யான பஜனை
ஸ்தாபகர். தெ. சா. முனிசாமிபிள்ளை
உபர்த்தியாயர் மு. பழநிசாமிபிள்ளை
காஞ்சிபுரம். திருவன்பாக்கம்
ஸ்ரீசிவப்ரகாசராமாநுஜபக்தபஜனை
ஸ்தாபகர் சொ. நடேசம்பிள்ளை
இராணிப்பேட்டை மாணவர் வீதி
R. R. ரத்தின நாயனர்
R. R. மோகனசாமி நாயனர்
கோலார் மாரிதுப்பம் கியாதை
P. செல்லப்பா கம்ப்பெனி
ஆம்பூர் கிருஷ்ணபுரம்.
வெ. மு. வடிவேலு முதலியார்
V. C. இராமசாமி பிள்ளை
மாரிதுப்பம் ஷ்ரீவீதி இராஜாபாத்ர்

வியாசர்பாடி M. துரைசாமிபிள்ளை
உளியனூர். பெருமாள் தாசர்
விலாச்சூர். C. கோபால்பிள்ளை
சின்னதம்பியாம் மஹாதேவ பிள்ளை
ஆதிமூலப்பண்டாரம்
மாரிதுப்பம்.
T, ஆதிமூலம் பிள்ளை பொன்னுகர்
உரிகம் கிளப். P சபாபதிபிள்ளை
பெங்களூர் K. V. சித்திரைபிள்ளை
துண்ணூர் ஜெனரல்சப்ளையர்
கிராமம். S. குழந்தைவேலு பிள்ளை
பண்டிதர் R. நாராயணசாமிபிள்ளை
நீலகிரி
மானேஜர் சில்க் ஓட்டல்
இந்து ஆரியமத சித்தாந்த சபை
மூப்பர். B சுந்தரம் பிள்ளை
சூப்ரேன்டேன்ட் ஸ்னோடன்
K. M. பாலகுமரு பிள்ளை
ப்ளவர்காட்டேஜ்.
B. S. ஜெகநாதம் பிள்ளை
காந்தல் நீத்தி
A. திம்மப்பன் பிள்ளை
நீலகிரி பார்வர்ட் ஏஜென்ட்
R. வேலாயுதம் பிள்ளை
நீலகிரி இராயல் கன்பெக்ஷனர்
Y. ஆறுமுகம் பிள்ளை
நீலகிரி ஷாப்கீப்பர்
G. R. ஜேம்ஸ் பிள்ளை
காந்தல் V. I. முனிசாமி பிள்ளை
பஸ்மாதூர் மு. பெ. ஏகாம்பரம்பிள்ளை
நீலகிரி வண்டிசோலை
ஸ்ரீ ராமாநுஜ பஜனை
ஸ்தாபகர் A. சாரங்கபாணி பிள்ளை
B. S. குருநாதம் பிள்ளை
சென்னை சேத்துப்பேடு
M. V. கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை
ஆல்தோட்டம் S. சகரியாபிள்ளை
ஆயிரந்தீபநகர்
சா. சபாபதி பிள்ளை
நரியமாநகர்
K. M. தேவசகாயம் பிள்ளை
கங்கைமாநகர்
ர. ஆறுமுகம் பிள்ளை

சென்னை-600 005.
179184